ઓ લોર્ડ ! ઓ પ્રભુ ! આપને મળવુ તે આ જગતના તમામ પવીત્ર તત્વોને મળવા બરાબર છે, આપ એક છો ! આપ અનંત છો ! આપ શીવ છો ! આપ કૃષ્ણ છો ! આપ દેવ છો ! આપ નીર્ગુણ છો ! આપ સગુંણ છો ! આપ સત્ય છો ! આપ પવિત્ર છો ! આપ ઉચ્ચ છો ! આપ સર્વસ્વ છો ! અને તે સર્વથી પર તે પણ આપ છો આપને પુન્ય નથી લાગતું તેમજ પાપ પણ નથી લાગતું આપને ઓળખવાને માટે લાખો જન્મની જરૂર છે જો આપની કૃપા થાય તો સ્હેજમા આપને ઓળખી શકાય ! આપના જે વચનો છે તે તમામ શાસ્ત્રોનો સમાવેશ છે આ જગતના કલ્યાણ માટે અદ્રશ્યથી આપ જગતની ચોતરફ દિવ્ય સંદેશ પહોચાડી ગયા છો

" આપ હાયર ઓફ ધી હાયર એન્ડ ગોડ ઓફ ધી ગોડ છો "

ધર્માચાર્ય દર્શનનીધી સ્વામી રામદાસ એમ એ

સાઉથ કેનેરા (દક્ષિણ આફ્રીકા)
(ના પત્રમાથી ટુક સાર)

યોગીશ્રી શાતિવિજયજીનુ મધુર દર્શન

એ એક ઉચ્ચ કોટીના મહાપુરૂષ છે છતા બાળકના જેવુ નિખાલસ અને ગભરૂ એમનુ હૃ ય છે મહાત્માઓના લક્ષણ શાસ્ત્રમાં તો ગમે તેવા લખ્યા હોય પણ બીજો ભાગ્યેજ જોવામા આવે એવુ બુદ્ધિ અને હૃદયનુ વિચારબળ અને આવો સરલ બાળભાવ, અને આવો સુંદર સમન્વય એ મને તો ખરા મહાત્માપણાનુ સ્વરૂપ છે, એમ એમના અને મારા પરિચયથી મને લાગ્યુ

છે. જ્યારે જ્યારે હું એમની પાસે ગયો છું ત્યારે ત્યારે એમના સાનિધ્ય મગજ અને હૃદયના ભાવોની એકતા થઇ જઇને ફક્ત એમની સામે જોયા કરવાની અને એમનું વક્તવ્ય સાંભળ્યા કરવાના ભાવમાત્ર સિવાય બીજી કાંઇ વૃત્તિ ઉત્પન્નજ થતી નથી; દરેક આવનારને એવો ભાસ થઇ જાય છે એમ મેં જોયું છે. મહાત્મા-પણાની એથી વિશેષ વ્યાખ્યા–સામગ્રી બીજી શું હોઇ શકે ?... લોકૈષણાની ઇચ્છાથી તેઓ ઘણા પર છે........ઘણા મહાન્ પુરૂષોના પરિચયમાં આવવાના પ્રસંગો મને બન્યા છે, પણ એમનું સાનિધ્ય મને અપૂર્વ લાગ્યુ છે. ક્યા અને કેટલા અભ્યાસનું આ પરિણામ હશે એ જો સમજાય અને તે પ્રમાણે કરી શકાય એટલી સુગમતા જણાય તો તેમ કરવાનું મન થઇ જાય એવું છે.

સર પ્રભાશંકર પટ્ટણી : ભાવનગર :

Statesman Tuesday January 7, 1936.

A Modern Miracle-worker,

His Holiness yogiraj Jagatguru Acharya samrat shree Shanti-Vijay Suriswarji Maharaj is at present as Saraswati Aranya, in Marwar, once a lonely little Village of the beaten track, but now almost a township, thronged with people of all creeds who have come to pay their hnmble respects to the Saint.

His Holiness is said to have performed many miracles. On one occasion, it is said, a rich merchant who was acting as the saint's invited about 1000 people to a feast, but on that day, unexpectedly, about 5000 people gathered to obtain the saint's blessings and the post was in a quantary as & how to provide them with food But His Holiness bade him not to be purturbed and when the time came to

distribute food it was found that there was not only enough for all but also enough to fead 500 more was left over

Taken from Allahabad Leader, Monday-July 15-1935

We have received the following for publication from a correspondent Mysterious supply of food and water

It was a remarkable event the history of Janiism when several thousand Jains and non Jains including some recognised leaders of the Jain community attended religious ceremonies held at Bishalpur Marwar Erinpura Road B B & C I Railway under the august guidance of His Holiness Vishwopakari the Blessed yogiraj Acharyas amrat Jagrtguru yogindre Chudamani shree Shanti Vijay Surishwarji Maharaj of Mount Abu fame There is scarcity of water every year during the summer season in the small utilage of Bishalpur and on the eve of the ceremony the people of Bishalpur naturally felt anxious as they could not see any means by which the problem of supplying water to such a vast gathering could be solved and in their anxious moments they approached shree Gurudevji Bhagwan His Holiness assured then that they should not worry about the matter in fact when His Holiness arrived at Bishalpur the water trouble completely vanished and an inexhaustible supply of water suddenly appeared even in those places where there was no chance of getting water Plentiful supply of water was available at Bishalpur till the cere mony lasted Further on several occasions the supply of cooked food which was considered to be insufficient for the needs of a large num ber of visitors who arrived unexpectedly was found to be more than sufficient Everyone had to believe that the supply was increased by unseen hands Before the Jagatguru left Bishalpur the entire assembly headed by the Jagat sheth from Murshidabad conferred on him the highest religious honour of jainism the great title of Yuga Pradhan

Taken from Jain Dhwaja-1st Jan 1937

A brief note of the illustrious writings from renouned Sanatan Dharmacharya (monk) shri Atmaramanandji maharaj Paribrajakacharya, M. A. Scholar of Religions (Darspannidhi), Viddya-Varidhi and well-known Historian etc. from South Canada towards Gurudev Vishwa-Vandaniya Achraya Samrat yogindra-Chudamani Shree 1008 Shree Vijay Shanti Surishwarji Maharaj Saheb. This has already been published in Gujarati on the last page of the cover on Samrat Kavyamala, 2 Part

" O lord, you are the purest and hence to see you is better than to meet all the pure things of the world combined. You are one and numerous as well. You are the Shiva and the shakti. You are the Krishna, you are the truth and purest of the pures and beyond these also. you are higher than the highest, Almighty and All you are sins can never besiege you and virtues as well, as you are beyond the limit of these It takes millions of lives of a soul to know you if one this, but through your kindness, one can easily recognize you, your words are the essence of all the shastras (Scriptures.)

For the welfare of the all living beings you are sending your blessings through wireless around the world O lord, you are Highest of the Highers and God of the gods' The following news has been taken from "jain Dhwaja' Ajmer 16-12-36

In cretain English newspapers such as the Illustrated weekly with a photo of shree Gurudev Bhagwan Greatest yogiraj Jagatguru Acharyasamrat Maharaj saheb as written by Dr. jose Rodrigues, the Portugese philosopher, traveller and explorer This was again published in Daily Nava yug (Hindi) of Delhi, dated 12th july 1935. No. 159.

" Greatest yogiraj shree Acharyasamrat Jagatguru shree Vijay Shanti Suriswarji Maharaj is one of the true scholars of yoga culture Followers of yoga can produce, by natural laws, phenomene

which the inintiated people believe to be magic, but actually these are not by magic

Impossible things can be made possible by the powers of Yoga Further the Portugeze gentleman says

' I therefore gladly draw the attention of all my dear friend travellers and explorers that by seeing with devotion and attaining the benevolence of shree yogiraj all their motto of travelling around the world will be servd at this place only '

આત્મભાવના

શ્રી સદ્ગુરૂ ભગવાનના પવિત્ર ચરણ કમલમા

ઓ ' પ્રભો ' ,

શુ લખુ ? શુ બોલુ ' શુ વદુ ?

લખતા કલમ કપાય છે, બોલતા જીભ ધ્રુજવાટ કરેછે અને વદતા વિષયકષાયમા મસ્ત બનેલ આત્મા નશામધ દશામા ગોથા ખાઇ રહ્યો છ ઓ ' પ્રભો '

તું ત્યાગી અને હું રૈગગી ' તું ખાખી અને હુ સ્વાખી ! તું સદ્ગુણી અને હુ દુર્ગુણી ! તુ પરમાત્મા અને હુ પાપાત્મા ! તું નિરજન અને હુ રજન ' તું નીરાકાર અને હુ આકાર '

મારા જીવનનો અત કેમ આવે ' મહાસાગરમા હીડોળે ચડેલુ મારૂં ન્હાવ પાર કેમ પામે ?

ઓ ! પ્રભો !

આશા અને તૃષ્ણાના ગાઢ બધનમા બધાયો છુ, સસાર સમુદ્રમા ઝોના ખાઉં છુ, મોહ સૈન્યમા ઝપાઝપી કરી રહ્યો છુ,

વિષયની અંધ મસ્તિમાં ક્ષણે ક્ષણે કર્મ બાંધી રહ્યો છું, પળે પળે દોષીત બનતો જાઉં છુ, નર્કની નરાધમ વેદી ઉપર અનેક નૃટકાંડ ભજવી રહ્યો છું, ભવ ભ્રમણાની દુષ્ટખાઇમાં પટકાયો છું, પુત્રમિત્ર અને કુટુંબમાં પાગલ બન્યો છુ, મારૂં મારૂં કરી બેલબની રાત અને દિન ચક્કી પીસી રહ્યો છું, નીજનું ભાન ભૂલ્યો છું, કાળચક્રના પંજામાં ફસેલો હોંવા છતાં નાશવંત માયાની પાછળ ગેબી પાસા ખેલી રહ્યો છું. ઓ ! પ્રભો !

હું અતી દુષ્ટ છું ! મહા ક્રૂર છું ! કલંકી છું ! નિષ્ઠુર છું ! નરાધમ છું ! નિર્લજ્જ છું ! આ પાપીનો ઉદ્ધાર કેવી રીતે થાય ?

ત્હારા સિવાય હવે કોઇ શરણ નથી. તું અશરણ શરણાધાર. દીનપાળક, દીન દયાળ, દીન કૃપાળ, દીનબંધુ, દીન દાતાર, દીનાનાથ, કૃપાસિંધુ, પર બ્રહ્મ પરમાત્મા છું. ઓ ! પ્રભો !

તુજ માતા તુજ પીતા તુજ કુટુંબ તુજ લક્ષ્મી અને તુજ સર્વસ્વ છું.

ઓ ! પ્રભો ! દયાકર ! દયાકર ! મારા અનંત દોષોને માફ કરી ત્હારો ચરણ સ્પર્શી બનાવ.

હવે ક્યાં જાઉં ? કયા પોકાર કરૂં ! ક્યાં જઇને રહું ? ત્હારા શિવાય મારાં અશ્રુ કોણ લૂસે ! ત્હારા શિવાય શાંતિ કોણ કરે ! ત્હારા શિવાય પોકાર કોણ સાંભળે ! ત્હારા શિવાય હવે નયનમાં માર્ગ નથી સૂઝતો ! કોઇ હવે શરણાંગત અને આશ્રયદાતા નથી. ત્હારા વિના કોણ તારે ? કોણ પાર ઉતારે ? મારા અગણીત ગુન્હાઓ માફ કરી હવે તો આ દીન દુઃખીયા પામર નીરાધાર આશ્રીત બાળકનો

હાથ પકડ, ઘણું કહ્યુ થોડામા માની સત્ય પથે દોર અને રહેમ
દીલી કૃપાની મને ત્હારા શરણમાજ રાખ

ૐ શાતિ ૐ શાતિ ૐ શાતિ

ત્હારો નીરાધાર દીન દુખી બાળક
હીકરના નિકાળ નમસ્કાર નમસ્કાર

ગુરૂધૂન

[રાગ-રાધાકૃષ્ણ બોલ]

હરદમ શાતિ શાતિ બોલ.
હૃદય ઉન્મે જોડ, હરદમ શાતિ શાતિ બોલ
કોઈ કહે એ અદભૂત યોગી, કોઇ કહે જ ગલ કે જોગી,
યોગી યોગી બોલ, હરદમ યોગી યોગી બોલ,
હરદમ શાતિ શાતિ બોલ
કોઇ કહે એ આતમ ધ્યાની, વ દન કરતે વિશ્વ કે પ્રાણી,
ધ્યાની ધ્યાની બોલ, હરદમ ધ્યાની ધ્યાની બોલ,
હરદમ શાતિ શાતિ બોલ
કોઇ પૂજત હે કૃષ્ણ મોરારી, કોઇ પૂજત ગુરૂવર ગીરધારી,
સબહી એક મોલ, હરદમ શાતિ શાતિ બોલ,
હરદમ શાતિ શાતિ બોલ

કીંકર કહે એ અંતરજ્ઞાની, નિત્ય ભજુંમે પ્રભુ
રૂપમાની;
પ્રભુ પ્રભુ બોલ, હરદમ શાંતિ શાંતિ બોલ.
હરદમ શાંતિ શાંતિ બોલ.

આત્માને પરમ પદે પહોંચાડનારી

ધૂન

સદગુરૂ વરસાચો કીરતાર
ભજતાં આવે ભવનો પાર

ૐ

ગુરૂકી જય બોલો ગુરૂકી જયજય
ગુરૂકી જય બોલો ગુરૂકી જયજય

ૐ

ભજમન ભજમન ભજકીરતાર
સદગુરૂ વર સાચો આધાર

ૐ

ૐ ગુરૂ ૐ ગુરૂ ૐ ગુરૂદેવ
જયગુરૂ જયગુરૂ જય ગુરૂદેવ

ૐ

રઘુપતી રાઘવ રાજારામ
પતિત પાવન સીતારામ

સમાપ્ત.

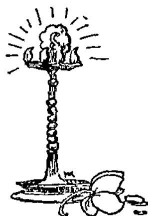
ॐ ह्रीँ अर्हँ नमः

આબુના દિવ્ય મહર્ષિ

ગુરૂદેવ શ્રી

ધર્મ, તિર્થ, શાંતિ સૂરિશ્વરેભ્યો નમોનમઃ

ક્ષમા એ મોક્ષનો દરવાજો છે.

स्तुति

तुभ्य नमस्त्रि भुवनार्तिहरायनाथ ?
तुभ्य नमः क्षितितलामल भूषणाय!
तुभ्य नमस्त्रिजगत परमेश्वराय,
तुभ्य नमोजिन भवोदधिशोषणाय

ત્રણ ભુવનની પીડાને હરનાર હે નાથ ! આપને નમસ્કાર હો ! પૃથ્વી તળને વીષે નિર્મળ ભૂષણ (અલંકાર) રૂપ આપને નમસ્કાર હો ! ચાર ગતીના ભ્રમણરૂપ સમુદ્રને શોષણ કરનાર હે ત્રીલોકના નાથ ! આપને નમસ્કાર હો !

૧

જેને મનથી મદરીપુ ભગાડયા તેને સદાયે નમુ,
જેને આત્મ સ્વરૂપને પીછાણ્યા તેને સદાયે નમુ,
વિષ્ણુ, બ્રહ્મા, રામ, પારસ કહો આખર બધુ એક છે,
ફીકર કહે ભક્તિ કદી ન ચૂકવી સાચો ખરે ટેક છે.

ø

૨

કાવ્ય પહેલું

(રાગ-બીલાવલ)

નમન કરૂ હર્ષધરી હે ! સરસ્વતી,
મયૂર, વાહન, વાસ કરી મુખ દીપાવતી નમન-૧
જનની, ધરણી, જગત ભરણી, દેવી ભગવતી,
નમન કરૂ માત બુદ્ધિબળ ખીલાવતી નમન-૨
સાધુ, યોગી, મુનિ, જપે દેવી શાસ્વતી,
જ્ઞાન, ધ્યાન, કરત એહને શક્તિ અર્પતી નમન-૩
ભોજ રાયે ભજન કીધુ ધરણી ધ્રૂજવતી,
પંડિત કાળીદાસ કહે વાચ્છીત પૂરતી નમન-૪

બપભટ્ટસૂરિશ્વરે કર્યું ધ્યાન ભગવતી,
રૂષી મુનિના મંત્ર બળેકારજ સાધતી. નમન-૫
કળી કાળ હેમાચાર્યસૂરિને ફળીસતી,
શાંતિસૂરિ યોગી કહે વિશ્વ વદંતી. નમન-૬
બાળક કરે અર્જ વિદ્યા આપ હેસતી,
શીંકરદાસ નમન કરે નંયન નૂર અતી. નમન-૭

કાવ્ય બીજું

(રાગ-ખમાજ તાલ દાદરા)

નાથ! આપ છો સનાથ બાળ હું ભીખારી;
આંગણે ખડો પૂકારૂં અર્જ લ્યો સ્વીકારી. નાથ-૧
"શાંતિસૂરી" જ્યોતપુરી ઝળહળી તુમારી;
નાદ થયો વીશ્વમહી ડૂબતને ઉગારી. નાથ-૨
આપ છો અનંત આપ સર્વ રૂપધારી;
દીસત નહી વીશ્વ મહી જોડલી તુમારી. નાથ-૩
આપતો અગાધ અકળ જ્ઞાનના ધિકારી;
દીપક જ્યોત ધ્યાનની ભભૂકી ચોદીશારી. નાથ-૪

મૃત્યુમા સૂતેલ રોગ રોગીના હણારી,
અભય દાનથી ઉગારો પ્રાણીઓ અપારી નાથ-૫
વીશ્વ પ્રેમ પાન કર્યું નવટળે ખુમારી,
દીનદયાળ,સુખ વૃપાળ, હે ! કૃપા તુમારી નાથ-૬
ભ્રમણ ટળ્યુ ભાગ્ય ફળ્યું પાપ મહુ પખાળી;
તુમવિના જીવનમહી દીસે ન કોઈ બારી નાથ-૭
નાથ ! શક્તિ અજબ છે હુ શુ વદુ તુમારી,
ગુણનિધાન મુકિત તાન મગ્ન બ્રહ્મચારી નાથ-૮
દેવમાનુ, ઇષ્ટમાનુ, બ્રહ્મ રૂપધારી,
સર્વ ભાસુ આપમા છે મૂર્તિ પ્રાણપ્યારી નાથ-૯
પળ પળે હુ જપ જપુ આપને વિચારી,
નયનમા સુઝેન માર્ગ મ્હાય હે ! તુમારી નાથ-૧૦
મેરૂ તુટ્યો, મેહ વૃઠ્યો, ધોધ ઘન ધનાગી,
ભાગ્યવંત પાન કરે નવ મળે ભીખારી નાથ-૧૧
શરણ એક તાહરૂ વિના બધુ નકારી,
પ્રાર્થના કરી રહ્યો છુ આપ લ્યો સ્વિકારી નાથ-૧૨
બાળ નીરાધાર નાથ ! આપ લ્યો ઉગારી,
નમન કરે દાસ ચર્ણમાહે વાર વારી નાથ-૧૩

કાવ્ય ત્રીજું

(રાગ—દાંડીતણા કિનારે)

ગુરૂવર ! પ્રભો જીવનમેં હે એક હી હમારા,
શીર એક કો નમાયા દુસરોંસે કયા સહારા. ૧

અંધાર કોટડીમે અબતો હુવા ઉજાળા,
પરવા નહે કીસીકી સચ્ચા મીલાસહારા. ૨

આફત પડે કદાપી સબહો ફના તદાપી,
શોચું નહિ જીવનમેં સચ્ચા મીલા સહારા. ૩
ચાહય તારે યા ડૂબાડે ગેડીસે માર મારે,
કબહી ન ટેક હારે યે હે નિયમ હમારા. ૪
મેંતો ભૂલૂં કદાપી પણ એ ભૂલે ન કબહી,
માયા અજબ ! ગુરૂકી સચ્ચા મીલા સહારા. ૫
અબધૂત જ્ઞાની ધ્યાની અમૃતસમી હે વાણી,
ગુરૂ ! મોક્ષકી નીશાની સચ્ચા મીલા સહારા. ૬
અરજી પ્રભોસે મેરી કબહી ભુલૂં ન ઉન્કો,
ગુરૂ એકહી કીયાહે દુસરોં સે કયા સહારા ૭
કબહી વિયોગ ઉન્કા મુજસે નહિ કરાના,
પળમાત્ર નહિ વિસારૂં સચ્ચા મીલા સહારા. ૮

મુજ મન પીતા હી માતા મુજ મન પ્રભો ! મનાતા,
મુજ પાપીકાએ દાતા દીનકે દયાળુ પ્યારા ૯
એ દિવ્ય જ્યોત અ જન જીનસે રહુ મે ર જન,
ગુરૂ દીન દુઃખ ભ જન સચ્ચા મોલા સહારા ૧૦
મે ઇષ્ટ ઉન્કો જાણુ સબહી ગુરૂમે માનુ,
સર્વસ્વ ભી પીછાણુ સચ્ચા મોલા સહારા ૧૧
શાતિ પ્રભો ! ચરણમે યે અર્જ બાળ કેરી,
કહેતે હે શ્વાસકી કર બાકી જુઠા સહારા ૧૨

કાવ્ય ૪ થુ

(રાગ વસ ત તિલકા વૃત)

માગુ પ્રભો ! જીવનમા સ્મિત હર્ષ ત્હારૂ,
માગુ પ્રભો ! જીવનમા શુભ અર્પનારૂ,
આહા ! પ્રભો ! તુજ વીના સહુ છે અકારૂ,
ત્હારા વીના જગતમા નવ કોઇ પ્યારૂ
૧
આહા ! ગુરૂ અજબ તુ અ તર વસ્યો છે,
નેત્રો મહી નીરખતા સન્મૂખ ધસ્યો છે,

ભવ દુઃખમાં ભમી રહ્યા જીવનું ઉગારૂં,
ત્હારા વિના જગતમાં નવ કોઈ પ્યારૂં.

૨

આહા! ધ્વની ગુરૂશ્રીનો વિશ્વે વર્યો છે,
ૐકારનો દીપક આ જગમાં ધર્યો છે,
આહીરનાં અતિ અતિ પુન્યે થનારૂં,
ત્હારા વિના જગતમાં નવ કોઇ પ્યારૂં.

૩

શાંતિ તણાં ખરેખર પુર ઉભર્યાં છે,
આહા! મરૂધરતણા પુન્યે વર્યાં છે,
સર્વાત્મને હૃદયથી તું એક ધારૂં,
ત્હારા વીના જગતમાં નવ કોઇ પ્યારૂં.

૪

પહાડો અને ખીણમહી ગુરૂશ્રી ફરે છે,
મહાવીરના વચનનો રસ ત્યાં ઝરે છે,
શાંતિસૂરિશ્વર ગુરૂવર નામ ત્હારૂં,
ત્હારા વીના જગતમાં નવ કોઈ પ્યારૂં,

૫

ભકતો તણા ભીતરથી ભવ દુ ખ કાપો,
આહા ! પ્રભો ! હૃદયમા કઈ જ્ઞાન આપો,
તુજ બાળ કીંકર કહે સર્વે અકારૂ,
ત્હારા વીના જગતમા નવ કોઈ પ્યારૂ

કાવ્ય પાંચમુ

(રાગ કૈલાસ વાસી ભોળા તુમસે લાખો પ્રણામ)

શાતિસૂરી ગુરૂવરજી તુમસે કોટી નમન !
દિવ્ય મહર્ષિ ગુરૂજી તુમસે કોટી નમન !

ભારતમા ભડવીર ગવાયા, દેશ મરૂધર જન્મ ધરાયા,
સાચા મત કહાયા તુમસે કોટી નમન ! શાતિ-૧
ગામમણા દગ્ને અપનાયા, દિવ્ય મહર્ષિ આપ કહાયા,
ઘર ઘર ગુણ ગવાયા તુમસે કોટી નમન ! શાતિ-૨
વીશ્વ પ્રેમથી પાવન કરીયા, અબધુત યોગીશ્વર પદવરીયા,
સત્ય વચન ઉગ ભરીયા તુમસે કોટી નમન ! શાતિ-૩
પર દુ.ખભ જન હારગવાયા, અનાથના આશ્રીત કહેવાયા,
ભારતભૂપ નમાયા તુમસે કોટી નમન ! શાતિ-૪

આલમમાં જય ઘોષ બજાયા, સૂત્ર અહીંસાનાં ભજવાયા,
દિવ્ય દીપક ઝળકાયા તુમસે કોટી નમન ! શાંતિ-૫

ભક્ત મંડળની અર્જ સ્વીકારો, બાળક કીંકરદાસ તમારો
ભવસાયરથી તારો તુમસે કોટી નમન, ! શાંતિ-૬

કાવ્ય છઠું

(રાગ-કલ્યાણ)

સકલ જગત વીભુશાંતિસૂરીશ્વર,
અબધૂત આનંદ ધન યોગીશ્વર. સકલ-૧

તુંહી, તુંહી, ત્રાતા, જગવીખ્યાતા,
ભારત ભૂમીમાં ગુણગવાતા,
તું જય વંદન તુંજગદીશ્વર. સકલ-૨

અકળ, અરૂપી, બ્રહ્મ, સ્વરૂપી,
આત્મ મસ્તીની જ્યોત પ્રગટતી,
વિશ્વ વીભુશ્વર મહાન યોગીશ્વર. સકલ-૩

ભવભય ભંજન પાપ નીકંદન,
રાજ રાજેશ્વર કરત હે વંદન,
વસુમતી નંદન તાર્યો મરૂધર: સકલ-૪

આત્મ ઉદ્ધારક કર્મ નિવારક,
ભવસાગરમા ડૂબતા તારક,
જ્ઞાની અને ગભીર મુનીશ્વર. સકલ-૫
શાત, દાત, મહાવીર, ગુણ ધારક,
વદન કરત હે વાશ્વના બાળક,
તારો કીંકરદાસ સૂરીશ્વર મકલ-૬

ø

કાવ્ય સાતમુ

(રાગ કલ્યાણ)

નમન કરૂ અદભૂત યોગીને
અદભૂત યોગીશ્રીને. નમન
ભારત ભૂમીને ધન્ય, ધન્ય છે,
ધન્ય, મરૂધરને. નમન
ગામ મણાદર ધન્ય, ધન્ય છે,
ધન્ય, પીતા તોલાને. નમન
આહિર કુળને, ધન્ય ધન્ય છે.
ધન્ય, વસુદેવીને નમન

ધન્ય, ધન્ય ગુરૂ ધર્મવિજયજી,
ધન્ય, તપસ્વીશ્રીને. નમન
ધન્ય, ધન્ય, શ્રી શાંતિવિજયજી,
અબધૂત યોગીશ્રીને. નમન
ધન્ય, ધન્ય, એ દિવ્ય મહર્ષિ,
વિશ્વ નમે ગુરૂશ્રીને. નમન
ધર્મ, તિર્થ ગુરૂ, શાંતિ ચરણ રજ,
કીંકરદાસ નમે. નમન

કાવ્ય આઠમું

(રાગ–કલ્યાણ)

સકલ જગતમાં દિવ્ય ગુરૂશ્રી,
નમીએ તમને લીન થઇને.
હમ અપરાધ ક્ષમા રે ગુરૂ કરજો,
રહેમ નજર અમ ઉપર વસજો.
દોષો હમારા સહુરે દૂર ટળજો,
ભક્તિ નિતીમાં લીન મુને કરજો.

વેર વિરોધો ગાઢુ દૂર ટળજો,
પ્રેમ ફુવારો હૃદયમાંહે ઉડજો
ૐ અર્હંમાં લય મુને કરજો,
ધ્યાન થકી કર્મો ગાઢ હરજો
દાસ ઉપર કરૂણા ગુરૂ કરજો,
ભક્તિ નીતીની આશીષ મુને વરજો

કાવ્ય નવમું

(રાગ-બેર શું કે તલવાર)

આજ સૂરીશ્વરજી ભેટીને આનંદ થાય
અવધૂત આતમ જ્ઞાની યોગીશ્વર,
આનંદ અહીં ઉભરાય આજ
અનત જીવ પ્રતિપાળ ગવાયા,
બાળ બ્રહ્મચારી કહેવાય. આજ
બામણવાડજી તીર્થ ધુરંધર,
મહાવીર સ્વામી ભેટાય આજ
સાચા સૂરીશ્વર, સાચા મુનીશ્વર,
સાચા સુજ્ઞાની કહાય આજ.

વીશ્વ ગજાવે ને વીશ્વ હસાવે,
વીશ્વ મહીં ડંકો બજાય. આજ
ભકત મંડળ સહુ અર્જ કરે છે,
શીંકરદાસ નમાય. આજ

કાવ્ય દશમું

(રાગ-ધનાશ્રી)

ભવિકજન નમન કરો ગુરૂરાય.
નમન કરો ગુરૂરાય. ભવિકજન
માર્કંડ ઋષીનું આશ્રમ જુનું,
ગામ અજારીની માંય. ભવિકજન-૧
માતા સરસ્વતી મંદિર માંહે,
ધ્યાન કરે રૂષીરાય. ભવિકજન-૨
મહાવીર સ્વાગી મૂર્તિ મનોહર,
દર્શન કરી હરખાય. ભવિકજન-૩
હેમાચાર્ય, સૂરિશ્વરરાયા,
દેવી સરસ્વતી સ્હાય. ભવિકજન-૪

ભારતમા ભડવીર ગવાયા,
ધ્યાન તણા સુપમાય ભવિકજન–૫
માતા સરસ્વતીના ગુણગાતા,
વિદ્યા બળ ખીલાય ભવિકજન–૬
શાંતિસૂરી યોગીશ્વરે સાધ્યુ,
દિવ્ય મહર્ષિ કહાય ભવિકજન–૭
બાળક શ્રીકરદામ ગુરૂના,
હર્ષ ધરી ગુણગાય ભવિકજન–૮

કાવ્ય અગીઆરમું

(રાગ-ધનાશ્રી)

દયાળુ ગુરુ મોનુ કરો કલ્યાણ,
પામો અમર વિમાન દયાળુ
દયા દેવીને દિલમાહે ધારી,
અનાથને તારનાર દયાળુ.
કરૂણા કેરૂ કમળ ખીલાવ્યુ,
આત્મ દીપાવણહાર દયાળુ

મન, વચન, ગુપ્તીના પાળક,
છો જીવના પ્રતિપાળ. દયાળુ.

સર્વ સિદ્ધિના દાયક ગુરુશ્રી,
પરદુઃખ ભંજનહાર. દયાળુ.

શાંત સુધારસ અમૃત પીને,
ઉગારો નર—નાર. દાયાળુ.

ॐ અર્હના ધ્યાનને ધારી,
અદ્વૈતમાં વસનાર. દયાળુ.

ભવસાગરમાં ડૂબતા અમને,
ઉતારો ભવ પાર. દયાળુ.

બાળક કીંકરદાસ કહે છે,
તારો દીન દયાળ. દયાળુ.

કાવ્ય બારમું

(રાગ—ભેખરે ઉતારો રાજા ભરથરી)

બોલો રે બોલોરે યોગિ બાલુડા,
કયા થકી આવીયા આપજી,
જન્મ ધર્યો રે કીયા દેશમા,
કોણ માત ને તાતજી. બોલોરે-૧

ધન્ય, ધન્ય, મરૂધરભૂમિ,
મણાદર ધન્ય, ધન્યજી,
ધન્ય, વસુ દેવી માતને,
ઉપન્યા જ ગ પ્ર તિ પા ળ જી બોલોરે-૨

સવત ઓગણીસપીસ્તાલીસે,
મહાશુદ પાચમ દિનજી,
દિવ્ય પ્રભાતે જન્મીયા,
વ ર્ત્યો જ ય જ ય કા ર જી બોલોરે-૩

આઠ વરસ માહે નીસર્યા,
છોડયો ઘર સસારજી,
શ્રી ધર્મગુરૂ પાટે રહ્યા,
કરવા જગત ઉદ્ધારજી બોલોરે-૪

અર્બુદગિરીમાં આવી વસ્યા,
સહ્યાં કષ્ટ અપાર જી;
સોળ વરસે દીક્ષા લીધી,
લાધ્યો સંયમ ભારજી. બોલોરે-૫

ગચ્છ કદાગ્રહ છોડીને,
ઝાલ્યો મુક્તિનો માર્ગજી;
ઓમ્‌કાર ધ્યાન આરાધીને,
બન્યા આપ યોગિરાજજી. બોલોરે-૬

દિવ્ય મહર્ષિ ગુરુ તમે,
દિવ્ય દીપક પ્રગટાયજી;
દિવ્ય ધ્વનિ ઘરઘર થયો,
ભક્તમંડળ ગુણ ગાય જી. બોલોરે-૭

શાંતિસૂરિ તુમ નામ છે,
શાંતિ તણા દાતારજી;
કીંકરદાસની વિનતિ,
શરણે રાખો દયાળજી. બોલોરે-૮

કાવ્ય તેરમું

(રાગ—વસ તતિલકાવ્રત)

શાતિસૂરિ ગુરુ મળ્યા ભવ ભીડ ભાગી !
વદન કરી હૃદયમા શશી જ્યોત જાગી,
આત્મન્ ચિદનધન્ ઋષિશ્વર મસ્ત યોગી,
મહામત્ર ૐ રસપાન પીયુષ ભોગી ૧

બનીએ સદા જીવનમા સુખ–સપશાળી,
ભક્તિ ભગીરથ વધે ભય ત્રાપ હારી,
અર્પો નિતિત્વ બળ દિનદુખ ઉપકારી,
ભૂલીએ નહિ કદી વિભુ તુમ ટેક ભારી ૨

જનમ્યા મરૂધર વિષે કુળચંદ્ર ભાનુ,
કરે ધ્યાન અતર વિષે ઇશ સાધવાનુ,
ૐકારની અજબ મસ્તિ મહિં રમે છે,
અજ્ઞાનતા દૂર કરી શુભ શકિત દે છે. ૩

ભારત મહી ભવી જીવો તુમ ગુણ ગાવે,
આનદ મંગળ તણા પૂર ઉભગાવે,
તુમ બાળ દાસ કીકર ચરણે નમે છે,
કહે હર્ષથી દિન તણાં દુખડા હરે છે ૪

કાવ્ય ચૌદમું

(રાગ–મહાવીર તમારી મનહર મુર્તિ જોઇ જોઇ મન લલચાય)

ઓ ! નાથ તમારૂ મનોહર મુખડુ જોઇ જોઇ મન લલચાય.
એ જોઇજોઇ મન લલચાયે, એ જોઇજોઇ દીલ હરખાયે.
ઓ ! ૧

માતા વસુદેવીના જાયા, આબુ ગીરીરાજ સુહાયા;
ધન્ય ધન્ય તુમારી છાયા, મુખડુ જોઇ જોઇ મન
લલચાય. ઓ ! ૨.

રાગ દ્વેષ રીપુને માર્યા, મન વચ કાયાથી કાઢયા;
ધન્યઆત્મીક ગુણ દીપાવ્યા, મુખડુ જોઇજોઇ મન
લલચાય. ઓ. ! ૩

કંચન કામીની કે ત્યાગી, ભય દુર્ગતી દૂરે ભાગી;
જાકુ મોક્ષકી લલના લાગી, મુખડુ જોઇ જોઇ મન
લલચાય. ઓ ! ૪

કહે ભક્ત મંડળ મુને તારો, તુમદાસને પાર ઉતારો;
મુક્તિનો માર્ગ બતાવો, મુખડુ જોઇ જોઇ મન
લલચાય. ઓ ! ૫

કાવ્ય પંદરમું

(રાગ—માઢ)

શાતી સી ચનારા, સુખવરનારા,
શાતિસૂરિ મહારાજ
મરૂધર વમનારા, દુ ખહરનારા,
અબધૂત યોગિરાજ શાતી-૧
રાજરાજેશ્વર પદવી પામ્યા,
બ્રામણવાડજી માય,
ગામગામના સંઘો આવ્યા,
હર્ષ ધરી ગુણગાયરે શાતી-૨
આર્યઅનાર્ય, ઘણા બુઝાવ્યા,
બુઝવ્યા રાજ.રાજન,
અર્હમ્પદ અધિકાર સૂણાવ્યા.
પતિત કર્યા પાવનરે શાતી-૩
આતમ જ્ઞાનતણી છે ધારા,
અમતરસ-પાનાર,
વીર પ્રભુ સદેશ દેનાર,
જ્યોતિ જગાનણહારરે શાતી-૪

ૐ અર્હમ્‌ની ધૂન ધરનારા,
સાત્વીકતા વહનાર,
શાંત સુધારસ જળ ઝરનારા,
શ્રીંકરદાસને તારરે. શાંતી-૫

કાવ્ય સોળમું

(રાગ-મહાવીર તુમારી મનોહર મૂર્તિ જોઇ જોઇ દીલ હરખાય)

ગુરૂ શાંતિસૂરીશ્વર દિવ્ય મહર્ષિ વંદો હર્ષથી;
વંદો હર્ષથી, સહુ વંદો હર્ષથી. ગુરૂ-૧

ગુરૂ શાંતિનગરના વાસી, મન, વચ, ગુપ્તી છે દાસી;
ભય દુર્ગતી દૂરે નાસી રે સહુ વંદો હર્ષથી. ગુરૂ-૨

શરણાંગતના છે સ્વામી, નવખંડે કીર્તી જામી;
ગુરૂ અધિક, અધિક, ગુણગામી રે સહુ વંદો
હર્ષથી. ગુરૂ-૩

નરનારી મળી ગુણ ગાવે, મોતીના ચોક પુરાવે;
મન વાંછિત ફળને પાવેરે સહુ વંદો હર્ષથી. ગુરૂ-૪

ૐકાર મંત્ર આરાધ્યો, દુનીઆમાં ડંકો વાગ્યો;
કહે શ્રીંકર ભવભય ભાગ્યોરે સહુ વંદો હર્ષથી. ગુરૂ-૫

કાવ્ય સત્તરમું

(રાગ-મે તો દિવાના પ્રભુ તેરે લીયે હય)

મે તો દિવાના ગુરૂ તેરે લીયે હય,
તેરે લીયે, ગુરૂ તેરે લીયે હય મે તો-૧

જ્ઞાન, દર્શન, ચારીત્ર, કે ધારક,
ત્રણ રતન ગુરૂ તેરે લીયે હય મે તો-૨

પચ મહાવ્રત સાધુ કહાતે,
દયા કા દાન ગુરૂ તેરે લીયે હય. મે તો-૩

ધન્ય, આહિર, કુળજાતી દીપાવો,
અર્હમ્ કા ધ્યાન ગુરૂ તેરે લીયે હય મે તો-૪

અનત જીવ પ્રતિપાળ કહાયા,
યોગિકા નામ ગુરૂ તેરે લીયે હય મે તો-૫

આત્મ સાધનકેરી જ્યોતિ જગાવો,
સતન કા પાઠ ગુરૂ તેરે લીયે હય મે તો-૬

પતિત જનોકુ પાવન બનાવો,
આનદકા હાર ગુરૂ તેરે લીયે હય મે તો-૭

શાંતિવિજયસૂરિ નામે તુમારા,
શાંતીકા થાળ ગુરૂ તેરે લીયે હય. મેં તો—૮

આલમમાં તુમે દિવ્ય,મહર્ષિ,
ભક્તોકા પ્યારા ગુરૂ તેરે લીયે હય. મેં તો—૯

હર્ષ ધરી સહુ અર્જ કરે છે,
કીંકરદાસ ગુરૂ તેરે લીયે હય. મેં તો—૧૦

કાવ્ય અઢારમું

(રાગ—હે રંગ ભીના નેમનગીના)

હે ! ગુરૂશ્રી મહેર કરીને,
કીંકર બાળ બચાવી લો.
ભવસાગરમાં ડૂબતા અમને,
શિષ્ય ગણીને તારી લો. હે ! ૧

ઘોર ગગનમાં ઘૂમી રહેલા,
અંધકારમાં અથડેલા,
સમજ છતાં પણ ભાન ભૂલેલા,
અનાથ બાળ ઉગારી લો. હે ! ૨

મોહ માયામા મગ્ન થએલા,
મણીધરમા અપડાએલા,
માયાના મહેમાન બનેલા,
આશ્રિતને અપનાવી લો હે ! ૩

પરને દુઃખ દેવુ સમજેલા,
પર પીડાને ભૂલેલા.
પરદુ:ખ ભજન સાચી શેવા,
પર ઉપકાર શીખાવી લો હે ! ૪

ભક્ત મ ડળ સહુ અર્જ કરે છે,
વિનતી આપ સ્વિકારી લો,
બાળક શ્રી કરદાસ તહમારો,
ભવસાયરથી તારી લો હે ! ૫

કાવ્ય ઓગણીશમું

(રાગ—સુંદીર શામળીયા)

યોગીશ્વરરાયા, ભવભયદૂર ભગાયા;
યોગીશ્વરરાયા.

ભારતભૂમીમાં જન્મ ધરાયા,
દેશ મરૂધરને અપનાયા;
જગ પ્રતિપાળ કહાયા, યોગીશ્વર રાયા. ૧

ભવસાગરમાં ભ્રમણ કરાયા,
ભમતાં ભમતાં સદગુરૂ પાયા;
અંતર હર્ષ ભરાયા, યોગીશ્વર રાયા. ૨

પુરવપુન્ય પસાયે પાયા,
શાંતિસૂરિ યોગીશ્વર રાયા;
દર્શન કરી હરખાયા, યોગીશ્વર રાયા. ૩

મન, વચન, ગુપ્તીના પાળક,
જ્ઞાન, દર્શન, ચારીત્રના ધારક;
મહાવીર,મંત્ર આરાધક, યોગીશ્વર રાયા. ૪

અતી અતી ગુણોના ભરીયા,
ગૌતમ, જેવા જ્ઞાનના દરીયા,
વચનસિદ્ધિના વરીયા, યોગીશ્વર ગયા ૫

ઓમ્ અર્હમના ધ્યાનને ધરીયા,
પશુ ઉપકાર અનતા કરીયા,
શીંકરદાસ ઉગરીયા, યોગીશ્વર રાયા ૬

કાવ્ય વીસમું

(રાગ—સખી સ્વપ્ન મહી મનમોહનમે

ગુરૂ શાતિસૂરિ દર્શન કરી લે,
શાતિ રસને ઉરમા ભરી લે,
એ સદગુરૂવરનુ ધ્યાન કરીને,
આત્મ તુ ઉજળો કરી લે ગુરૂ-૧
જે સદગુરૂવરનુ ધ્યાન કરે,
તે ભવ સિંધુથી પાર તરે,
કુમતી કર્મોનો નાશ કરે,
અતરમા અજબ પ્રકાશ વરે. ગુરૂ-૨

શુભ શાંત ગુણી ગંભીર અતી,
ૐ કાર સૂણી આલમ નમતી;
અબધૂત અવીનાશી પદથી,
તારે કંઇ આર્ય અનાર્ય અતી. ગુરૂ-૩

ૐ હ્રીં અર્હમ્ ને જપવાયા,
કંઇ નરનારીને અપનાયા;
સદગુરૂ મારગને બતલાયા,
શ્રીંકરદાસે ગુરૂ ગુણગાયા. ગુરૂ-૪

કાવ્ય એકવીસમું

(રાગ-હાર હીરાનો હૈયે મઢાવજો)

ગુરૂ શાંતિવિજયજીને ધ્યાવજો,
શાંતીરસ ઉરમાં સીંચાવજો. ગુરૂ-૧

આત્મ ઓજસ તણાં ઝરણાં વહાવજો,
અતી આનંદ ઉરમાં ભરાવજો. ગુરૂ-૨

પ્રેમ પુષ્પ થાળ ભરી હર્ષે વધાવજો,
સૌ મોતીડાના ચોક પૂરાવજો. ગુરૂ-૩

ૐ હ્રીઁ અર્હંના જાપને જપાવજે,
નરનારી મળી ગુણ ગાવજે ગુરૂ–૪
આત્મ કલ્યાણ કેરી ભાવના દીપાવજે,
મો અ તરમા જ્યોતી જગાવજે ગુરૂ–૫
વીશ્વ પ્રેમ સાગરનુ પાન પીવડાવજે,
સમભાવજળે ન્હવરાવજે ગુરૂ–૬
દિવ્ય મહર્ષિ ગુરૂવર એ માનજે,
દિવ્ય અ જન નયનમા કરાવજે ગુરૂ–૭
સદગુરૂ ચરણોમા શીર સૌ ઝુકાવજે,
કષ્ટ આવે હી મત નવી હારજે ગુરૂ–૮
કીંકરદાસ કેરી વિનતી સ્વીકારજે,
ગુરૂ દર્શનમા વહેલા પધારજે ગુરૂ–૯

કાવ્ય બાવીસમું.

(રાગ—ભેરે ઝુલે છે તરવાર)

દેખીને દીલ હરખાય, આજ ગુરૂ શાંતિવિજયજી.
શાંતિવિજય ગુરૂ ભેટીને આજે, આનંદ ઉરમાં ન માય;
આજ ગુરૂ શાંતિવિજયજી. દેખી-૧

ચંદ્રસમાન જેનું મુખડું દીસે છે. નયનોમાં નીર ઉભરાય;
આજ ગુરૂ શાંતિવિજયજી. દેખી-૨

આહિરકુળ જ્ઞાતીમાં ઉપન્યોએ દીવડો,
ધન્ય આહિર અવતાર;
આજ ગુરૂ શાંતિવિજયજી. દેખી-૩

ગામ મણાદરના એ સુકાની, ઉપન્યાછે તારણહાર;
આજ ગુરૂ શાતિવિજયજી. દેખી-૪

માતા વસુદેવી કુક્ષીએ જનમ્યા, ભારત ભૂપ નમાય;
આજ ગુરૂ શાંતિવિજયજી. દેખી-૫

મૃત્યુના પંથેથી માનવ ઉગારે, રોગીના રોગ હણાય;
આજ ગુરૂ શાંતિવિજયજી. દેખી-૬

અબધૂત આતમ જ્ઞાની યોગીશ્વર, પરદુ ખભજનહાર,
આજ ગુરૂ શાંતિવિજયજી દેખી–૭
એવા ગુરૂશ્રીના દર્શન કરે તો, ભવ ભય દૂરે ભગાય,
આજ ગુરૂ શાંતિવિજયજી દેખી–૮
શાંતિ બાળકદાસ ફરી કર કહે છે, મુક્તિનો માર્ગ પમાય,
આજ ગુરૂ શાંતિવિજયજી. દેખી–૯

કાવ્ય તેવીસમું

(રાગ—ગાધી તો આજ હીંદકા એકશાન બન ગયા)

યોગી તુ આજ વિશ્વમે મહાન બન ગયા
તેરા ચરણમે આયે વો અયશાન બન ગયા
તેરી ધૂની જગતમે ચારો તરફ જલી રહી,
એ ધૂન ધખાને વાલે ધુરધર તુ બન ગયા. યોગી–૧
આ વિશ્વકા કલ્યાણુકી, વીણા તુને બજાઈ,
એક વિશ્વકા મહાન કવિવર તુ બન ગયા યોગી–૨
મીત્રો બના કે સબકો તે મીત્રતા બતાયા,
એક પ્રેમકા મહાન જાદુગર તુ બન ગયા. યોગી–૩

રડતા અબોલ પ્રાણી. ઉન્કો તુને હસાયા;
ભય મૃત્યુસે ઉગારનાર ઇષ્ટ બન ગયા. યોગી-૪

દુનીયામે ઘંટ તેરા, ઘર, ઘર, બજા રહાહે;
આલમમેં એક ઇશ્વરી અવતાર બન ગયા. યોગી-૫

અદ્દભૂત આત્મ બળસે, અંજન નયન લગાયા;
પ્રભુ વીરકા મહાન મુનીશ્વર તું બન ગયા. યોગી-૬

જાતીકા ભેદ તજકે, સબ આત્મસે પીછાણ્યા;
આ દાસકીંકર તેરા એક શાન બન ગયા. યોગી-૭

કાવ્ય ચોવીસમું

(રાગ-ઉપરનો)

ગુરૂ શાંતિસૂરિશ્વરજીને કોટીવાર વંદના.
મરૂધરનાએ મુનીંદ્રને કોટીવાર વંદના.
અધ્યાત્મ, યોગબળસે, આલમકો તેં જગાયા;
મન, વચન, શુદ્ધ હ્રદયે સહુ કરે વંદના. ગુરૂ-૧
બચપણમે યોગીશ્વરજી જંગલતમે ફીરાયા;
ધન્ય, ધન્ય, તોરીજનની સહુ કરે વંદના. ગુરૂ-૨

મહા ॐ મંત્રસાધી, કઈ ગયને તેંતાર્યા,
ધન્ય, આહિર કુળભાનુ મહુ કરે વંદના. ગુરૂ–૫
મહાવીર પંથચાલી, મહાવીર તુ ગવાયો,
દયા ધર્મ ધુગ ધરતુ સહુ કરે વંદના ગુરૂ–૪
વિશ્વ વંદનીય સાધુ, કળીયુગમે કહાયા,
ચગણોને શીર નમાવી દાસ કરે વંદના ગુરૂ–

કાવ્ય પચીસમું

(રાગ–શામનદેવ દયાકર હમપર)

હે ! ગુરૂદેવ દયાકર હમપર,
શેવકજાણી બચાવેંગા,
બાળકો કરે ચેહી પ્રાર્થના,
ભવ મસુદ્રસે તારેંગા હે ! ગુરૂ–૧
વિષય, કષાયકીનીંદ ભરેલા,
ઉનકો આપ જગાવેગા,
કામ ક્રોધમે મુક્ત કરીને,
શાંતિ કાપાઠ પઢાવેગા હે ! ગુરૂ–૨

પંચ સમીતી, ગુપ્તી, આરાધી,
. પ્રેમકા પાન કરાવેંગા;
ઓમ અર્હમ્‌ના ધ્યાનને ધારી,
. કર્મોકુ દૂર હઠાવેંગા. હે! ગુરૂ-૩
વીશ્વ પ્રેમની જ્યોત જગાવી,
આનંદ આનંદ પાવેંગા;
કીંકરદાસ કહે ગુરૂશ્રીને,
મુક્તીકા માર્ગ દીખાવેંગા. હે! ગુરૂ-૪

કાવ્ય છવ્વીસમું.

(રાગ—ચાલો ગીરી સીદ્ધાચળ જઇએ)

સાચા સદગુરૂજી મળીયા,
બંધન કર્મ તણાં બળીયાં; સાચા સદગુરૂજી મળીયા.
આતમ જ્ઞાન તણી ધારા,
આગમ ગુણ અતી સારા;
અંતરધ્યાનમાં રમનારા, સાચા સદગુરૂજી મળીયા.

અર્હમ્ ધ્યાનના ધરનારા,
અચળ ભૂમીમા વસનારા,
આશ્રીતનાં દુ ખ હરનારા, સાચા સદગુરૂજી મળીયા

શાંત સુધારસ પાનારા,
સાત્વીક બુદ્ધિ ધરનારા,
સાચો પંથ સૂચવનારા, સાચા સદગુરૂજી મળીયા.

સમદ્રષ્ટી તૃષ્ણા ત્યાગી,
સુમતી સતી કેરા રાગી,
સત્ય સૂણી આલમ જાગી, સાચા સદગુરૂજી મળીયા

અર્બુદ ગીરીવરમા આયા,
આનંદ, આનંદ, અતી પાયા,
શાંતી સરોવરમાં નાહ્યા, સાચા સદગુરૂજી મળીયા.

શાંતિવિજયજી ગુરૂ રાચા,
દિવ્યમહર્ષિ કહેવાયા;
કીકરદાસે ગુણ ગાયા, સાચા સદગુરૂજી મળીયા

કાવ્ય સત્તાવીસમું

(રાગ—પ્રભુજી જાવું પાલીતાણા શહેર કે મન હરખે ઘણું રે લોલ)

વંદૂ શાંતિસૂરી ગુરૂરાય,
અનોપમ નામને રે લોલ;
જેહને ભજતાં છુટે ફંદ,
તરે ભવ પારનેરેલોલ. વંદૂ—૧

જે હરી અક્ષર બ્રહ્મ આધાર,
પાર કોઈ નવી લહેરે લોલ,
જેને શેષ સહસ્ત્ર મુખ ગાય,
નીગમ નેતી કહું રે લોલ. વંદૂ—૨

વર્ણવુ સુંદર રૂપ અનુપ,
જુગલ ચરણે નમું રે લોલ;
વ્હાલા તુજ ચરણ કમળનું ધ્યાન,
ધરૂં અતી હેતમાં રે લોલ. વંદૂ—૩

ગુરૂ અતી કોમળ અરૂણુ રસાળ,
ચોરે છે ચીત ચાલમાં રે લોલ;
કીંકરદાસ નમે કર જોડી,
હૃદય માંહે રાખજો રે લોલ. વંદૂ—૪

કાવ્ય અઠ્ઠાવીસમું

(રાગ-ગરબાનો)

જાગો જાગો રે સૌ જાગો જાગો,
શાંતિમૂર્તી ગુરૂ ભેટવાને આજ સૌ જાગો જાગો
અર્બુદગીરીમાં આવી વસ્યા છે
વિષય, કષાય, નીંદ ત્યાગો ત્યાગો રે સૌ જાગો જાગો
આત્મ મસ્તીમાં જે ખીલી રહ્યા છે,
રાગ દ્વેષ રીપુ ભય ભાગો ભાગો રે સૌ જાગો જાગો
મન વચ કાયાને વશ કરીને,
આત્મ કલ્યાણ હવે સાધો સાધો રે સૌ જાગો જાગો
કીકરદાસ કરે ગુરૂ શ્રીને વિનતી,
ભક્તિ નીતીમાં મને રાખો રાખોરે સૌ જાગો જાગો

કાવ્ય ઓગણત્રીસમું

(રાગ-વૈષ્ણવ જન તો તેને કહીએ)

શ્રાવક જન તો તેને કહીએ
પર પીડા જે જાણે રે.

પરદુઃખ માટે પ્રાણ સમર્પે,
મદ મનમાં નવી આણે રે. શ્રાવક-૧

પર ધનને પત્થર સમ પેખે,
પર પોતા સમ દેખે રે;
તુજ મુજ કેરો ભેદ તજીને,
નીજ સમ પ્રાણી પેખરે. શ્રાવક-૨

સમ દ્રષ્ટીનું સીંચન કરીને,
પરને શાંતી પમાડે રે;
એહ જીવનનો ધ્યેયગણીને,
અંતર જયોત જગાડેરે. શ્રાવક-૩

જન શેવા તે નીજની શેવા,
એહ ભીંતરમાં ધ્યાવેરે;
પર નીંદા હૃદયે નવી આણે,
નીજ દોષો અપનાવેરે. શ્રાવક-૪

પર સ્ત્રીને માતા સમ દેખે,
વિષય કષાય નિવારેરે;
બાળક કીંકરદાસ કહે છે,
ભક્તિ નીતી ઉરધારે. રે. શ્રાવક-૫

કાવ્ય ત્રીસમું

(રાગ—મન ભાગ્ય દમાગ)

સદ્ગુરુ અમને પાર ઉતારો.
દુનીઆદારીના દુખો સહીને.
ગત દિવસ એમા ગાળ્યો,
વિષમ પથથી કોણ નિવારે.
ગુરુ વિણ નહિ આધારો સદ્ગુરુ—૧
રાગ, દ્વેષ,રમત બહુ રમીયો,
ભવસાગરમા ભમીયો;
અનત, અનતા, અવગુણ ભરીયો.
એહને આપ ઉગારો સદ્ગુરુ—૨
અનુભવીઓ વિણ કોણ ઉગારે
સાચો પંથ બતાવે;
જ્ઞાન, ધ્યાનથી પાર ઉતારે,
એહ ગુરુ ઉધ્ધારો સદ્ગુરુ—૩
સત્ય માર્ગનુ શ્રવણ કરાવો.
શાતિનો પાઠ પઢાવો,
દયા ધર્મના રસ્તે લાવો.
કીંકર દાસ બચાવો સદ્ગુરુ—૪

કાવ્ય એકત્રીસમું

(રાગ–સદ્દગુરૂ ભક્તિ કરેવારે)

સદ્દગુરૂ અરજ સ્વીકારો આપ,
સદ્દગુરૂ અરજ સ્વીકારો;
અમને બાળક ગણીને બચાવો આપ,
સદ્દગુરૂ રજ સ્વીકારો. સદ્દગુરૂ—૧

સંસાર દાવાનળમાં સડેલા,
અજ્ઞાન માંહે ઉંઘેલા;
માયા, મદમાં ભાન ભુલેલા,
પાપીજનને તારો આપ. સદ્દગુરૂ—૨

વિષય, નીંદમાં અંધ થએલા,
માનમાં મસ્ત બનેલા,
મોહ, મદિરા. પાન પીધેલા,
એહનો કેફ ઉતારો આપ. સદ્દગુરૂ—૩

પર નીંદામાં આનંદ માન્યો,
મનમાંહે બહુ હરખાયા;
પોતાના દોષો નવી જાણ્યા,
એ સહુ નાથ વિચારો આપ. સદ્દગુરૂ—૪

અતી, અતી, દોષોના ભરેલા,
સદગુરૂ પથ ચૂકેલા,
ઘોર, ગગનમા ઘૂમી ગ્હેલા,
એહ ઉપર દયા ધારો આપ સદગુરૂ-૫

શાત, દાત, દયાના સાગર,
આગમ ગુણ ઉગ્ધારો,
અણઘૂત, યોગી, પદ આરાધક,
કીકરદાસ ઉગારો આપ સદગુરૂ--૬

કાવ્ય બત્રીસમુ

(રાગ—વદો વદો ભવિક જનજ્ઞાનીને)

વદો, વદો, ગુરૂ શ્રી જ્ઞાનીને,
શ્રી ધર્મવિજયજી ધ્યાનીને. વદો--૧

માડોલીમા પ્રભુ ગુણ ગાયા,
અતરમા આનદ ઉભરાયા,
અવધૂત, યોગી, પદ ધારીને વદો--૨

જેણે સંયમ શુદ્ધપણે પાળ્યું,
કુળ, માત, પીતાનું અજવાળ્યું,
દયા ધર્મ તણા અધિકારીને. વંદો--૩

અસંખ્ય પશુ ઉપકાર કર્યા,
મહાઘોર અભિગ્રહવ્રત ઉચ્ચર્યા.,
નવકાર, મહા, મંત્રધારીને, વંદો--૪

રાત દીન પ્રભુનું ધ્યાન ધર્યું,
અમૃત અમીરસનું પાન કર્યું,
દીન દુઃખીભંજન દાતારીને. વંદો--૫

શ્રાવણ વદ છઠ દીન સ્વર્ગ થયા,
નયનો અશ્રુ ચોધાર વહયાં,
એ દિવ્ય, ગુણી હીતકારીને. વંદો--૬

સહુ શરીર બળીને ભષ્મ થયું,
ઉપકરણ ઉપરનું સાફ રહ્યું,
એ ઈશ્વર રૂપ અવતારીને. વંદો--૭

અગ્ની પ્રગટી કુદરત બળથી.
ધ્વજ પાલખી જયોતી ઝધમધતી,
દાસ કીંકર અર્જ સ્વીકારીને. વંદો--૮

કાવ્ય તેત્રીસમું

(રાગ–રઘુપતી રામ હૃદયમા રહેજો રે)

ગુરૂશ્રી ધર્મ વિજયજી ધ્યાવોરે,
દયા ધર્મને જેણે દીપાવ્યો. ગુરૂ–૧

મંડિલી તણા એવાસીરે,
મરૂધરને બનાવી કાશીરે,
પુણ્યવંત ભૂમિને પ્રકાશી ગુરૂ–૨

અરહિત તણા અધિકારી રે,
મુનિ પંચ મહાવ્રત ધારી રે;
પામ્યા શીવ સુખની બલીહારી ગુરૂ–૩

મહા આતમ જ્ઞાન આરાધ્યું રે,
નવકાર તણુ ફળ ચાખ્યુ રે,
સાધી સાધના મર્મ પ્રકાશ્યું. ગુરૂ–૪

નવકારનુ નાવ ચલાવ્યું રે,
ધન્ય, ધન્ય, જીવન દીપાવ્યુ રે,
દાસકીકર ને એ જણાયુ ગુરૂ–૫

કાવ્ય ચોત્રીસમું

(શીખરીણી છંદ)

અહો ! દીવ્ય ગુરૂશ્રી શીષ નમાવું હર્ષ ધરીને,
પડું પાય તુમારા, આશ અર્પો પ્રેમ વરીને. ૧

અરેરે ! હું ડૂબ્યો, સદ્‌ગુરૂનું ભાન ભૂલીને,
ગ્રહ્યું છે તુમ શરણું, સ્હાય કરજો બાળ ગણીને. ૨

પડયા છે જે જગમાં, મૂર્ખ જીવડા અંધ થઈને,
નથી એ કંઈ સમજ્યા, અંતર વિષે ખ્યાલ દઈને. ૩

ભમ્યા ભવસાગરમાં, મોહ, મદિરા, પાન પીને,
ક્ષમા રસ નવ પીધો, જીવન ઘટમાં ધીર થઈને. ૪

નમ્યા નહિ સદ્‌ગુરૂને, મદઅરી, માયા તજીને,
ગુરૂવીણ કુણ તારે, મુર્ખ જનને હસ્ત લઈને. ૫

અરેરે ! ઓ ! ગુરૂશ્રી, અમ ગુન્હાઓ માફ કરજો,
નમે છે તુમ શ્રીંકર દાસનાં સહુ દુઃખ હરજો. ૬

કાવ્ય પાંત્રીસમું

(રાગ-ખમાજ)

આહીર જ્ઞાતી જન્મેલા એક યોગીરાજએ,
આબુ ગીરીરાજમા વસે છે યોગીરાજએ આહીર-૧

આબુ ગીરીવરમા ફરે, અનહદ આનંદ નરે'
નયનોમા નીર ઝરે એહ યોગીરાજએ આહીર-૨

ભારતમા ઘોષ કરે, મરૂધરમા વાસ કરે,
શાંતીમા સ્નાન કરે એહ યોગીરાજએ આહીર-૩

મહાવીરના દ્રષ્ય ખરે, સંકટમા ક્ષામ્ય ધરે,
હીમતથી કર્મ હરે એહ યોગીરાજએ આહીર-૪

રાયરંક એકગણે, મદ મોહમાન હણે,
અંતરમા પ્રેમ ભરે એહ યોગીરાજએ આહીર-૫

અર્હમ્નો નાદ કરે, ૐકાર ધ્યાન ધરે,
સત્યનીતી મંત્રભણે એહ યોગીરાજએ આહીર-૬

પ્રભુતાનુ પાન કરે, પરમાતમ રૂપ ધરે,
આત્મામા જ્યોત ઝરે એહ યોગીરાજએ આહીર-૭

સાચું સાધુત્વ ઝરે, ભક્તિનાં પાત્ર ભરે;
વીશ્વમાંય વૃષ્ટી કરે એહ યોગીરાજએ. આહીર-૮
જાતીનો ભેદ નહિ, આનંદ ઉભરાય અહીં;
આશ્રીતની બાંહ્ય ગ્રહી એહ યોગીરાજ એ. આહીર-૯
શાંતિસૂરી નામ સૂણી, ભય ભયને દૂર હણી.,
કીંકરદાસ નમન કરે એહ યોગીરાજને. આહીર-૧૦

કાવ્ય છત્રીસમું

(રાગ ચંદ્રપ્રભુજી સે ધ્યાન રે મોહે લાગી લગનવા)

સદ ગુરૂ વરસે ધ્યાનરે મોહે લાગી લગનવા;
લાગી લગનવા છોડી ન છુટે;
જબલગ ઘટમેં પ્રાણ રે મોહે લાગી લગવા. સદગુરૂ-૧
માયા મમતાનો ત્યાગ કરીને;
ધરતા આતમ ધ્યાનરે મોહે લાગી લગનવા. સદગુરૂ-૨
ઓમ્ અર્હમ્નું ધ્યાન કરીને;
પામો અમર વિમાનરે મોહે લાગી લગનવા. સદગુરૂ-૩
દિવ્યમહર્ષિ સાચા મળ્યા છે;
શાંતિસૂરી ગુણવાનરે મોહે લાગી લગનવા. સદગુરૂ-૪

તન મન ધન સહુ અર્પણ કરીને,
ધ્યાવો ગુરૂનુ ધ્યાનરે મોહે લાગી લગનવા સદ્ગુરૂ–૫

બાળક શીકસ્થામ કહે છે,
ઉતારો ભવ પારરે મોહે લાગી લગનવા સદ્ગુરૂ–૬

કાવ્ય સાડત્રીસમું

(રાગ–જાઓ જાઓ કે મેરે સાધુ રહો ગુરૂ કે સંગ)

પાયો, પાયો, મહાપુન્ય ઉદયસે સદ્ગુરૂવરકો સંગ,
દેખલીયા મે સબહી જગકો મીલા એક ભગવત,
અબ તો નાથ! કરૂણા કરકે કૃપા કીજે ભગવત પાયો–૧

ગુરૂ બનના એ કઠીન માર્ગ હે અતી વિકટ એ પંથ,
અકળ કળાકા જ્ઞાન પઢે જબ બને વોહી
ભગવત પાયો–૨

મૃત્યુ સાથ જો રમત રમતહે કરે અલખમે જંગ,
આત્મજ્ઞાન અંતરમે પ્રગટે બને વોહી
ભગવંત પાયો–૩

અબધૂત રૂપવીરલા કરજાને અક્ષયસુખ અભંગ,
અજર અમરપદ વોહી પીછાણે એહ સ્વરૂપ
ભગવંત. પાયો-૪

અર્બુદગીરી અવીચળ પહાડોમેં ફીરતા હે ભગવંત,
ભાગ્યવાન નર દર્શન પાવે કરે ગુરૂકા સંગ. પાયો-૫

ઘોર જંગલમેં સાધના કરકે મુનીમેં હુઆ મહંત,
અતી અતી તપ મૌન લગા કે બને આજ
ભગવંત. પાયો-૬

દિવ્ય મહર્ષિ શાંતિ સૂરીશ્વર મીલામુને ભગવંત,
બાળક કીંકરદાસ બચાયો પૂર્યો હૃદયમાં
રંગ. પાયો-૭

કાવ્ય આડત્રીસમું

(રાગ-બોલ બોલ આદીશ્વવર બાબા)

બોલ બોલ યોગીશ્વર બાબા
કાય થારી મરજીરે કેમાસું મુઢે બોલ.

બોલં બોલ ગુરૂ શાંતિસૂરીજી,
કાય થારી મરજીરે કેમાસું મુઢે બોલ. બોલ-૧

દૂરદેશાતર સે મે આયો,
શ્રવણ સૂણીને તોરા રે,
ઉલટ અતી મનમે હુઇ મેરી,
આશા પૂરો રે કેમાસુ મુઢે બોલ બોલ–૨
મારવાડમે ભલે બીરાજ્યા,
મહીમા અજબ બતાવો રે,
દેશ દેશમે નામ તુમારો,
મહાન કહાયો રે, કેમાસુ મુઢે બોલ. બોલ–૩
મરૂધર ભૂમીમે ઘર ઘર તોગ,
મંગળગીત ગવાયા રે,
દુ:ખીઆના દુખ દૂર કરીને,
ઉલટ ભરાયા રે કેમાસુ મુઢે બોલ બોર–૪
સમકીત કેરો સત્ય પૂજારી,
સાધુ પદ દીપાયોરે;
પંચ મહાવ્રત ભાર વહીને,
પૂજ્ય ગવાયો રે કેમાસુ મુઢે બોલ બોલ–૫
બાર વરસ તપ ધ્યાન ધુરંધર,
મૌન અતિ તે ધરીયા રે,

કામ ક્રોધ કો ભષ્મ કરીને,
શાંતી ભરીયારે કેમાસું મુઢે બોલ. બોલ-૬

જન્મભૂમી જયવંત બનાઇ,
માતપીતા કુળ તાર્યા રે;
ધન્ય આહીર અવતાર તુમારો,
સીદ્ધ ગવાયો રે કેમાસું મુઢે બોલ. બોલ-૭

કેસરીઆજી તિર્થને માટે,
ઘોર અભીગ્રહ કરીયો રે;
ત્રીશ ઉપવાસ હુઆપણુ મનસે,
કદી નહિ ડરીયો રે કેમાસું મુઢે બોલ. બોલ-૮

મોતી મહેલમાં પારણું કીધું,
મહારાણાના હસ્તે રે;
ભોપાલસિંહ રાજનને બુઝવ્યો,
જય જય વર્તે રે કેમાસું મુઢે બોલ. બોલ-૯

અર્જ સૂણો સહુ ભકતજનોની,
અબ આધાર તુમારો રે;
બાળક કીંકરદાસ તુમારો,
ડૂબતો તારોરે, કેમાસું મુઢે બોલ. બોલ-૧૦

કાવ્ય ઓગણચાલીસમુ

(રાગ-બલીહારી, બલીહારી, ગીરધારી)

બ્રહ્મચારી, બ્રહ્મચારી, બ્રહ્મચારી,
ગુરૂશાંતિસૂરી બલીહારી,
આબુના વાસી શરણમા રાખજેજી બ્રહ્મચારી-૧
આબુ ગીરીવરમા આયા,
આદી જીન દર્શન પાયા,
મૂર્તિ શોભે છે મનોહારી, ગુરૂશાંતિસૂરી બલીહારી,
આબુના વાસી શરણમા રાખજેજી બ્રહ્મચારી-૨
દૂર દેશાતરથી આયા, વદન કરીને હરખાયા,
અધિક, અધિક, ગુણધારી, ગુરૂશાંતિસૂરી બલીહારી,
આબુના વાસી શરણમા રાખજેજી. બ્રહ્મચારી-૩
ત્રણ, રતન આપો, દીલના સહુ દુ ખડા કાપો;
સમકીત કેરા અધિકારી, ગુરૂશાંતિસૂરી બલીહારી,
આબુના વાસી શરણમાં રાખજેજી. બ્રહ્મચારી-૪
ડુબતા પ્રાણીને તારો, ભવસાગર પાર ઉતારો;
અંતરથી મૂકજોના વીસારી, ગુરૂશાંતિસૂરી બલીહારી,
આબુના વાસી શરણમા રાખજેજી બ્રહ્મચારી-૫

ૐ કાર પદને ધ્યાવો, અર્હમ્‌નો જાપ જપાવો;
જંગલ, પહાડ, ગુફાધારી, ગુરૂશાંતિસૂરી બલીહારી;
આબુના વાસી શરણુમાં રાખજોજી.
ભક્ત મંડળને તારો, અરજી આ આપ સ્વીકારો;
શીંકરદાસને ઉગારી, ગુરૂશાંતિસૂરી બલીહારી;
આબુના વાસી શરણુમાં રાખજોજી. બ્રહ્મચારી–૭

કાવ્ય ચાલીસમું

(રાગ–મનમંદિર આવોરે કહું એક વાતલડી)

ગુરૂશાંતિ સૂરીશ્વરરે, દયા દીલમાંહે ધરો,
તુમે દિવ્ય મહર્ષિ રે, કરૂણા દૃષ્ટિ કરો. ગુરૂ–૧
દયા ધર્મના ધોરીરે. અમ્રતનું પાન કરો,
મોહ મિથ્યા મારીરે, અલખમાં વાસ કરો. ગુરૂ–૨
ક્રોધમાન નિવારીરે, કુમતીનો ત્યાગ કરો,
અજ્ઞાની ઉંઘેલાને, ગુરૂ ગુણવાન કરો. ગુરૂ–૩
કર્મો સહુ કાપીને, અર્હમ્‌નું ધ્યાન કરો,
ૐ કાર આરાધીને, અજબ આનંદ વરો. ગુરૂ–૪

ક્ષમા, ધૈર્યના ધોરીરે, સેવકને સ્હાય કરો,
હામથી કર વિનવેરે, ભક્તોને પાર કરો ગુરૂ-૫

કાવ્ય એકતાલીસમું

જોધપુરના માજીનાથી પ્રતાપબાઇએ ગુરૂભકિત નિમીત્તે રચેલ કાવ્ય

(ગજ ગ્યુપતી ગમ ર યમા ગહેજો રે)

દીઠા ગુરૂશાંતિસૂરી મહા સ્વામી રે,
જેની કીર્તી નવે ખડમાં દીઠા-૧
પહેલો પરચો આહી બતલાવ્યો રે,
કિશોર કુવરીનો રોગ હઠાવ્યો રે,
વચન સીદ્ધીનો કાણુ અમાયો દીઠા-૨
જેના દર્શનથી શાતી મળે છે રે,
ભવો ભવના અજ્ઞાન ટળે છે રે,
બધન કર્મના સર્વે બળે છે દીઠા-૩
એવા સીદ્ધ આબુને શોભાવે રે,
ગીરીરાજનો મહીમા ગરગાવે રે,
દીજુ પુન્યને નજરે ના આવે દીઠા-૪

એના ચરણો સમસ્ત શીરે છે રે
હરદમ દાસનાં દુઃખડાં હરે છે રે;
માજી રાણી પ્રતાપ કહે છે. દીઠા-૫

કાવ્ય બેતાલીસમું

જોધપુરનાં કુંવરી અને જયપુરનાં મહારાણી શ્રીમતી કિશોર બાઈએ ગુરૂભક્તિ નીમીત્તે રચેલ કાવ્ય.

(રાગ-દેશ)

આવી ગુરૂરાજ મહારાજ ભીડનિવારજોરે
શરણ ગ્રહ્યું મેં આપનું સાચું,
તે વીણ માનુ હું સૌ કાચું;
નમી નમી હું યાચું શરણે રાખજો રે. આવી-૧

રીદ્ધી, સીદ્ધી, સૌ અમને આપી,
ગૃહમાં સુખશાંતી દો સ્થાપી;
માગું તુમ જાપ જપીને વેળા વાળજોરે. આવી-૨

નજર આપની ચોદીશ ભાળી,
તાત, દુઃખ વાદળ નિવારી;
બાળકિશોરને પાળી લાજ નિભાવજો રે. આવી-૩

કાવ્ય તેતાલીસમું

(રાગ—નાગર વેલીયો રોપાય)

નમીએ શાંતિસૂરિ ગુરૂરાય, ભજતા આનંદ આનંદ થાય
ભારતના ભગીરથરૂષિ, ઇશ્વરનો અવતારરે,
મહર્ષિ એ સાચા કહેવાય, મહર્ષિ એ સાચા કહેવાય
નમીએ-૧

મેરુ તૂટયો મરૂ ધરમહી, અમ્રતજળ વરસાયરે,
દિવ્યધ્વની ધરધરમા થાય, દિવ્યધ્વની ધરધરમા થાય
નમીએ-૨

સંત કહાયા વિશ્વના, શાસનના શણગારરે,
ગુરૂના વિશ્વ સહુ ગુણ ગાય, ગુરૂના વિશ્વસહુ ગુણગાય
નમીએ-૩

આબુ અજબ નીરીરાજમા, કલ્પતરૂ ફળ્યો આજરે,
લેવા સહુ જન અહી ઉભરાય,
લેવા સહુ જન અહી ઉભરાય નમીએ-૪

ભાગ્યવંત નરને મળે, પુન્ય હીણ નહિ પાવેરે.
દુખડા જન્મમરણના જાય,
દુખડા જન્મમરણના જાય નમીએ-૫

જ્ઞાની, ધ્યાની, સંયમી, લબ્ધિતણા ભંડારરે,
ભક્તિરસ અહીંઆં ભજવાય,
ભકિતરસ અહીંઆં ભજવાય. નમીએ-૬

દિવ્ય સ્વરૂપ પ્રગટ્યું ખરૂં, ઝળહળ જ્યોત ઝગાયરે,
સદ્દગુરૂવરથી પાર પમાય,
સદ્દગુરૂવરથી પાર પમાય. નમીએ-૭

ભક્ત મંડળની વિનતી, શાંતિ સૂરિશ્વર ચરણેરે,
કીંકરદાસ ગુરૂ ગુણ ગાય, કીંકરદાસ ગુરૂ ગુણ ગાય.
નમીએ-૮

કાવ્ય ચુમાલીસમું

(રાગ ધન ધન હો જગમેં નર નાર સીદ્ધાચલકે જાનેવાલે)

ધન્ય ધન્ય શાંતિસૂરી ગુરૂરાજ,
શાંતિકે માર્ગ બતાને વાલે.
આહીર કુળમેં અવતાર, ઉપન્યા એ જગ કિરતાર.
સબ ધર્મ કે પાલનહાર,
જ્યોતીસે જ્યોત મીલાને વાલે. ધન્ય-૧

બ્રહ્મચર્ય અતી બળવાન, શુભ શાંતિ અનોપમતાન,
અરીહંત પ્રભુ કે ધ્યાન, પતિતકો પ્રેમ પીલાને
વાલે ધન્ય-૨

ૐ અર્હંમના ધરનાર, અવીનાશી પદ ઉચ્ચાર,
ગુરૂ તારે નરને નાર, મરુધર દેશ દીપાને વાલે.
ધન્ય-૩

ગુરૂજ્ઞાની અને ગંભીર, અર્હંમ્પદકા હે નીર,
કહે દાસ શ્રી કર ભડવીર,
યોગી અબધૂત કહાનેવાલે ધન્ય-૪

કાવ્ય પીસ્તાલીસમું

(રાગ ધન ધન હો જગમે નર નાર સીદ્ધાચલ કે જાનેવાલે)

ધન ધન શાંતિસૂરી ગુરૂરાજ,
શાંતીકા પાન પીલાને વાલે.
આબુમેં કીયા નિવાસ, કેલા છીનકા પુન્ય પ્રકાશ,
પાતે માર્ગે ધર્મવિકાસ,
કર્મ કે મર્મ બતાનેવાલે ધન-૧

તીનો કાળજીનોહે જ્ઞાત, ભારતમેં હે પ્રખ્યાત;
ઉન્કો પૂજે સાતો જાત, દ્વેષ કો દૂર ભગાને
વાલે. ધન-૨

શાંતિ ગુરૂ દીયે જબ ઉપદેશ,
મીટે લાખોં જીવોકા ક્લેશ;
ગુરૂકો પૂજે સારા દેશ, દીનકે બંધુ કહાનેવાલે
ધન-૩

ॐ હ્રી અર્હમ્ નમઃ કા જાપ, દેતે રહે સબકો આપ,
યોગકી મારી સબ પર છાપ, અહીંસા ધર્મ
દીપાને વાલે. ધન-૪

શાંતિગુરૂ શાંતિ કે ભંડાર, દયાકા કર રહે ખૂબ પ્રચાર,
ચરણ પર હે ગુલાબ બલીહાર પ્રેમકા પાઠ
પઢાનેવાલે. ધન-૫

કાવ્ય છેતાલીસમું

(રાગ-મેરામૌલા બુલાવે મદીને મુજે)

યોગી, અબધૂત, વેષ દીપાવ્યો ખરો;
પીતાતોલાનો રત્નગવાયો ખરો.

બાળપણમાહે તમે, જગલ અને આડા ફર્યા,
બકરા અને ઘેટા ચરાવી, આત્મમા ઓજસ ભર્યા,
ધન્ય, ધન્ય, આહીર, અવતાર હીરો યોગી–૧

કિશોર વયમા નીસરી, નહિ દેહની પરવા કરી,
કષ્ટો અતિ જાતે સહી, શરણુ ગુરૂશ્રીનુ ગ્રહી,
મુનીશ્વરમા તુ મહાન કહાયો ખરો યોગી–૨

શુભ શાતિ રસ અ તર ભરી,
ભકિત પુરી ઝળકીખરી,
ૐકારને ઉરમા ધરી, અબધૂતયોગી પદવરી,
અવીચળમાહે નાદ બજાયો ખરો. યોગી–૩

યોગીશ્વરો અબધૂતમા, સમ્રાટ તુ સાચો ખરો,
મહાવીરનોઆદર્શ સાધુ, તત્વ દીપ ઝળકયો ખરો,
ગુરૂનરમા તુ જ્ઞાની કહાયો ખરો યોગી–૪

દારૂ અને હીંસા તજાવી, રાજવી પાનન કર્યા,
અગ્રેજ અન્ય મતી જનોને, ૐ થી રીઝવ્યા ખરા;
કહેદાસ કી કર સુને પાર કરો યોગી–૫

ꣳ

મણાદર ભૂમીને ધન્ય છે, જ્યાં માનસર જેમ હંસલો,
પીતા તોલાનુ કુળ દીપાવ્યું તુમે. ગુરૂ–૩

ક્રોધ લોભ તજી ગુરુશ્રી, માનને મૂક્યું તમે,
અંતર પ્રભુને ભેટવાને, મોહને છોડયો તમે,
કરૂણાળુ ગુરૂ કરૂણા રે કરો. ગુરૂ–૪

લબ્ધીતણા ભંડાર, ગુરૂ ગૌતમ સરીખા છો તમે,
જ્ઞાની અને ધ્યાની ગુરૂ, કળી કાળમાં પ્રગટયા તમે,
એહ ધ્યાનથી પાર ઉતારો મુને. ગુરૂ–૫

અશરણુ અને નીરધારના, આશ્રીત છો ગુરૂશ્રી તમે,
પરદુઃખ ભંજન ગર્વગંજન, શાંતીના સાગર તમે,
ભવ, દુઃખથી પાર ઉતારો મુને. ગુરૂ–૬

બાળયોગી બ્રહ્મચારી, દિવ્ય યોગીશ્વર તમે,
કહેદાસ કીંકર શુદ્ધ રહૃયે, પાર ઉતારો મુને,
મુને મુક્તિનો માર્ગ દીખાવો તુમે. ગુરૂ–૭

તિર્થ વિજયના શિષ્ય સુહાયા;
ગુરૂ દિવ્ય મહર્ષિ કહાયા. ગુરૂદેવ-૪

કંઇક રોગીના રોગને હણાયા.
તોરી આશીષથી આનંદ પાયા;
કાળ ફાંસી ફસેલા બચાયા. ગુરૂદેવ-૫

રાય રંક સહુ એક સરખાવ્યા,
જાતી ભેદ ના ઉરમાં લાવ્યા;
વીશ્વ પ્રેમના ડંકા બજાયા. ગુરૂદેવ-૬

રાજ રાજેશ્વર ડૂબતા તેં તાર્યા,
દયા ધર્મના મંત્રથી ઉગાર્યાં;
પશુ પોકાર ઉરમાં વિચાર્યા. ગુરૂદેવ-૭

અન્ય જ્ઞાતીમાં ઇષ્ટ ગવાયા,
અહીંસાના તેં પાઠ પઢાયા;
ભક્તિ નીતીના પંથે ચડાયા. ગુરૂદેવ-૮

મહા ઓમ્કાર મંત્રને જપાયા,
કંઇ પતિતોને પાવન બનાયા;
નમી શ્રીંકરદાસે ગુણ ગાયા. ગુરૂદેવ-૯

કાવ્ય પચાસમું

(નાગ-ધનાશ્રી)

સદગુરૂ ભક્તિ કરેવારે, સદગુરૂ ભક્તિ કરેવા
કષ્ટ આવે ગમે તેવારે, સદગુરૂ ભક્તિ કરેવા
આધી ઉપાધી દૂર તજી દો. અંતરથી કરો શેવા,
હર્ષ ધરીને ભક્તિ કરો તો,
પામો શીવપુર મેવારે સદગુરૂ-૧
મોહ માયાને દૂર કરીને, માન પ્રપંચ હણેવા,
આતમ શુદ્ધ કરીને ભજી લો.
ભવ સમુદ્ર તરેવારે સદગુરૂ-૨
સદગુરૂવરની ભગતી કરીને, ગુરૂ ગુણ ધ્યાન ધરેવા,
એહનો આપેલ મંત્ર ઉચ્ચરજો,
હરદમ જાપ જપેવારે સદગુરૂ-૩
અર્બુદગીરીવરમાહે મળશે, દિવ્ય મહર્ષિ એવા,
શાંતિસૂરિશ્વર નામ છે જેનું.
કીકરદાસ કહેવારે સદગુરૂ-૪

કાવ્ય એકાવનમું

(રાગ–વાગે છે રે વાગે છે)

આવે છે રે આવે છે, એક અદ્‌ભૂત યોગી આવે છે,
આનંદ આનંદ વર્તાવે છે, એક અદ્‌ભૂત યોગી
આવે છે. આવે ૧

અર્હમ્‌નું ધ્યાન ધરાવે છે, અવીચળમાં નાદ બજાવે છે,
આલમને મંત્ર સૂણાવે છે, એક અદ્‌ભૂત યોગી
આવે છે. આવે ૨

એ અનહદ તાન મચાવે છે, અંતરમાં જ્યોત જગાવે છે,
અવીનાશી પદ અજમાવે છે, એક અદ્‌ભૂત યોગી
આવે છે. આવે ૩

નયનોમાં નાથ બતાવે છે, નારાયણરૂપ ધરાવે છે,
નરનારી મળી ગુણ ગાવેછે, એક અદ્‌ભૂત યોગી
આવે છે. આવે ૪

મન મંદીરીયામાં જાગે છે, માયા તનમનથી ત્યાગે છે,
મધુરાં વચનામૃત લાગે છે, એક અદ્‌ભૂત યોગી
આવે છે. આવે ૫

શુભ શાંતિ પાઠ ભણાવે છે, સાચો ગુરૂપથ સૂણાવે છે,
સમભાવ જળે ન્હવરાવે છે, એક અદ્ભૂત યોગી
આવે છે આવે ૬

દુનીયાના દર્દ દબાવે છે, દીલ માંહે દયા દર્શાવે છે
દીન કીકર ગુણ ગાવે છે, એક અદભૂત યોગી
આવે છે આવે ૭

કાવ્ય બાવનમું

(કવાલી)

દુ:ખીની દાદ કો સૂણકે બચા દોગે તો ક્યા હોગા,
પ્રભો શાંતિસૂરી પ્યારે ઉગારોગે તો ક્યા હોગા ૧

અરજ સૂણલો પ્રભો મેરી મીટાવો જન્મકી ફેરી,
મહર્ષિ આપ આલમ કે બચા દોગે તો ક્યા હોગા.
સકલ આલમ મહીજ્ઞાની ધુરધર આત્મ કે ધ્યાની,
યોગી અબધૂત તુમ જગકે ઉગારોગે તો ક્યા હોગા ૩

બુજાવી કઇક રાજન કો જપાવો ઓમ અર્હંમૂકો,
અહીંસા મંત્રકો પઢકે બચાદોગે તો ક્યા હોગા ૪

રૂષી તુમ વીશ્વ ભારત કે સંત મહાવીર કે પકકે.
જીવનકી જ્યોત પ્રગટા કે ઉગારોંગે તો કયા હોગા. ૫
જાતીકા ભેદ નહિ રખતે સદા સમભાવમેં રમતે,
અનાથો પર દયા કરકે બચાદોંગે તો કયા હોગા. ૬
દયા દાતાર તુમ સબકે બજાવો નાદ અર્હમકે,
રીઝાવી નાથ ત્રીભુવનકો ઉગારોંગે તો કયા હોગા. ૭
મહાત્મા આપ મરૂધરકે દીપાવો વીશ્વશાસનકો,
કહાતે આપશ્રી દીન કે બચાદોંગે તો કયા હોગા. ૮
ભવાબ્ધી બંધ કો તોડો જીવન તુમ ધ્યાનસે જોડો,
નમત હે દાસ તુમ કીંકર ઉગારોંગે તો કયા હોગા. ૯

કાવ્ય તેપનમું

[રાગ—ઓધવજી સંદેશો કહેજો મ્હારા શ્યામને]

આતમ તારક સદગુરૂ વર સાચા મળ્યા,
પરમપ્રતાપી પુરણ કૃપા દાતાર જો;
પૂરવ પુન્ય પસાયે સાચા સાંપડયા.
મસ્તક મૂકયું શાંતિચરણમાં નાથજો. આતમ-૧

ધન્ય મરૂધર દેશ મણાદર ગામને,
ધન્ય આહીર કુળ ઉપન્યા તારણહારજો,
અવતારી નર કહેવાયા આ વીશ્વમા,
નાથ નીરજન જીવદયા પ્રતિપાળજો આતમ-૨

કિશોરવયમા ગૃહસ્થાશ્રમથી નીસર્યા,
સોળ વરસમા સાધુપદ લેવાયજો,
માર્ગ વર્યો અતરમા આતમ જ્ઞાનનો,
પરમ પુરૂષનો પથ લીધો ગુરૂરાજજો આતમ-૩

ધ્યાન અરે સાધ્યુ, તુ મામણવાડમા,
બારી ઉપરથી પટકાયા તત્કાળજો,
મસ્તક તૂટયુ ધારા છુટી લોહીની,
તોય તજી નહિં ધીર ગુરૂ ગુણવાનજો આતમ-૪

ગામ અજારી માગ્યુ ઉશ્વરમા ગયા,
સરસ્વતી દેવીની પુરણ સ્હાયજો,
કવીવર્ય પડીતો વિદ્યા સાધતા,
સાધક જનના સફળ થયાત્યાં કાજજો આતમ-૫

પરઆતમ ઉપકારી સદગુરૂ વર પ્રભો,
અમર કર્યુ છે માતપીતાનુ નામજો,

તરણુતારણુ દુઃખનીવારણુ દોહીલા,
દીનબંધુ દીન દાનેશ્વર મહારાજજો. આતમ-૬

પશુ પોકાર સૂણીને જગવે રાજવી,
દયા ધર્મથી બુઝવે હીંસક લોકજો;
આલમને રીઝવવા સાધ્યો ૐ ને,
રોમે રોમમાં અહૅમ્‌નો જય નાદજો. આતમ-૭

અભયદાન અર્પે અતી મુંગા પ્રાણીને,
વિજય અહીંસા ધ્વજ ફરકાવે વીશ્વ જો;
વીશ્વ પ્રેમથી પાવન કરતા સર્વને,
આશીષ આપે ભક્તિ નીતી બળ વાધજો. આતમ-૮

એકીકા વીચરતા વળી શમશાનમાં,
વાઘ સિંહ પશુ સર્વ નિહાળે એક જો;
ધ્યાન નીરંતર નિર્ભય થઇને સાધતા,
મળીયો જાણે પરમ મિત્રનો યોગજો. આતમ-૯

નિર્મોહક અવીનાશી રૂપમાં વિચરે,
અકળ અરૂપી બ્રહ્મદશા પ્રગટાયજો;
મૂઢમતી જન કંઇ નહિ ભાસે અંતરે,
નીરખવું એ પરમ પુન્યનો યોગજો. આતમ-૧૦

બાર વરસ તપ ઘોર પરીગ્રહ આકરા,
અવધિ કષ્ટો મહન કર્યા ગુરૂરાજ જો,
માયા ને મમતાને બાળ્યા દેહથી,
ધ્યાન બળેથી કરીયા મર્વે ખાખજો. આતમ-૧૧

ઘોર વિકટ વન વૃક્ષોને ગીગીવર કર્યાં,
રોગ શોગ મહુ ભાગ્યા છે ઓ ! નાથજો,
પરમાતમ પદ પરમ પ્રભુમા લય થયા,
ગત દીવસ ને પળ પળ ચાલે ધ્યાનજો. આતમ-૧૨

પરમ પદ પ્રાપ્તીની ફરતા શોધમા,
નિશ્ચય કરિયો મુકતી તણો નીરધારજો,
ચ દ્ર લલાટે ચળકયો છે મહા તેજથી,
દર્શન કરતા નાસે સઘળા પાપજો આતમ-૧૩

એક અનેક અનેરા રૂપમા ભાસતા,
સમય સમયમા બીજા રૂપે દેખાયજો,
અદભૂત બળની જ્યોતિ જાગી આત્મમા,
આધ્યાત્મીકનો સાચો પામ્યા યોગજો આતમ-૧૪

એહ તત્વની ભીક્ષા હુ માગી રહ્યો,
ગજા વગરનો કેમ ઉઠાવુ ભારજો,

પરમ કૃપા જો પ્રગટે અંતર આપની,
તો હું પામું આપતણો સંયોગ જો. આતમ-૧૫

ભવ ભ્રમણાની ખાઇ મહીં હું આથડયો,
આપ વિના પ્રભુ કોણ બતાવે પંથજો;
શાંત સુધા નીર નીત્ય મુખે વહેતું રહે,
સ્નાન કરી હું નીર્મળ કરતો દેહજો. આતમ-૧૬

ભાન ભૂલી ભટકાયો જગમાં ચોદીશે,
અનેક ભવના પુન્યે પામ્યો યોગજો;
તોપણ દોષીત બાળક છું પ્રભુ આપનો,
ક્ષામ્ય કરો ઓ ! અલબેલા આધારજો. આતમ-૧૭

બાળક છું નીરધાર ગુરૂજી આપનો,
દયા વૃષાવી નાથ કરો ભવ પારજો;
વિરહતણા દુઃખથી હું અશ્રુ સારતો.
હવે નથી રહેવાતો આપ વિયોગજો. આતમ-૧૮

અભય અગોચરશાસ્વત સુખની શોધમાં,
ભમતાં ભમતાં આવ્યો છું ગુરૂરાજજો;
કરગરતો વિનવે છે બાળક આપનો,
કરૂણાસાગર રહેમ કરો કીરતાર જો. આતમ-૧૯

મૂર્તિ મે સ્થાપી અંતરમા આપની,
આપ વિના નહિ ભાસુ તારણહારજો,
રટન કરૂ હુ નીશદીન ઘટમા આપનુ,
શાંતિ સૂરીશ્વર સાચો છે આધારજો આતમ-૨૦

પરમ કૃપાળુ પરમ દયાળુ સાભળો,
અનાથ જનને નોધારાના તાતજો,
વીશ્વેશ્વર પ્રભુ વીનતી સુણજો માહરી,
દીન કીંકરને ભવસાયરથી તારજો આતમ-૨૧

૪

કાવ્ય ચોપનમું

હરીગીત છંદ

હે ! નાથગ્રહી અમ હાથ પકડી સત્ય માર્ગ બતાવજો,
તુમ સત્યને નીર્દોષ જળનુ પ્રેમપાન કરાવજો,
અંતર વિષે લાવી દયા તુમ બાળ જાણી તારજો,
એ પતિત પાવન પરમ પુરૂષોત્તમ સ્વરૂપ બતાવજો ૧

જાગ્યા ન ઘટ અંતર વિષે તુમ બાળ જાણી જગાડજો,
વિષયો ન ત્યાગ્યા તન વિષે એ વાત સાચી જાણજો,

અંતર અમીરસથી ભરેલુ નિત્ય પાન કરાવજો,
એ પતિતપાવન પરમ પુરૂષોત્તમ સ્વરૂપ બતાવજો. ૨
માયા અને મમતા ભરેલા મૂઢ બાળ બચાવજો,
અજ્ઞાન પીંજરમાં ફસેલા માનવો છોડાવજો;
ભક્તિ નીતી રસથી ભરેલાં ભવ્ય પાત્ર જમાડજો,
એ પતિત પાવન પરમ પુરૂષોત્તમ સ્વરૂપ બતાવજો. ૩
દોષો થકી ભરપુર અમ ઉપર દયા દર્શાવજો,
જાણ્યાં છતાં રસ્તો ભૂલેલા મૂર્ખ અમને માનજો;
ભવદુ:ખમાં પીડીત થયેલા દાસ જાણી ઉગારજો,
એ પતિતપાવન પરમપુરૂષોત્તમ સ્વરૂપ બતાવજો.૪

કાવ્ય પંચાવનમું

ગઝલ

જગતના સર્વ સંતોમાં, ગુરુશ્રી એક મેં જોયા.
નમું શ્રી શાંતિવિજયજી, અમોને પાર ઉતારો. ૧
વહે જ્યાં શાંતિના સાગર, અમીની ધાર જ્યાં વહે છે,
કરુણા પ્રેમમય ગુરુશ્રી, અમોને પાર ઉતારો. ૨
ગુરુશ્રી બાળ બ્રહ્મચારી, ખરી છે રત્નની ક્યારી,
વરી છે શાંતિરૂપ યારી, અમોને પાર ઉતારો. ૩

આહીર કુળમા ગુરુ જનમ્યા, પિતાનુ કુળ દીપાવ્યુ,
ધન્ય વસુદેવી કુક્ષીને, અમોને પાર ઉતારો. ૪
મણાદર ગામમા વસતા, પિતાશ્રી ભીમ તેલાજી,
તેહના પુત્ર ગુરુશ્રી, અમોને પાર ઉતારો ૫
આનદ ઘનજી થયા યોગી, ચીદાનંદજી થયા યોગી,
ગુરુશ્રી ધર્મવિજયજી, અમોને પાર ઉતારો ૬
તપસ્વી તીથવિજયજી, ગુરુશ્રી ધર્મના ચેલા,
તેહના શિષ્ય ગુરૂશ્રી, અમોને પાર ઉતારો ૭
ગુરૂશ્રી જ્ઞાની ને ધ્યાની, ખરી છે રત્નની ખાણી,
ઓમ અર્હમ્ તણી વાણી, અમોને પાર ઉતારો. ૮
નમે છે દાસ કરજોડી, હૃદયથી પ્રેમને જોડી,
જન્મના ત્રાસને તોડી, અમોને પાર ઉતારો ૯

કાવ્ય છપનમું

પદીત ગીરજાશકર

ગઝલ

અજબગીરીરાજ આબુના, શીખરપર વાસ કરનારા,
દયાને પ્રેમની મૂર્તિ, પરમ યોગીવર પ્યારા. ૧

ક્ષમાને શાંતિના ખડગે, નમાવ્યા કંઇ મહારાયા,
વીદાર્યા મોહને માયા, પરમયોગીવરા પ્યારા. ૨
પ્રસીદ્ધી વીશ્વમાં પામ્યા, સ્વજનનાં સંકટો વામ્યા,
અમરપદ યોગનું કામ્યા, પરમ યોગીવરા પ્યારા. ૩
દુઃખીના કલ્દ્રુમ સમ છો, પ્રણતના પ્રાણમરહમ છો.
જપાવો જાપ અર્હમ્‌નો, પરમયોગીવરા પ્યારા. ૪
નીજાનંદે મઝા લેતા, અને અદ્વૈતમાં રહેતા,
ધ્વજા સત ધર્મની ધરતા. પરમ યોગીવરા પ્યારા. ૫
અહીં પાખંડ ધર્મોની નહિ ચાલી શકે શીસ્તી,
સદા જયાં સામ્યતા વસતી, પરમ યોગીવરા પ્યારા. ૬
મરૂધરના મહાત્માજી, પ્રકાશી જયોત આત્માની,
હરી પીડા પરાત્માની, પરમયોગીવરા પ્યારા. ૭
દયાને શાંતિના સાગર, યથા શુભ નામ ગુણ આગર,
રીઝાવ્યા નાથજી જીનવર, પરમયોગીવરા પ્યારા. ૮
પ્રતાપી પ્રેમની મૂર્તી, અચળ અર્હમ્ પદે સુરતી,
અમર હો ! આપની કીર્તી, પરમયોગીવરા પ્યારા. ૯
ભવાબ્ધીનાં બધાં બંધન, નીવારો દીન દુઃખ ભંજન,
પ્રણતનાં પ્રેમનાં વંદન, ગુરૂ શાંતિવિજય પ્યારા. ૧૦

કાવ્ય સત્તાવનમું

(હી રી ગઝલ)

શાંતિવિજય ગુરૂશ્રી મીલા, ફીર જગત ઢુંઢકે કયા કરૂ,
અખધૂત યોગી શ્રી મીલા, દુનીઆમે ફીરકે કયા કરૂ. ૧
અનત જીવ પ્રતીપાળ સચ્ચે, યોગ લબ્ધી પદ બડે,
તરણ તારણશ્રી મીલા, ફીર જગત ઢુંઢકે કયા કરૂ ૨
જો આગ જલ રહીતી જીવનમે, વો શાંત ઉન્સે હો ગઇ,
અનાથ કા રક્ષક મીલા, ફીરજગત ઢુંઢકે કયા કરૂ ૩
અનદવન જૈસે રૂત્રિ, આત્મ મસ્તી મેંમ્મે,
ગુરૂવર પ્રભો જ્ઞાનો મીલા, ફીર જગત ઢુંઢકે કયા કરૂ ૪
ૐકારની ધૂની અજબ, જહા રોમમે ચલતી રહે,
અધ્યાત્મજ્ઞાની વીર મીલા, ફીરજગત ઢુંઢકે કયા કરૂ ૫
મદ્યપાન માસાહારસે, લખ્ખો મનુષ કો છુડવે,
ઉપકારીમુનીવર શ્રી મીલા, ફીર જગત ઢુંઢકે કયા કરૂ ૬
જહા વચન સીદ્ધી જળ વહે, ઉપદેશસે અતર ઠરે,
અમૃતભર્યા સાગર મીલા, ફીર જગત ઢુંઢકે કયા કરૂ. ૭
ભડવીર ભારત કે મહા, નમતે સકલ લોકો અહા;
ઇશસાધને વાલે મીલા, ફીર જગત ઢુંઢકે કયા કરૂ. ૮

સત્યકા પોકાર કર, આલમકો જાગ્રત કર દીયા,
કહે દાસ મુજકો મીલ ગયા. ફીર જગત ઢુંઢકે કયા કરૂં. ૯

કાવ્ય અઠાવનમું

[રાગ—શાર્દૂલવિક્રીડીત છંદ]

શાંતિસુરી ગુરૂરાય વીશ્વયોગી કષ્ટો સદા છેદજો,
સાચા વીશ્વમહીં રૂષીવર પ્રભો બુદ્ધિ મહા અર્પજો;
પ્રાણાંતે હીંમત કદી નવતજું સંતોષ સીંચાવજો,
અર્પો આશીષ પ્રેમથી સુખતણી શાંતિ અતી પ્રેરજો. ૧

ભક્તિ રસ ભરપુર અંતરભરી આનંદ ઉભરાવજો.
મંગલ મય વાણી વદી મન વિષે માધુર્યતા પૂરજો;
નયનોના તેજસ્વી ચક્ષુબળથી અંધાકૃતી ટાળજો,
અર્પો આશીષ પ્રેમથી સુખતણી શાંતિ અતી પ્રેરજો. ૨

સ્નેહી સજ્જન સર્વ સુખમયીબની ભ્રાંતી દૂરે ભાગજો,
સાચા પ્રેમતણા સરોવર મહી સૌન્દર્ય ખીલાવજો;
સૃષ્ટીના શૃંગાર આભૂષણથી દુર્ગંધતા ટાળજો,
અર્પો આશીષ પ્રેમથીસુખતણી શાંતી અતી પ્રેરજો. ૩

ભારતના ભગીરથ વીભુશ્વર રૂપિ આત્રીત્વ રેડાવજો,
ભક્તોને ભવદુ ખથી દૂર કરી દાળીદ્રતા હાંરજો
બાળક શ્રી કરદાસના જીવનમા સત્યાર્થના પૂરજો,
અર્પો આશીષ પ્રેમથી મુખતણી શાતી અતિ પ્રેરજો ૮

ø

કાવ્ય ઓગણસાઠમું

(રાગ-ગુરૂરાજને સદા મોરી વંદના)
ઝીલજો, ઝીલજો, ઝીલજોરે,
સહુ અમૃત નીરમા ઝીલજો
નરનારી સહુ હર્ષે મળીને,
કમળ ખીલે તેમ ખીલજોરે,
સહુ અમૃત નીરમા ઝીલજો ઝીલજો-૧
વીશ્વ પ્રેમ કેરો જ્યા સાગર ભર્યો છે,
સ્નાન કરી અતર પખાળજો રે,
સહુ અમૃતનીરમા ઝીલજો ઝીલજો-૨
આત્મ આનદ કેરા ઝરણા વહ્યા છે,
તેહ પી તૃષાને છીપાવજો રે,
સહુ અમૃત નીરમા ઝીલજો ઝીલજો-૩

શાંતી સાગરમાં સ્નાન કરીને,
જ્ઞાન સાગરમાં મ્હાલજો રે,
સહુ અમૃત નીરમાં ઝીલજો. ઝીલજો-૪

ભવ ભય દુઃખથી દૂર થવાને,
ૐકાર જ્યોતી જગાવજો રે,
સહુ અમૃત નીરમાં ઝીલજો. ઝીલજો-૫

શાંતિસૂરીશ્વર સાચા મળ્યા છે.
દિવ્ય મહર્ષિ એ જાણજો રે,
સહુ અમૃત નીરમાં ઝીલજો. ઝીલજો-૬

બાળક કીંકરદાસ કહે છે,
જય જયકાર વર્તાવજો રે,
સહુ અમૃત નીરમાં ઝીલજો. ઝીલજો-૭

કાવ્ય સાઠમું

(રાગ—માઢ)

સૂરી સમ્રાટ જગત શીરતાજ;ભવ ડૂબતું તારો ઝાઝ;
કહાવો અબધૂત યોગીરાજ,
દુઃખીની ભીડ ભાગો ગુરૂરાજ.

આત્મ કમળ ખીલી રહ્યું, મુખડુ ચંદ્ર સમાન,
ભારતમા ભડવીર તુ, બ્રહ્મચારી બળવાન. સૂરી–૧
ધન્ય આહીર અવતારને, જનમ્યા જગ ઉદ્ધાર,
સૂત્ર અહીંસા આદર્યું, પર પીડા હરનાર સૂરી–૨
મરૂધર તાગ આગણે, ઉપન્યો પુનમચદ,
વસતપચમી જન્મીયો, ખીલ્યો જેમ વસંત સૂરી–૩
જ્ઞાની ધ્યાની સ યમી, મુનીવરમા ગભીર,
પચ મહાવ્રત પાળતા, સાધુમા શૂરવીર, સૂરી–૪
વીશ્વેશ્વર ભગીરથ રૂષિ, દીન દાતાર કહાય;
ભૂપતી શીર નમાવતા, સૂર્યસમા ઝળકાય સૂરી–૫
મહાવીર પથ દીપાવીયો, સાચા સંત કહાય;
સયમ શુદ્ધ સુહાવીયુ, સકલ લોક ગુણ ગાય સૂરી–૬
ભક્તજનોની વિનતી, અતર હર્ષ અપાર,
બાળક દીકરદાસને, ઉતારો ભવપાર સૂરી–૭

કાવ્ય એકસઠમું

રાગ ધનાશ્રી

નમો નમો શાંતિસૂરિ ગુરુ રાયા;
આનંદ અધિક ઝમાયા–ઝમાયા. નમો ૧

વસંત પંચમી દિન શુભ જાણો;
જેમ વસંત ખીલાયા–ખીલાયા. નમો ૨

આહીર કુળમાં જન્મ ધરાયો;
જગ ઉપકારી કહાયા–કહાયા. નમો ૩

રાયકા શ્રી તોલાના નંદન;
નામે સગતોજી કહાયા–કહાયા. નમો ૪

માતા વસુદેવી કુક્ષી દિપાવી;
ભારત ભૂપ નમાયા–નમાયા. નમો ૫

આઠ વરસ ઘર વાસ વસાયા;
જંગલ ઢોર ચરાયા–ચરાયા. નમો ૬

ધર્મવિજય યોગેશ્વર પાટે;
શિષ્ય તરીકે સુહાયા–સુહાયા. નમો ૭

દેવચંદ્રસૂરિશ્વર ન મ જો;
હેમાચાર્ય કહાયા–કહાયા. નમો ૮

પાચ વરસમા ગ્રહણ કર્યાતા;
ભાગ્ત વીર ગવાયા–ગવાયા. નમો ૯
મહાન તપસ્વી તીર્થવિજયજી,
ગ્રહણકર્યા ગુરુગાયા–ગુરુગાયા. નમો ૧૦
આઠ વરસ જ્ઞાન ધ્યાન શીખાવી,
યોગાભ્યાસ પઢાયા–પઢાયા નમો ૧૧
યુવાન વયમા સચમ પાયા,
શાતિવિજયજી કહાયા–કહાયા. નમો ૧૨
આર્ય અનાર્ય નરો અપનાયા;
શાતિના પાઠ શીખાયા–શીખાયા નમો ૧૩
દારૂ માંસનો ત્યાગ કરાવી;
લાખો ભીન બુઝાયા–બુઝાયા. નમો ૧૪
ૐ અર્હમ્‌ના ધ્યાનને ધારી;
દિવ્ય મહર્ષિ કહાયા–કહાયા. નમો ૧૫
અબધૂત યોગીશ્વર પદ પામી,
ઠીકર બાળ રીઝાયા–રીઝાયા નમો ૧૬

કાવ્ય બાસઠમું

રાગ-આશાવરી

નમું શ્રી શાંતિગુરૂ ચરણે, દિવ્ય રૂષિવરને. નમુ ૧
પંચમઆરો મહાદુ:ખીઆરો, વિષમ સમય કહેવાયો;
વીસમી સદીની ઘોર ઘટામાં, સાચો તું ભજવાયો. નમુ ૨
સદગુરૂ મળવા સ્હેલ ન સમજો, અંતર ધૂન ધખાવે;
મૃત્યુ તણી પરવા નકરે તો, ગુરૂગુણને એપાવે. નમુ ૩
માયાને મમતાની ખાતર, મૂઢ જનો કંઇ મરતા;
મોહમતીમાં ભાન ભલીને, આતમ હીરને હણતા. નમુ ૪
પરમ કૃપાળુ પરમ પ્રતાપી, પરમ પુરૂષ કહેવાયા;
પરઆતમ ઉપકારી ગુરૂશ્રી, ઘરઘર નામ ગવાયા. નમુ ૫
વિશ્વ પ્રેમની અજબ વિભૂતિ, ઘટઘટ માં પથરાયા;
દિવ્ય મહર્ષિ ભડવીરસાચા. કિંકરે ગુરૂગુણ ગાયા. નમુ ૬

કાવ્ય તેસઠમું

રાગ-આશાવરી

નમોશ્રી યોગીશ્વર બલીહારી;
જનમ્યા જગ ઉપકારી. નમો ૧

શાંતદાંત દયાના સાગર, દિવ્યગુણી દાતારી;
પંચપરમેષ્ટીપદ આરાધક, પંચમહા વ્રતધારી નમો ૨
જ્ઞાની ધ્યાની ગંભીર મુનીશ્વર, મુખડું મંગલકારી,
વાણીમાં અમીરસ વરસાવે, બાળયોગી બ્રહ્મચારી
નમો ૩
ધર્મવિજયજી મહાન યોગેશ્વર, ધર્મદીપાવણ હારી;
તેહ શિષ્ય શ્રીતિર્થવિજયજી, તપતપીઆ મહુભારી
નમો ૪
આહીરજ્ઞાત ઉપન્યા કુળભાનુ, શાંતિવિજયસુખકારી,
ધર્મ તિર્થ ગુરૂપાટ દીપાવો, પરઆતમ ઉપકારી. નમો ૫
અનંત જીવ પ્રતિપાળ કહાયા, યોગીશ્વર પદ ભારી;
રાજરાજેશ્વર શીર નમાવે, ગયરંક ભીખારી નમો ૬
પ્રભુવીર આ ભૂમીમા વીચર્યા, કષ્ટ સહ્યા અતીભારી,
ચંડકોશીયોનાગ ડશ્યો પણ, શાંતિ કદી નવ હારી
નમો ૭

કાવ્ય ચોસઠમું

(રાગ—માઢ)

ગુરૂ પ્રાણુથી પ્યારા, દુઃખ હરનારા, મુજ હૈયાના હાર.
આપ વિના ગુરૂ કોણ અમારો, નાદ સૂણે કીરતાર;
ભવ અટવીમાં ભમતાં ભમતાં, મળીયો તું આધારરે. ગુ.૧

જુઠ પ્રપંચતણી જાળોમાં, સપડાયો વાર વાર;
જાણુ છતાં મેં હર્ષે કીધાં, કૃત્ય અતિ દૂપકાર રે. ગુરૂ ૨
પુન્ય પ્રતાપે ભાન થયું તો, માર્ગ મળ્યો કીરતાર;
કરૂણાસાગર પાર ઉતારો, ચરણે પડું વાર વાર રે. ગુરૂ ૩
ભક્તિ સુધા પ્રગટે અંતરમાં, રોમે રોમ ભીંજાય;
સ્નાન કરી હું પાપ પખાળું, મેલ સહુ ધોવાયરે. ગુરૂ ૪
બાળક આ નીરધાર ત્હમારો, કોઇ નહિ આધાર;
આપ અનાથ સનાથ ગુરૂ શ્રી, ભવસિંધુથી તારરે ગુરૂ. ૫
શાંતિસૂરી પ્રભો નામ ત્હમારૂં, જ્ઞાની અને ગુણવાન;
સદગુરૂ સાચા આપ કહાવો, કીંકરના છો પ્રાણરે ગુરૂ ૬

કાવ્ય પાંસઠમું

(રાગ–ધન ભાગ્ય અમારા આજ પધાર્યા મોંઘેરા મહેમાન)

નમો, નમો, શ્રીશાંતિવિજયજી યોગેશ્વર દેવા,
દિવ્ય મહર્ષિ ગુરૂવર સાચા વિશ્વ કરે શેવા નમો–૧
આબુગીરીગજ રૂડો કહેવાય, ગુરૂવરના દર્શન ત્યાં થાય;
ભાવધરીને ભક્તિ કરે તો શીવપુરના મેવા. નમો–૨
ધન્ય શ્રી યોગીશ્વરરાયા, નમે સહુ રંક અને રાયા,
વિશ્વમહી ગુરૂ મહાન રૂષિવર આનંદધન જેવા નમો–૩
ઉગારે કઈક પતિતોને, બુઝાવે રાય અમીરોને,
ૐ અર્હમ્‌નો જાપ જપાવે અમ્રતફળ લેવા નમો–૪
અહીંસાના ડંકા વાગે, સૂણી મહુ ગજવીરો જાગે,
જીવદયાંનો પાઠ પઢાવે અભય દાન દેવા નમો–૫
જગાવે જ્યોતી અંતરમાં, નીરંતર ધ્યાન ધરેઘટમાં,
ખીંકરદાસ કહે મુજ અર્પો ચરણકમળ શેવા નમો–૬

કાવ્ય છાસઠમું

(રાગ—દેશ)

નાચે રસભીનો અલબેલો અદ્દભૂત તાનમાં રે;
અરીહંત ધ્યાનમાં રે. નાચે.
નયનોમાં એ નાચકરેછે, નાથ નીરંજનને જગાવે છે;
નીરખી નૂર ઝળકે છે એના જ્ઞાનમાંરે. નાચે-૧
પંખી વનોવન ઉડી ફરે છે, એહ જંગલમાં વાસ કરે છે;
પ્રેમ પુષ્પની માળ વરે છે ધ્યાનમાંરે. નાચે-૨
દુર્ગંધતાને દૂર કરે છે, શાંતી થકી સહુકર્મ હરે છે;
ક્ષમા ધૈર્યને ધારી રહે ગુલતાનમાંરે. નાચે-૩
વીશ્વ પ્રેમનું જળ પીવડાવે,
આનંદ, આનંદ, ઉરમાં ધ્યાવે;
વાઘ સિંહ પશુ શીર નમાવે સાનમાંરે. નાચે-૪
અનહદ તાન મચાવે વનમાં, અર્હમ્‌ને પ્રગટાવે તનમાં;
અબધૂત યોગીશ્વર પદવીના પાનમાંરે. નાચે-૫
અર્બુદગીરીવરમાં વીચરે છે, શાંતિસૂરીશ્વર નામ ધરેછે;
કીંકરદાસ નમે છે એના ચર્ણમાં રે. નાચે-૬

કાવ્ય સડસઠમું

(રાગ-જીનરાજા તાજામહલી બિરાજે સોયણી ગામમે)

યોગીશ્વર રાયા આપ બીરાજો મરૂ દેશમા
દેશ દેશના ભકતો આવે, હર્ષધરી ગુણ ગાવે,
અર્હમ્પદ,અધિકાર સૂણીને, મનવાછીત ફળ પાવેરે.
યોગીશ્વર-૧

આર્યઅનાર્યગુણીજન આવે, અર્હમ્થી અપનાવે,
વીશ્વ પ્રેમના પરમ પ્રકાશે, અદ્ભુત બળ બતલાવેરે
યોગીશ્વર-૨

પ્રાકવાટ જ્ઞાતી સમેનન, બામણવાડ દીપાયા,
દિવ્યમહર્ષિ દર્શન કરીને, અંતર હર્ષ ભરાયારે.
યોગીશ્વર-૩

અનંત જીવ પ્રતિપાળ કહાવો, યોગ લબ્ધી પદપાવો,
એમ અનંતા પ્રાણી રીઝવી, અંતર જ્યોત જગાવોરે.
યોગીશ્વર-૪

ભક્તિ નીતીનો પાઠ પઢાવો, સદગુરૂ પંથ સૂણાવો,
અભયદાન પશુઓને અર્પી, ધર્મ ધ્વજા ફરકાવોરે.
યોગીશ્વર-૫

સંવત ઓગણીસ સાલ નેવાશી, ચૈત્ર વદી ત્રીજ પાયા;
દિવ્ય મહર્ષિ શાંતિસૂરીના, શ્રીંકરે ગુરૂગુણ ગાયારે.
યોગીશ્વર-૬

કાવ્ય અડસઠમું

દૂધાળાં ઢોરના રક્ષણ માટે

સૂરી સમ્રાટની હાકલ

ગઝલ

અખીલ ભારત મહીં આજે, મહર્ષિ તું ખરે સાચો.
ધૂની ઓમ્કારની જગવી, નમું શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૧
અરે આલમ મહીં આજે, દૂધાળા ઢોરને કાજે.
ગજાવ્યો ઘોષ દુનીઆમાં, નમું શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૨
મુંગા પ્રાણી તણી હીંસા, બચાવા નાદ તેં બજવ્યો,
અહીંસા સૂત્ર ભજવાયું. નમું શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૩
એસેમ્બલીમાં કરો તારો, દયાનો મંત્ર ઉરધારો.
કરે ઉદ્દગાર અંતરથી, નમું શાંતિસૂરીશ્વરને. ૪
આહીર જ્ઞાતી મહીં જન્મ્યા, મહા અરીહંત પદપ્રણમ્યા,
કદાગ્રહ ક્રોધને વીરમ્યા, નમું શાન્તિસૂરીશ્વરને. ૫

પ્રભુ મહાવીરના પથે, જીવનની જ્યોત ઝળકાવી,
અહીંસા મંત્રની ચાવી, નમુ શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૬
અરે ! જંગલ અને ઝાડો, ભયંકર ખીણુને પહાડો,
વાઘને સીંહ તણી રાડો; નમું શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૭
મરણુનો ભય તજી વનમાં, નીરંતર ધ્યાન અંતરમાં,
ૐ અર્હમ્ તણી ધૂનમા, નમુ શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૮
મરૂધર આગણે તારા, ફળ્યો છે કલ્પદ્રુમ આજે,
ધ્વની એ વીશ્વમા ગાજે, નમુ શાંતિ સૂરીશ્વરને ૯
અહીંમાની ખરી ભઠ્ઠી, નીરંતર રોમમા સળગે,
સદા માધુત્વને વળગે, નમુ શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૧૦
ફકીરી વેષ પહેરીને, ફકીરી મન બનાવ્યુ છે,
તજ્યા છે મોહને માયા, નમુ શાંતિ સૂરીશ્વરને ૧૧
યુરોપીઅન પારસી ગજન, કરે છે સર્વને પાવન,
જપાવે ઓમ હ્રીં અર્હમ્, નમુ શાંતિ સૂરીશ્વરને ૧૨
મીનારો શાંતિનો માચો, જીનેશ્વર જાપમા રાચ્યો,
અરે એ સંત છે પાકો, નમુ શાંતિ સૂરીશ્વરને ૧૩
ચડે નીજ મસ્તીમા આગે. વીણા ત્યાં સત્યની વાગે,
સૂણી ભારત પણ જાગે, નમું શાંતિસૂરીશ્વરને ૧૪

બામણવાડા તીરથ ભારે, પ્રભુ મહાવીરના દ્વારે.
સૂરીશ્વર નાદ પોકારે, નમું શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૧૫
વચનમાં વીર રસ પાવે, સદા ઓમ્‌કારને ધ્યાવે,
સર્વને સત્ય રસ પાવે. નમું શાંતિસૂરીશ્વરને. ૧૬
હજારો કોસથી આવે, ગુરૂ દર્શન તણા લ્હાવે,
અતિ આનંદ ઉભરાવે, નમું શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૧૭
જીવન સાગર મહીં ડૂબતો, અરેરે તેં મુને તાર્યો.
ભકતીનો માર્ગ બતલાયો, નમું શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૧૮
શાસનદેવ સ્હાય તું થાજે, દૂધાળા ઢોરને કાજે,
સૂરીશ્વરનાં વચન ગાજે, નમું શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૧૯
વીનંતી દાસ કીંકરની, પ્રભો અંતર મહીં સૂણજો
સૂરીશ્વરને સફળ કરજો, નમું શાંતિ સૂરીશ્વરને. ૨૦

કાવ્ય ઓગણસીતેરમું

(રાગ દાંડી તણા કીનારે).

વંદન તો કર રહાહું ચાહય તારો યા નતારો.
દર્શન તો કર સ્હાહું ચાહય તારો યા નતારો વંદન ૧

સંસાર સાગરોસે, તુંમવીણ કોણ તારે,
અરજી સૂણા રહાહું, ચાહય તારો યા ન તારો. વંદન ૨
દોષો અતી ભરેલા, દુનીયા મહી ડૂબેલા,
પોકાર કર રહાહુ, ચાહય તારો યા નતારો. વદન ૩
મદ મોહમા ભરેલા, માયા મહી ફસેલા,
વીનતી તો કર રહાહુ ચાહય તારો યા નતારો વદન ૪
બંધન ભવાબ્ધી ભયસે, તુંમવીણ કોન છુડાવે,
શીરતો ઝુકા રહાહુ, ચાહય તારો યા નતારો વદન ૫
અજ્ઞાનતા હટાકે, શુભ શકતી આપ અર્પો,
ચરણોમે નમ રહાહુ, ચાહય તારો યા નતારો વંદન ૬
આબુ અજબ્બ ગીરીમે, શાતિપ્રભો ચરણમે,
શેવાતો કર રહાહુ, ચાહય તારો યા ન તારો વદન ૭
તુંમ વીણ યોગીશ્વરજી, સૂણે કોણ મોરી અરજી,
શરણ ગ્રહી રહાહુ, ચાહય તારો યા ન તારો વંદન ૮
કહે દાસ બાળ તેરો, ભવમે ફેરો અનેરો,
શાતિકુ ગ્રહા રહાહુ, ચાહય તારો યા નતારો વદન ૯

કાવ્ય સીત્તરમું

શ્રેષ્ઠીવર્ય પહુમલ એન્ડ બ્રધર્સવાળા શેઠ કીસનચંદની
દાનવીરતાને સમર્પણ
(રાગ આશાવરી)

મનુજનભક્તિ સદા કરજો, હીંમત નવ હરજો. મનુ ૧
ભારતના ખીલતા ભાવીમાં, પ્રથમપદે કહેવાયા;
હીંદ મહી એ મહાન્ પ્રતીષ્ઠીત, શ્રેષ્ઠીવર્ય ગવાયા. મનુ ૨
નામ પહુમલ શ્રેષ્ઠી વરપુત, નામાંકીત નરરાયા;
શાંતિસૂરિના શેવક બનીને, પ્રેમપુરણ બતલાયા. મનુ ૩
ધન્ય જીવન તુમ ધન્ય વિચારો, આતમ જયોત જગાયા;
ધન્યવાદ તુમ ભક્તિસુધાને, સાચી ફર્જ બજાયા. મનુ ૪
મુંગા પ્રાણીનું રક્ષણ કરવા, જીવદયા ઉર લાવ્યા;
લક્ષ રૂપૈઆ દાન કરીને. ભક્તિભાવ ભજાયા. મનુ ૫
દાનપતી સુત કીસનચંદ નર, જનનીકુંખ દીપાયા;
દયા ધર્મ કદીયે નવ ભૂલજો, ઉજવળજીવન બનાયા. મનુ ૬
આગભભૂકી તીહાં ઘરમધે, ગુરૂએ આવી જગાયા;
ઘોર સંકટમાં સ્હાયક ગુરૂશ્રી, મૃત્યુ મહીંથી બચાયા.
મનુ ૭

આનદચ ન અતી આનદી, આનદ કૂપ.ઉભર્યોતો;
જોડી મળે નહિ આનંદ ત્હારી. આનદ અમર રહયો તુ
મનુ ૮

સદગુરૂવરની સાચી શેવા, વીરલ નરો કઇ પાવે,
કીકરદાસ પ્રભો શાતિ સૂરીના, હર્ષ ધરી ગુણ ગાવે.
મનુ ૯

કાવ્ય ઇકોતેરમું

(રાગ—આલમમા ડંકા બજવાયા એનીર જવાહરલાલને)

આલમમેં ડંકા બજવાયા, ગુરૂ શાંતિ સૂરીશ્વર યોગીને.
સોતા માનવકો જગવાયા, ગુરૂ શાંતિ સૂરીશ્વર યોગીને
આલમ ૧

અર્બુદગીરી વરમે વાસ કીયા,
નયનોકી જ્યોત પ્રકાશ દીયા;
અજ્ઞાન તીમીરભય નાશ કીયા,
ગુરૂ શાંતિ સૂરીશ્વર યોગીને. આલમ ૨

આનંદકા સાગર હીલવાયા,
વીર વચનામૃતકો પીલવાયા;

દુનીઆમેં ડંકા બજવાયા,
ગુરૂ શાંતિ સૂરીશ્વર યોગીને. આલમ ૩
ૐ હ્રીઁ અર્હં કો જપવાયા, ઘર ઘર એ મંત્રો ભજવાયા;
દિવ્ય-દિપક કો ઝળકાયા, ગુરૂ શાંતિ સૂરીશ્વર યોગીને.
આલમ ૪
અહીંસાકે સૂત્રો દીખલાયા, કંઇ રાજનકો એ શીખલાયા;
શુભ પાઠ દયાકા પઢવાયા. ગુરૂ શાંતિ સૂરીશ્વર યોગીને.
આલમ ૫
દર્દીકા દર્દો નાશ કીયા, ભવરોગોસે કંઈ મુકત હુઆ;
અતીશયકા કાબુ અજમાયા. ગુરૂ શાંતિ સૂરીશ્વર યોગીને.
આલમ ૬
શાંતી સરોવરમેં સ્નાન કીયા,
ગુરૂ ગૌતમ જેસા જ્ઞાન લીયા;
દુનીઆ દારીકું છોડ દીયા,
ગુરૂ શાંતિ સૂરીશ્વર યોગીને. આલમ ૭
સચ્ચે તનમનસે સાધ્ય કીયા,
ૐકાર મંત્રકા ધ્યાન કીયા;
અમૃત અમીરસકા પાન પીયા,
ગુરૂ શાંતિ સૂરીશ્વર યોગીને. આલમ ૮

બ્રહ્મચારી બળ બતલાયા,
આગમકા રસકો અપનાયા;
એ દીનકી કર કો દીખલાયા,
ગુરૂ શાન્તિસૂરીશ્વર યોગીને આલમ ૯

કાવ્ય બોંતેરમું

(દેવેન્દ્રકુમાર જૈન) સુધારા વધારા સાથે

[હરીગીત છંદ]

કોન કહેતા હે જગતમે, આત્મજ્ઞાની હે નહિ,
અર્બુદગીરીમે દેખલો, ગુરૂવરપ્રભો સચ્ચે વહી ૧
યહ જગત કે જજાલકી, પરવા કભી રખતે નહિ,
ધારા છુટી હે સત્યકી, ગુરૂવરપ્રભો સચ્ચે વહી ૨
જાતિકા નહિ ભેદ હે, ઓર કષ્ટકા નહિ ખેદ હે,
જહા વિશ્વ આખા એક હે, ગુરૂવરપ્રભો સચ્ચે વહી ૩
ઈષ્ટ કે અવતાર હે, ગુરૂ લબ્ધી કે ભંડાર હે,
અનંત જીવપ્રતિપાળ હે, ગુરૂવર પ્રભો સચ્ચે વહીં. ૪

ઉપન્યા જગત કે પુન્યસે, અબધૂત યોગીશ્વર પ્રભો,
ડંકા બજા હે ૐકા, ગુરૂવર પ્રભો સચ્ચે વહીં. ૫

સમભાવ રસમેં મ્હાલતે, સબ ધ્યાન બળસે જાણતે,
ઉંચનીચ એક પીછાણતે, ગુરૂવર પ્રભો સચ્ચે વહીં. ૬

સંદેશ ઉન્કા વિશ્વમેં, ચારો દિશામેં હો ચૂકા,
જ્યોતિ ઝધી હે આત્મમેં, ગુરૂવર પ્રભો સચ્ચે વહીં. ૭

જંગલ ભયાનક વન વિષે, સિંહ વાઘ સબ એકી દીસે,
નીજ આત્મ કે કર્મો પીસે, ગુરૂવર પ્રભો સચ્ચે વહીં. ૮

નૃપતિ ચરણમેં ઝૂકતે, સેવા કભી નવ ચૂકતે,
સબહી ગુરૂકો પૂજતે, ગુરૂવર પ્રભો સચ્ચે વહીં. ૯

શાંતિ સૂરીશ્વર નામ હે, ગુરૂ જ્ઞાની ને ગુણવાન હે,
કીંકરતણા એ પ્રાણ હે, દેવેન્દ્ર ગુણ ગાતે સહી. ૧૦

કાવ્ય તાંતેરમું

(ભોગીલાલ પાનાચંદ)
(રાગ ભીમપલાસી—ત્રિતાલ)

૧ :

એ જગમાહી અદભૂત યોગી,
એની જ્યોતિ અધમગ અધમગતી,
એ ત્યાગી તપસ્વી વૈરાગી,
એની આખલડી કરુણા ભીની ૧

એના વચન સુધા રસથી ભરીયા,
જનગણુને ઉપકારે હરીયા,
એના નયન અમીગ્મથી ભરીયા,
પાપીનાં પાપ જલન કરીયાં ૨

એને ભેદ નથી ઉંચ કે નીચનો,
એ રસિયો છે આત્મિક જનનો,
એનો માર્ગ અનુપમ ન્યારો છે,
આત્મિક જન એને પ્યારો છે ૩

એ જગનો સાચો ઉપકારી,
એની કીર્તિ કરે આલમ સારી,

એ મસ્ત સદા આત્મિક રંગે,
નહિ પરવા એને જગ સંગે....૪

અર્બુદગિરિ શિખરે બિરાજે છે,
શાંતિસૂરિ નામે ગાજે છે,

ઓ ! જગમાંહે અદ્‌ભુત યોગી !,
કરે વંદન તુજ બાળક ભોગી....૫

કાવ્ય ચુમોત્તેરમું

રાગ માલકંસ-ત્રિતાલ

: ૨ :

મોરી લાગી લગન ગુરુકીર્તનકી....ટેક૦
ગુરુકીર્તન બીન કુછ નહિ ભાવે,
આત્મિક જ્યોત પ્રકાશનકી....મોરી૦

ભવસાગર અંધેરા ઘહેરા,
ગુરુ દીપકસે તરનેકી મોરી૦ ૨
ભાગી દીપક ગુરુ શાંતિસૂરીશ્વર,
ઘ્યાકુલતા તુજ દર્શનકી મોરી૦ ૩

કાવ્ય પંચોતેરમું

(રાગ મિશ્રભીમપલાસી—ત્રિતાલ)

એ દીન દયાલ કૃપા સીંધો,
હરજન કે તારનહાર ગુરુ,
મઝધારમેં આય ફસી નૈયા,
કરો ભવસાગરસે પાર ગુરુ ૧
જલ અપાર ઉલટી ધાર વહે,
વીપરીત પવન દીન રજનિ ચલે,
જગ લાગે ફિરતા જીવ કાપે,
તુમ બીન કરે કોન સહાય ગુરુ ૨

ચહુ ઓર અંધેરા નહીંશસૂઝે,
મોરી નાવ ભમરસે કેસે બચે,
તોરી યોગકી જ્યોત દયા જો કરે,
મિલ જાએ ઓર કિનાર ગુરૂ...૩
પર્વતકો જો ચાહો તો રાઈ કરો,
ઓર રાઈકો તુમ પર્વત કરદો,
કોઈ કામ કઠિનહિ નહિ તુમ કો,
હો અગમ અપાર જગતમેં ગુરૂ....૪
વિપત વિદારક સબ જગ કે,
ઓર અંતર્યામી હરજન કે,
યે ભોગી કી અરજ હૃદય ધરકે,
કરો ભક્તકા બેડા પાર ગુરૂ...૫

કાવ્ય છોંતેરમું

રાગ ભૈરવી—હુમાળી

: ૪ :

પાયો પાયો મેં હે ગુરુવરજી,
તુમ દર્શન સુખકાર...ટેક૦

દેખ લીયા અબ જગહિ સારા,
મિલા ન કોઈ આધાર.
કરુણાસાગર અબ મત છોડો,
મેરે તુમ આધાર પાયો૦ ૧

ભવ અઘેરા સાગર ઘહેરા,
નૈયા પડી મઝધાર,
તુમ બિન નાથ કોન નિર્બળકી,
નૈયા ખેવનહાર પાયો૦ ૨

શુભ આશિષ સબ જગકો દેકર,
કરો ભલા સબ જગકા,
ભોગી હમ તુમ ગુન ગાવેગે,
શાન્તિસૂરી દાતાર પાયો૦ ૩

કાવ્ય સીતોતેરમું

રાગ કાફી–દીપચંદી

૫

આખલડી મનોહારી, દિવ્ય મહર્ષિ તમારી ટેક૦
દર્શન કાજે આજે હુ આવ્યો,

મુખડું દીઠું મનોહારી,
ભાલ વિશાળ નિરંતર શોભે,
ચાંદલ ચમકે ગગનરી....૧

રાગ દ્વેષ દીસે ન લગારે,
મોહમાયા દુઃખહારી,
અનુપમ માર્ગ અચલ તેં સાધ્યો,
ભટકું હું ભવમાં ભિખારી....૨

અંશ દીસેના તમારો મુજમાં,
કીર્તિ કરૂં શું તમારી.
ચરણકમલની સેવા ચાહું,
શાંતિવિજય દુઃખહારી...૩

સદગુરૂ પ્રીતમ મેરે દિલ વસીયો,
પ્રીતમ વીણુ જગખારી,
ભોગી ભમર દિલ વાસ તુમારી.
રહો અવિચળ સુખકારી...૪

કાવ્ય અઠોતેરમું

શ્રીયુત આનંદચંદ શ્રીપાળજીના સ્મરણાર્થે

હરીગીત છંદ

આનંદચંદ વિયોગ ત્હારો હૃદયથી ભૂલતો નથી,
તુજ પ્રેમનો સાચો દીપક અંતર વીષે બુઝતો નથી;
આહા! અજબ આનંદમા મસ્તાન થઈ તું નાચતો,
શ્રી શાંતિસૂરી ગુરૂદેવની ભક્તિ મહી તુ રાચતો ૧

ધન્ય આનંદચંદ તુ આનંદમા અવધિ હતો,
જોડી મળે નહિતારી એનો હવે નિશ્ચય થતો;
ખુલ્લા કરી તુજ હાથ લક્ષ્મી ગુરૂપરે વરસાવતો,
શ્રી શાંતિસૂરી ગુરૂદેવની ભક્તિ મહીં તુ રાચતો. ૨

આનંદ ત્હારા સ્નેહનો સાચો ઘડો ઉભરાઈ ગયો,
આનંદ ત્હારા પ્રેમનો વધતો પ્રકાશ બુઝાઈ ગયો;
આનંદ ત્હારા પ્રેમથી સહુ ભક્ત મંડળ રાજતો,
શ્રી શાંતિસૂરી ગુરૂદેવની ભક્તિ મહીં તુ રાચતો. ૩

ભક્ત બનવું દોહીલુ ઉચ્ચાર કરવો સ્હેલ છે,
એ ભક્તિ રસનું પાન કરવું એજ સાચો ખેલ છે;

કંટક તણી વાડો ગુંદીને કોક વીરલો ચાલતો,
શ્રી શાંતિસૂરી ગુરૂદેવની ભક્તિ મહીં તું રાચતો. ૪

આનંદ ત્હારા સ્વર્ગથી અશ્રુ ખરેખર વહી રહ્યાં,
એ કારમા સંદેશથી પ્રત્યેક રોમ ધ્રૂજી ગયાં;
દીર્ઘાયુ રહો તુજ બાળ સર્વે એજ હું ઇચ્છી રહ્યો,
રડતા હૃદયથી દાસ કહે આનંદ તું ચાલ્યો ગયો. ૫

ત્હારા પ્રેમનો ભોગી ફીકરચંદનાં અંતીમ વંદન

કાવ્ય અગનાશીમું

(રાગ—ધરમી લોકોનાં ટોળાં ઉતર્યાં)

વીરા દર્શન કરવાને વહેલા આવજો,
આબુ ગીરીમાં ઇંદ્રપુરી દેખાય રે;
શાંતિસૂરીનાં દર્શન કરવાને વહેલા આવજો. ૧

અજબ ! જ્યોતી જાગી છે ગુરૂ રાજમાં,
ચાંદલીઓ ત્યાં પુર્ણપણે ચળકાયરે;
શાંતિસૂરીનાં દર્શન કરવાને વહેલા આવજો ૨

જગ, જગના, માનવ ઈહાં આવતા,
ડંકો વાગ્યો દેશ મહી કહેવાયરે,
શાંતિસૂરીના દર્શન કરવાને વહેલા આવજો ૩

ધન્ય, ધન્ય, ભારત ત્હારા આગણે,
મરૂભૂમીના પુન્ય અતી કહેવાયરે,
શાંતિસૂરીના દર્શન કરવાને વહેલા આવજો ૪

સોળ વરસે સયમ એણે આદર્યું,
દુનીઆદારી છોડી દીધી એણીવારરે,
શાંતિસૂરીના દર્શન કરવાને વહેલા આવજો ૫

નયન નીરખી નરનાર અતી મ્હાલતા,
અમૃત કેરો કૂપ ફળ્યો છે આજરે,
શાંતિસૂરીના દર્શન કરવાને વહેલા આવજો ૬

અગમ જ્ઞાની ગુરૂરાજ સહુ વદતા,
આનંદ, આનંદ, અંતરમા ઉભરાયરે,
શાંતિસૂરીના દર્શન કરવાને વહેલા આવજો. ૭

ગુરૂ ઝધમધતા સૂર્ય સમા દીસંતા,
ભાલ મહી શશી તેજ તણો નહિ પારરે,
શાંતિસૂરીના દર્શન કરવાને વહેલા આવજો ૮

ગુરૂવર છે સાચી વિભૂતી વીશ્વની,
જનમ્યા છે એ વીશ્વ જગાવણ હારરે;
શાંતિસૂરીનાં દર્શન કરવાને વહેલા આવજો. ૯

ધન્ય, ધન્ય, દેવી મરૂધર દેશની,
દિવ્ય વિભૂતી ભેટ ધરી જગમાંયરે;
શાંતિ સૂરીનાં દર્શન કરવાને વહેલા આવજો. ૧૦

આબુ શીખરે આસન જમાવ્યું પહાડમાં,
ચોથો આરો વર્ત્યો છે દેખાયરે;
શાંતિસૂરીનાં દર્શન કરવાને વહેલા આવજો. ૧૧

કહે કીંકરદાસ સહુ સૂણજો,
ઉતરીયો એ ઈશ્વરનો અવતારરે;
શાંતિસૂરીનાં દર્શન કરવાને વહેલા આવજો. ૧૨

કાવ્ય એંસીમું

(રાગ-સૂરીસમ્રાટ પદ મહા જાણજોરે)

ન્હારી ભક્તિ જાગી છે બધા વીશ્વમાંરે,
પ્રભો શાંતિ સૂરી ગુરૂરાજ.

સૂતા માનવ જાગ્યા છે હવે નીંદથીરે,
ત્હારી માયા અજબ ! ગુરૂરાજ. ત્હારી

જગે જગમા સ દેશ ત્હારો પહોચીયોરે,
ત્હારા દર્શનથી ખૂબ હરખાય ત્હારી

તાન મચવ્યુ ત્હે આબુગીરી રાજમારે,
ૐ ધૂનીનો યજ્ઞ કહેવાય ત્હારી

રાજ મહેલોમા સુર ત્હારા ગાજતારે,
રાજવીરો નમે ગુરૂરાય ત્હારી

એક સમયે આવેલ કદી નેવ ભૂલેરે,
ત્હારી અદભૂત જ્યોતી ઝવાય. ત્હારી

ત્હારા નયનો ચળકે છે દિવ્ય તેજથીરે,
નેત્ર નીરખી આનદ મુગ્ધ થાય ત્હારી

વીશ્વ પ્રેમ, સાગર છલા છલ ભર્યોરે,
સ્નાન કરવાથી પાપ નાશ થાય ત્હારી

ભીલમેણા માનવ ઘણા કારમારે,
એને વાણીથી બોધ અપાય. ત્હારી

ત્હારા મુખથી અમૃત રસ વહી રહ્યોરે,
નામ ત્હારૂં આ વીશ્વમાં પૂજાય. ત્હારી
નથી જાતીનો ભેદ ત્હારા અંતરેરે,
રાય રંક સહુ એક સરખાય. ત્હારી
લાગી લગની કીંકર ત્હારા બાળનેરે.
મસ્ત જીવનમાં સર્વે લંખાય. ત્હારી

કાવ્ય એકાસીમું

(રાગ-અહા કેવું ભાગ્ય ફળીયું વીરનાં ચરણો મળ્યાં)

અહા કેવાં પુન્ય જાગ્યાં, શાંતિનાં ચરણો મળ્યા;
આ દેહનાં સદભાગ્ય જાગ્યાં, શાંતિનાં ચરણો મળ્યાં.
અહા-૧

આશા હતી જે જીવનમાં, તેવા ગુરૂવરશ્રી મળ્યા;
આત્મ ધ્યાની મસ્ત સાચા, શાંતિનાં ચરણો મળ્યાં.
અહા-૨

જગતના ચારે ખૂણે, સંદેશ એ પહોંચી વળ્યો;
સત્ય જળ ઉભરાવનારાં, શાંતિનાં ચરણો મળ્યાં.

ૐ કારની ધૂની અજબ, જહા રાતદીન જલતી રહે,
આ વીશ્વના સાચા સુકાની, શાતિના ચરણો મળ્યા
અહા-૪

સતો તણી સાચી કૃપા, નર ભાગ્યવતા મેળવે,
એ કૃપાના દેનાર જ્ઞાની, શાતિના ચરણો મળ્યાં.
અહા-૫

જે આત્મને દીક્ષીત કરી. નીજ મસ્તીમા જાગ્રતરહે;
એ આત્મના સાચા પૂજારી, શાતિના ચરણો મળ્યા
અહા-૬

માતા પિતા સર્વે મળે, ગુરુતત્વ કદીએ નવ મળે,
એ તત્વના ભડાર સાચા, શાતના ચરણો મળ્યાં
અહા-૭

સસારના સુખને તજી, નિ સ્વાર્થમય ભકિત કરો,
એ ભકિન રસ પીવડાવનારા, શાતિનાં ચરણો મળ્યા.
અહા-૮

દીન બાળ કીંકરદાસ કહે, ભકતો તણા ભયને હરે,
દિવ્ય પથે પ્રેરનારા, શાતિના ચરણો મળ્યા
અહા-૯

કાવ્ય બાસીમું

પ્રભાતમાં ગાવાનાં ગીતો

(રાગ ભુજંગી છંદ)

ગુરૂ બ્રહ્મજ્ઞાની ગુરૂદેવ માનો,
ગુરૂ વિશ્વ વ્યાપી પ્રભુ રૂપ જાણો;

ગુરૂ ગુણ ગાવો ગુરૂ ગુણ ધ્વાવો,
ગુરૂને સદા ચિત્તમાં સર્વ લાવો. ૧

ગુરૂ મોક્ષ માનો ગુરૂ સર્વ જાણો,
ગુરૂવરતણી સ્હાય સાચી પિછાણો;
ગુરૂભક્તિ નિત્યે હૃદયમાંહી ધ્યાવો,
ગુરૂને સદા ચિત્તમાં સર્વ લાવો. ૨

ગુરૂના ગુણોનો કદી પાર નાવે,
વિચારેલ સઘળું સદા વ્યર્થ જાવે;
ગુરૂ મંત્રની ધૂન નિત્યે ધખાવો,
ગુરૂને સદા ચિત્તમાં સર્વ લાવો. ૩

ગુરૂને સમજવા અતી દોહીલા છે,
ગુરૂના ગુણોની અનેરી લીલા છે;

ગુરૂ ઓળખીને સદા ઉર ધ્યાવો
ગુરૂને સદા ચિત્તમા સર્વ લાવો
ગુરૂની કૃપા વિણ નથી કાઇ થાનુ,
ગુરૂની કૃપામા બધુ આવી
કહે દાસ શ્રીંકર ધુની એ મર્મ
ગુરૂને સદા ચિત્તમા સર્વ

કાવ્ય તારીરૂ

પ્રભાતીયુ

(રાગ-ધાર ...) યા

જ્યા લગે આતમા સત્ય સમ...
ત્યાં લગે સદગુરૂ ।યા।

ગત દીન પાપની રમતમાં
સદગુરૂ પથ એ યા

સદગુરૂ સમજવા મ્હેક્ષના
ભાગ્યશાળી યા

રાગ દ્વેષે રડે

ાં

દયા રૂપ દેવને ધ્યાનમાં નવ લીધો,
દિવ્ય પ્રભુ પંથ એ કેમ જાણે. જ્યાં
નારી રૂપ નાગણી દેખીને વશ થયો,
ફુલ મહી ભ્રમરે જેમ વાસ કીધો:
રંગમાં રાચીને ખ્યાલ કંઇ નવ કીધો,
ભક્તિનો માર્ગ એ કેમ જાણે. જ્યાં
જગત વ્યવહારમાં જડ બન્યા મૂર્ખજન,
જીવનની જ્યોતને નવ પીછાણી;
દાસ કીંકર પ્રભો ! શાંતિને વીનવે,
કીમ કરી જીવનને પાર પામે. જ્યાં

કાવ્ય ચોરાસીમું

પ્રભાતીયું

રાગ–વાજાં વાગીયાંરે વાજાં વાગીયાં

વાજાં વાગ્યાં સોહમ વાજાં વાગીયાં,
એતો વાગ્યાં મરૂ ઘરમાંય, સોહમ વાજાં વાગીયાં.
એનો નાદ થયો બધા વિશ્વમાં,
વાગ્યાં શાંતિગુરૂ દરબાર, સોહમ વાજાં વાગીયાં.

પ્રભો ! શાંતિસૂરીશ્વર ભેટીયા,
ભેટયા જ્ઞાની મહાગુરૂરાજ, સોહમ વાજા વાગીયા.

અમે થાળ ભરી પ્રેમ પુષ્પનો,
હરખે વાદયા ગુરુરાજ, સોહમ વાજા વાગીયા
બહુ ભકતો અહીં ભેગા થયા,
કંઇ આનંદ ઉરમાં ન માય, સોહમ વાજા વાગીયા
ગુરૂ સાચો અનુપમ દીવડો,
આખુ વિશ્વ જગાવણ હાર, સોહમ વાજા વાગીયા.
જાણે ઇંદ્ર અતી ગુણી ઉતર્યો,
ધન્ય, ધન્ય, આહીર, અવતાર, સોહમ વાજા વાગીયા.
યોગી અબધૂત માધી સાધના,
સાધી તારે ઘણા નરનાર, સોહમ વાજા વાગીયા
એતો નિશદીન ઘટમાં જાગ્રત રહે,
અર્હમ્ પદનો છે સાર, સોહમ વાજા વાગીયા.

દિવ્ય જ્યોત નયન ઝળકી રહ્યા,
શીવ સુંદરીના વરનાર, સોહમ વાજા વાગીયા
સૂણી કીંકરદાસ નમન કરે,
ગુરૂ ભવ ભયના હરનાર, સોહમ વાજા વાગીયા

કાવ્ય પંચાસીમું

પ્રભાતીયું

(રાગ–ઉપરનો)

નિત્ય ઉઠી સ્મરો ગુરૂરાજ, સરે સહુકાજ,
ગુરૂગુણ દોહીલા.

ગુરૂરાજ મળે મહા પુન્યથી,
એતો પામે ભવિક નરનાર, ગુરૂગુણ દોહીલા.

ગુરૂદેવ ગુરૂ દીપ જાણજો,
ગુરૂ વિશ્વના તારણહાર, ગુરૂગુણ દોહીલા.

ગુરૂજ્ઞાની પ્રભુ રૂપ દીસતા,
ગુરૂ ઈશ્વરનો અવતાર, ગુરૂગુણ દોહીલા.

પ્રહ ઉઠી ભજો ગુરૂરાજને,
ગુરૂ બ્રહ્મ જગાવણ હાર. ગુરૂગુણ દોહીલા.

ધન્ય, ધન્ય, ભવિકજંન પામશે,
એનો થાશે સફળ અવતાર, ગુરૂગુણ દોહીલા.

મન મંદિરમાં ગુરૂ સ્થાપીને,
જપોજાપ, તજો સંતાપ, ગુરૂગુણ દોહીલા.

મનુ જન્મ મળ્યો મહા પુન્યથી,
નર ભવ મળીયો અતીસાર, ગુરૂગુણ દોહીલા
નિત્ય ધ્યાન કરો ગુરૂદેવનું,
ગુરૂરાજ નમો શીરતાજ, ગુરૂગુણ દોહીલા
ગુરૂ તત્વ મહી મહુ આવીયુ,
ગુરૂ ભવ ભયના હરનાર, ગુરૂગુણ દોહીલા
સહુ હર્ષ થકી ગુરૂવર ભજો,
કહે કીકર મુજમન પ્રાણ, ગુરૂગુણ દોહીલા

કાવ્ય છાસીમું

પ્રભાતીયું

(રાગ-વસ તતિલકા છંદ)

નિત્યે ઉઠી પ્રહ વિષે ગુરૂદેવ ધ્યાવો,
ગુરૂવર પ્રભો વિણુ બીજા ઉરમા ન લાવો,
ઉઠતા પ્રભાત સમરે મન શુધ્ધ થાવે,
ભજતા થકા ભવ તણા દુઃખ દૂર જાવે.
જય જય ગુરૂ જય ગુરૂવર ધુનધ્યાવો,
આનંદ મંગળ તણા પુર ઉભરાવો;

એના વિના જીવનનો નહિ પાર આવે,
ભજતાં થકાં ભવ તણાં દુઃખ દૂર જાવે. ૨

આહા ! ગુરૂવર તણા સહુ ગુણ ગાવો,
પળપળ વિષે સદ્ગુરૂવર નીત્ય ધ્યાવો;
મહા પુન્યવાન પ્રાણી ગુરૂ ગુણ ગાવે,
ભજતાં થકાં ભવતણાં દુઃખ દૂર જાવે. ૩

ગુરૂદેવતા ગુરૂપ્રભો ગુરૂ દિવ્ય જ્ઞાની,
ગુરૂદેવ પાય પડજો સહુ શીર નામી;
શરણું પ્રભો ગુરૂ તણું ડૂબતા બચાવે,
ભજતાં થકાં ભવતણાં દુઃખ દૂર જાવે. ૪

ચૈતન્ય સિંધુ ધુધવો ગુરૂ ધૂન ધ્યાવો,
ઘટ મેલ સાફ કરીને ઉરમાં ગજાવો;
જળમાં અને સ્થળ વિષે ગુરૂ રૂપ આવે,
ભજતાં થકાં ભવતણાં દુઃખ દૂર જાવે. ૫

ગુરૂતત્વ દીપ ઝળકયો મુજ આત્મ માંહે,
એના વિના જીવનમાં નવ સ્હાય કયાંએ;
શાંતિ પ્રભો ! ચરણ કીંકર ગુણ ગાવે,
ભજતાં થકાં ભવતણાં દુઃખ દૂર જાવે.

કાવ્ય સત્યાસીમું

પ્રભાતીયું

(રાગ ધાર તરવારની)

પ્રહ ઉઠી નિત્ય સદગુરૂ પ્રભો સમરીએ,
ભવતણા દુ ખ સહુ નાશ થાવે
સદગુરૂ સદગુરૂ સદગુરૂ સત્ય છે,
એ વિના કોઈ નહિ પારપાવે. પ્રહઉઠી
સદ્દગુરૂ માતછે સદગુરૂ તાત છે,
નિત્ય ભજતા થકા શુધ્ધ થાવે,
સદગુરૂ વિણુ નહિ જીવનતારક પ્રભો,
ગુરૂ કૃપા હોય તો મોક્ષ પાવે પ્રહઉઠી
સદગુરૂ બ્રહ્મ છે સદગુરૂ ધર્મ છે,
સદગુરૂ વિણુ નહિ પાર પાવે;
રટન ગુરૂદેવનુ સ્મરણુ ગુરૂદેવનુ,
એહ નરનુ જીવન શુધ્ધ થાવે પ્રહઉઠી
સદ્દગુરૂવરમહી વિશ્વ આવી ગયુ,
સદગુરૂદેવ વિણુ સર્વ જુઠું,

સ્હાય સાચી સદા સદગુરૂવર તણી
સદગુરૂ ધ્યાવતાં પાર આવે. પ્રહઉઠી
જાપ પળપળ જપે, તાપ નિત્યે તપે,
મુખથકી ઇષ્ટનું તાન મચવે;
હૃદયનો મેલ ધોવાય નહિ ત્યાં સુધી,
સદગુરૂ પંથને કેમ પાવે. પ્રહઉઠી
મસ્ત થઇ વન વિષે ધૂન ધખવે સદા,
નદીતટે જઇ અરે સ્નાન કરતા;
રામના નામનું ગાન નિત્યે કરે,
હૃદય શુદ્ધિ વિના કંઇ ન થાવે. પ્રહઉઠી
હૃદય શુધ્ધિ કરો મોહ માયા હરો,
જગત જંજાળ સહુ પરીહરો તો;
તાન એનું સદા ધ્યાન એનું સદા,
શુદ્ધ મનથી ભજે પાર આવે. પ્રહઉઠી
સદગુરૂ સદગુરૂ સ્મરણ નિત્યે કરો,
કરગરો નાથ ચરણે પડીને;
દાસકીંકરપ્રભો ! શાંતિને વીનવે
શુદ્ધ મનથી ભજે પાર આવે. પ્રહઉઠી

કાવ્ય અઠયાસીમું

પ્રભાતીયું

(ભુજ ગી ૭૬)

ગુરૂરાજ સાચા મળ્યા દીન સ્વામી,
પડુ પાય હુ ચર્ણમા શીર નામી,
મળ્યા પુન્યના યોગથી ઇષ્ટ જેવા,
દીઠા આજ શાંતિ સૂરીરાજ એવા
મૂકયુ શીર મારૂં ગુરૂરાજ ચરણે,
સ્વીકાર્યા જીવનના પ્રભો એહને મેં;
ગુરૂ આત્મ ધ્યાની રહે મસ્ત જેવા,
દીઠા આજ શાંતિ સૂરીરાજ એવા
રૂપીવર મુનિવર થયા પૂર્વમા જે,
પૂજાયા પ્રભો રૂપ થઇ વિશ્વમા તે,
દીસે એહ સર્વે તણા રૂપ જેવા,
દીઠા આજ શાંતિ સૂરીરાજ એવા.
ભયાનક ગીરીવન વિષે એ ફરે છે;
નિરંતર ધૂની ધ્યાનની એ ધરે છે;

નિહાળો સદા ધ્યાની અબધૂત જેવા,
દીઠા આજ શાતિ સૂરીરાજ એવા. ૪

તજી મૃત્યુ ભય એ સદા મોજ માને,
નિરાશા કદાપી નહિ ઉર આણે;
થયા મોક્ષ ગામી જીવો એહ જેવા,
દીઠા આજ શાંતિ સૂરી રાજ એવા. ૫

ઘૂમે પહાડ આબુ ગીરીવર ગજાવે,
નિરંતર ધૂના ૐની એ ધખાવે;
બન્યા સાધકો પૂર્વમાં એહ જેવા,
દીઠા આજ શાંતિ સૂરીરાજ એવા. ૬

અતી ગુણ એના લખે અંત નાવે,
પુરા પંડીતો પણ નહિ પાર પાવે;
પ્રભો દિવ્ય જ્ઞાની ગુરૂ બ્રહ્મ જેવા,

દીઠા આજ શાંતિ સૂરીરાજ એવા. ૭
સદા વિશ્વ કલ્યાણના ભાવ ભાવે,
કદાપી નહિ ઉરમાં ભેદ લાવે;
મળ્યા મસ્ત આનંદઘન રૂપ જેવા,
દીઠા આજ શાંતિ સૂરીરાજ એવા.

અભયદાન આપી પશુને ઉગારે,
દયા ધર્મના મંત્રથી જીવ તારે;
બુઝે રાજવીરો કરે ચર્ણ શેવા,
દીઠા આજ શાંતિસૂરી ગજ એવા.
કહે દાસકીંકર પુરાં ભાગ્ય જેનાં,
હશે તેહ નર પામશે ગુણ એના,
કરો દિવ્ય દર્શન પ્રભુ રૂપ જેવા
દીઠા આજ શાંતિ સૂરીગજ એવા.

કાવ્ય નેવાસીમું

પ્રભાતીયું

(રાગ ઉપરનો)

કૃપાનાથ સાચા મળ્યા મોક્ષ ગામી
કરૂં હું સ્તુતી એહની શીર નામી,
મહા પુન્ય યોગે મળે એહ જાણો,
ગુરૂરાજ જ્ઞાની પ્રભુ રૂપ માનો.
ગુરૂરાજ મળવા નથી સ્હેલ ભાઇ,
ભમે ભૂત થઇને તદાપી ન કાંઇ,

નિરંતર ગુરૂ ભક્તિનો યોગ આણો,
ગુરૂરાજ જ્ઞાની પ્રભુ રૂપ માનો. ૨

ગુરૂ વિણુ મળે નહિ પ્રભુ પંથ ભાઇ,
ગુરૂ વિણુ મળે નહિ પ્રભુની સગાઇ;
ગુરૂ જ્ઞાની ધ્યાની ગુરૂ સત્ય જાણો,
ગુરૂરાજ જ્ઞાની પ્રભુ રૂપ માનો. ૩

સદા ચિત્ત રાખો ગુરૂદેવ માંહી,
નથી એ વિના વિશ્વમાં ભાઇ કાંઇ;
ગુરૂવર તણી સ્હાય સાચી પીછાણો,
ગુરૂરાજ જ્ઞાની પ્રભુરૂપ માનો. ૪

સદા ગાન એનું સદા તાન એનું,
સદા પાન એનું સદા ધ્યાન એનું;
કરો નિત્ય ભક્તિ હૃદય ટેક આણો,
ગુરૂરાજ જ્ઞાની પ્રભુ રૂપ માનો. ૫

શરણુ એહ સાચું વિના સર્વ કાચું,
પ્રભો નિત્ય અંતર વિષે ભક્તિ રાચું;
કહે દાસ કીંકર સદા ઉર આણો,
ગુરૂરાજ જ્ઞાની પ્રભુરૂપ માનો.

આત્મચિંતન પદો

વસંત તિલકાવૃત

ઓ ! વિશ્વનાથઅભ્યુદય આપ લાવો.
ઓ ! સૃષ્ટિના સર્જનહારો કંઇ બચાવો.
ઓ ! વિશ્વના રૂષીવરો કંઇ આપધ્યાવો.
યોગેશ્વરો મુનીવરો પંથે ચઢાવો

પદ પહેલું

સ્તુતી

જય ત્રિભુવન સ્વામી.

અજર, અમર, અવીનાશી, શીવપુરના ગામી. જય. ૧
આપ અખંડ અરૂપી, અક્ષય સુખ પામી;
ચર્ણેપડું શીરનામી, દીનપાળકસ્વામી. જય. ૨
ભીન્નરૂપે ભજવાતા, ઘટઘટમાં સ્વામી;
આખર એક સ્વરૂપ છો, અકળકળા ગામી. જય ૩
આપ વિના જગમાંહે, શરણુ નહિ સ્વામી;
રોગ, શોગં, ભયનાશક, છો અંતર્યામી. જય ૪
ઓ ! જગત્રાતા દાતા, વિશ્વેશ્વર જ્ઞાની;
બાળક અર્જ સ્વીકારો, અંતરમાં આણી. જય. ૫
વિશ્વમહીં વસીયા છો, જગ વંદન સ્વામી;
શુદ્ધ મને ભજવાથી, તરશે સહુ પ્રાણી. જય. ૬
કીંકર કહે પ્રભુ વિણુ નહિ, જગ તારક સ્વામી;
શાંતિ ! પ્રભો દીલ વસીયા, છે આતમરામી. જય. ૭

પદ બીજું

રાગ-વિજ્ઞાપના

ઓ પ્રભુ ! ઓ પ્રભુ ! શું કહું. !
આપતો વિશ્વના નાથરે,
આપ વિણ કોઈ જગમા નહિ,
દીન દુ:ખી જનતણો સાથરે ઓ પ્રભુ !–૧

આપતો મુક્તીમા સચર્યા..
મોક્ષમા મ્હાલતા નાથરે;
વરી ગીવ સુન્દરી નારને.
રમણ કરતા કૃપાનાથરે ઓ પ્રભુ !–૨

અજર અવીનાશી પદને વર્યું,
અમરપદ સાપડયુ નાથરે,
અભય દાતાર જ્ઞાની પ્રભો,
આપ વિણ કોઇ નહિ સાથરે ઓ પ્રભુ !–૩

આપ તો વિશ્વતારક પ્રભો,
વિશ્વના છો પ્રભુ પ્રાણરે;
આપ વિણ કોઇ સાચો નહિ,
નીરંજન નાથ ભગવાનરે ઓ પ્રભુ !–૪

જગત જંજાળમાં હું ફર્યો,
કીધા મેં બહુ પરીતાપરે;
રમત રમીયો પ્રભુ જુઠની,
કરી નિષ્ફળ બધી જાતરે. ઓ પ્રભુ !–૫

અંધ થઇ આથડયો જગ વિષે,
રોઝસમ ફર્યો સંસારરે;
ભમર પેરે ફર્યો ભવમહીં,
તોય આવ્યો નહિ પારરે. ઓ પ્રભુ !–૬

મોહ વિષ્ટા પીધી મેં મુખે,
કીધો નહિ મન વિષે ખ્યાલરે;
આપનાં વચન સર્વે ભૂલી,
બન્યો હું મૂર્ખ બેહાલરે. ઓ પ્રભુ !–૭

માત સુત પુત્રના કારણે,
ફર્યો હું દીવસને રાતરે;
બેલ થઇ ચક્કીમાંહે ફર્યો,
શું કહું માહરી વાતરે. ઓ પ્રભુ !–૮

કુડ કપટ જાણીને મેં કીધાં,
ઓળવ્યો પર તણો માલરે;

કઈક વિશ્વાસી જનને ઠગ્યો,
શું થશે માહરા હાલરે ઓ ! પ્રભુ-૯

અતી દુઃખ નિર્બળોને દીધા,
રડાવ્યા કંઈક નરનારે,
મતાવ્યા રંક જનને અતી,
નથી મુજ જુલ્મનો પારરે ઓ ! પ્રભુ-૧૦

કરી નિંદા અતી પર તણી,
નવ થયું હૃદયમાં ભાનરે;
નિજ તણા દોષ જોયા નહિ,
કીમ થશે આત્મકલ્યાણ રે. ઓ પ્રભુ !-૧૧

ગાઢ બંધન થકી પીડીયા,
પશુ પક્ષી અતી જાત રે,
દયાનો અંશ મે નવ કીધો,
આપ જાણો સહુ વાત રે ઓ પ્રભુ !-૧૨

વિષયની અંધ મસ્તી મહી,
ઘોર કર્મો કર્યા નાથ રે;
આપથી કંઈ ન છાનુ પ્રભો,
ભ્રષ્ટ છે માહરી જાતરે. ઓ પ્રભુ !-૧૩

દોષ મારા પ્રભુ છે ઘણા,
વદે આવે નહિ પાર રે;
મહા પાપી અને ક્રૂર હું,
અધમમાં અધમ કરનાર રે. ઓ પ્રભુ !–૧૪

આગ સળગી અતી રોમમાં,
બળે છે કર્મ અંગાર રે;
ત્રાય પામ્યો હવે દેહથી,
શાંતિ કર શાંતિ દાતારરે. ઓ પ્રભુ !–૧૫

ડૂબ્યો સંસાર સાગર મહીં,
કોણ ઝાલે હવે હાથ રે;
વિષમ ભડકા બધે જળહળ્યા,
કૃપા કર ઓ ! કૃપાનાથ રે. ઓ પ્રભુ !–૧૬

કરીશ પર આત્મને શાંતતો,
શાંતિ મળશે તને સાચરે;
એહ પણ કંઇ કર્યું નહિ પ્રભો,
શું થશે માહરૂં નાથ રે. ઓ પ્રભુ !–૧૭

મુખ થકી કંઇ ન બોલી શકું,
લખું શું હસ્તથી નાથ રે;

દોષ અગણિત પ્રભુ મારુગ,
માફ કર ઓ' દીનાનાથરે. ઓ પ્રભુ '–૧૮

અનંતા દોષનો ભાજ્ય છુ,
કર્મ કીધા અતી ક્રૂર રે;
મારૂ મારૂ કરી જગ કર્યો,
કાળનુ આવીયુ પુર રે. ઓ પ્રભુ '–૧૯

અનંતી વાર ફેરા કર્યા,
ભમ્યો ભવચક્રમાં નાથ રે,
મળ્યો મહા પુન્યથી તું પ્રભો,
હવે છોડુ નહિ સાથ રે. ઓ પ્રભુ '–૨૦

નથી આશ્રય હવે કોઇનો,
જગતમાં કોઇ નહિ સાથરે,
જીવન તારક પ્રભો વિશ્વના,
તુજ વિના સર્વ વિષવાદરે. ઓ પ્રભુ '–૨૧

જગત પાળક દયા કર વિભુ,
દયાના આપ ભંડારરે,
રહેમ કરજો નિરાધાર પર,
વિશ્વનો કરો ઉદ્ધાર રે ઓ પ્રભુ !–૨૨

પ્રભુ ભકિત વિના કંઇ નથી,
જીવનનો એજ છે સાર રે;
ભકિત ભાતું ભરો ઘટમહીં,
જુઠી છે જગત જંજાળ રે. ઓ પ્રભુ !–૨૩

નજર કરતાં ન કંઇ દીસતો,
ફર્યો હું મૂર્ખ અંધાર રે;
જ્યોત જાગી નહિ આપની,
કીમ કરૂં જીવનને પારરે. ઓ પ્રભુ !–૨૪

આપ શરણે હવે આવીયો,
તાર કે માર કીરતારરે;
શરણુ છે એક ત્હારૂં હવે,
એ વિના કંઇ નથી સાર રે. ઓ પ્રભુ !–૨૫

વિશ્વતારક પ્રભો ! સાંભળો,
દીન તણા આપ દાતાર રે;
ત્રિભુવન નાથ સ્વામી તુમે,
સૃષ્ટીના છો સ્રજન હાર રે. ઓ પ્રભુ !–૨૬

શાંતિ, શાંતિ, પ્રભો ધ્યાવતો,
શાંતિ વિણ નહિ આધાર રે;

મૂકયું મસ્તક પ્રભો ચર્ણમાં,
હવે તુજ બાળને તાર રે. ઓ પ્રભુ !—૨૭
લળી લળી ચર્ણ માંડે પડી,
કરે તુજ દાસ પોકાર રે.
કરગરી હાથ જોડું પ્રભો,
મૂક્તિનો માર્ગ દેખાડ રે. ઓ પ્રભુ ! ૨૮

પદ ત્રીજું.

(રાગ—ધન્ય ભાગ્ય અમારા આજ પધાર્યા મેંધેરા મહેમાન)

કૃપા કરી ઓ ! નાથ અમારા અંતરમાં વસજે
સદા હું જાપ જપું ત્હારા, પ્રભો મુજ પ્રાણથકી પ્યારા,
ઘટ, ઘટની મહું આપ પીછાણો અંતરમાં વસજે કૃપા
મને આધાર પુરો ત્હારો, ભૂલોથી નાથ સદા વારો,
નાથ નિરંજન ભવદુઃખ ભંજન અંતરમાં વસજે કૃપા
નયનમાં નાથ તને ભાળું, દીસે નહિ કોઇ હવે બારૂં,
પરમ કૃપાળુ, આપ દયાળુ, અંતરમાં વસજે કૃપા.
પ્રભો હું દીનબાળક ત્હારો, દીસે નહિ કોઇ હવે આરો,
ત્રિભુવન નાયક નાથ અમારા અંતરમાં વસજે. કૃપા

વસ્યા છો વિશ્વમહીં સ્વામી, ધૂની તુમ ભક્તિ તણી ઝામી;
બાળક કીંકરદાસ તણા ઘટ મંદિરમાં વસજો. કૃપા

પદ ચોથું.

(રાગ—મેં બનકી ચીડીયાં બનમે બનબન બોલુંરે)

ઓ ! નાથ તુમારો બાળ ગણીને તારોરે;
ભાનભૂલી ભટકાતો આપ ઉગારોરે. ઓ ! નાથ ૧

રડવડીયો માનવસંસારે, જન્મમરણનાં દુઃખ બહુ ભારે;
તુમ બીનકોન ઉગારે મુજને તારોરે. ઓ ! નાથ-૨

ચોરાશી ચક્કરમાં ભમીયો,
માનવ ભવ બહુ દુલહો મળાયો;
અંધ બની આથડીયો મુજને તારોરે. ઓ ! નાથ-૩

ઘોર ઘટા નયનોમાં ભાસે, જીવન દુઃખોથી માનવ ત્રાસે;
તુમ બીન શાંતી ન થાશે મુજને તારોરે. ઓ ! નાથ ૪

બાળક આ નીરધાર તુમારો,
તુમ બીન નાથ દીસે નહિ આરો;
ડૂબતો આપ ઉગારો મુજને તારોરે. ઓ ! નાથ ૫

નાથ નિરંજન ઘટમાં પ્યારો,
પ્રભુ બીન કોઈ નહિ આધારો,
શ્રી કુરદાસ કહે છે જન્મ સુધારો. ઓ ! નાથ ૬

પદ પાંચમું.

(રાગ શેર ઝુલે છે તરવાર)
નાથ આપ હેડે વસ્યા છો

ત્રિભુવન તારણ હાર, નાથ આપ હેડે વસ્યા છો
નાથ કેરા દર્શન ભવિક જન પાવે,
પુન્યવાન નરથી પમાય નાથ
નાથ નામ ત્હારૂં અધિકગુણ વાળું,
વિશ્વ મહી મધળે ગવાય નાથ
મુક્તિપુરીમાં નાથ આસન જમાવો,
વિશ્વ મહી જ્યોતી ઝઘાય નાથ
નાથ આપ ત્યાગી ને બાળ હુ અભાગી,
કેમ કરી પારે પમાય નાથ
વિશ્વ ગુણ ગાવે આનંદ ઉભરાવે,
ધ્યાન ત્હારૂ માચુ કહેવાય. નાથ

કામ ક્રોધ ત્યાગ્યાં ને ભવદુઃખ ભાગ્યાં,
અષ્ટકર્મ તોડયાં કહેવાય. નાથ

નાથ આપ સાધીને શીવસુખ પામ્યા,
મોક્ષ સુખ વાધ્યું કહેવાય. નાથ

અજર, અમર પદ આપ ધરાવો,
નાથ નામ સઘળે પૂજાય. નાથ

મોહમાન ત્યાગે તો ભવ દુઃખ ભાગે,
જ્ઞાન કંઈક અંતરમાં થાય. નાથ

નાથ ગુણ ગાવો આનંદ ઉલટાવો,
પ્રેમ તણી છોળો વહાય. નાથ

જુઠું જગત બધું ચેતીને ચાલજો,
જુઠ મહીં સર્વે લૂંટાય. નાથ

જુઠ મહી મ્હાલોને જુઠ મહી ફાલો,
ભક્તિના અંતર વહાય. નાથ

માયા ખાતર ભાઈ સઘળા રડે છે,
નાથ નામ કંઈએ ના થાય. નાથ

નાથ નામ ખાતર તું સાચો રડે તો,
નાથ તને અહીંઆં ભેટાય. નાથ

નાથ નામ સાચુ એ વિણ બધુ કાચુ,
ભજવાથી ભવ દુઃખ જાય નાથ
કીંકર બાળ નાથ ચરણોમા વિનવે,
નાથ ત્હારી સાચી છે સ્હાય. નાથ

પદ છઠું

(રાગ-પહાડી)

પ્રભુજી માગુ હું તે આપ,
ગુરુજી માગુ હુ તે આપ
ના માગુ ધન માલ ખજાનો, આપ તણા ગુણવાદ,
શેવા કરતા નિત્ય તુમારી,
આવે નહિ સંતાપ પ્રભુજી-૧
તુજ ભકિતમા મસ્ત બનીને, સદા રહુ આબાદ,
નિશ દીન વટમા નામ ત્હમારૂ,
સદા જપુ હુ જાપ પ્રભુજી-૨
દુખડા સર્વે દૂર કરીને, શાંતિ વહાવો નાથ,

તુજ ખાતર હું શીર સમર્પુ,
હીંમત ધરું અમાપ. પ્રભુજી–૩

શબ્દ પડે આ રોમરોમમાં. ત્રિલોક કેરા નાથ;
સદા રહો મુજ મન મંદિરમાં,
મૂર્તિ ત્હારી સ્થાપ. પ્રભુજી–૪

નયન ઉઘાડું ચોદીશ ભાળું, આપ અખંડ સનાથ;
ડીંકર કહે આ દીન બાળકના,
ભવના દુઃખને કાપ. પ્રભુજી–૫

પદ સાતમું

(રાગ પહાડી)

પ્રભુજી દોષ કરો સહુ માફ;
ગુરુજી દોષ કરો સહુ માફ.

અંધારે અથડાયો જગમાં, માર્ગ ભૂલીને આપ;
અજ્ઞાની આશ્રીત છું ત્હારો,
કીધાં કર્મ અમાપ. પ્રભુજી–૧

ધર્મ ના જાણ્યો મર્મ ના જાણ્યો, જાણ્યો નહિ તુમ નાદ;

ભકિત સુધા પ્રગટી નહિ ઘટમા,
એળે ગઇ સહુ જાત. પ્રભુજી-૨
માનવ ભવ મળીયો મહાપુન્યે, હૃદય થયું નહિ ભાન,
માયામા સહુ ખેલ ગુમાયો,
કરૂ હવે બૂમરાણ પ્રભુજી-૩
અનાથને નિરધાર ત્હમારો, બાળ ઉગારો નાથ,
આપ વિના પ્રભુ જગ સહુ જુઠા,
મહેર કરો શીરતાજ પ્રભુજી-૪
બાળક લાડ કરે પીતુ પાસે, તીમ કરૂ હુ નાથ,
કરગરતો કીંકર તુમ વીનવે,
માગુ હૃદયથી માફ પ્રભુજી-૫

પદ આઠમું

(રાગ પહાડી)

મુસાફીર અબ તું હો તૈયાર
અબ તુ હો તૈયાર મુસાફીર-૧
દુનીઆદારીમે બોત ફીરાપણુ, કીયા નહિ કુચ કામ,
આત્મ પીછાણા નહિ તે તેરા,

શોધા નહિ વિશ્રામ. મુસાફીર-૨

એક દીન આના, એક દીન જાના, જગકા ખોટા પ્યાર;
દેશ મુસાફીર અપના ન્યારા,
જુઠા સબ સંસાર. મુસાફીર-૩

આજ ચલે, કોઇ કાલ ચલેગા, જાના હે નીરધાર;
આખર સબકો એક ઠીકાના,
પ્રભુ ભજ વારંવાર. મુસાફીર-૪

કાયા જુઠી, માયા જુઠી, જુઠા સબ પરીવાર;
પ્રભુ ભકિત વિણ કોઇ નહિ તેરા,
એહી જીવનકા સાર. મુસાફીર-૫

ભજન કરી લે જગદીશ કેરૂં, એ બીન નહિ આધાર;
કરગરતો કીંકર વિનવે છે,
જાવું જરૂર એક વાર. મુસાફીર-૬

પદ નવમું

(રાગ પહાડી)

પ્રભુજી બેડલી મારી તાર;
તુજ વિણ નહિ આધાર. પ્રભુજી-૧

ભવસિંધુમાં ભમીયો બહુધા, ફર્યો અનંતી વાર,
ત્રિભુવન નાયક શીવ સુખદાયક,
સાચો તું અધાર. પ્રભુજી-૨
શરણું એક છે સાચું ત્હારૂ, જ્ઞાની પરમ કૃપાળ,
દીન દુઃખ ભંજન પાપ નિકંદન,
મુજ હૈયાના હાર પ્રભુજી-૩
આંગણે આવી અર્જ પૂકારૂં સૂણો સૂણો ઓ નાથ,
તાન ત્હમારૂં ધ્યાન ત્હમારૂ,
વિશ્વેશ્વર કીરતાર પ્રભુજી-૪
નાથ નિરંજન ઘટમાં પ્યારો, સ્મરણ કરૂં વારવાર,
તુજ વિણ જગમાં કોઈ નહિં મારૂ,
દીન બંધુ દાતાર પ્રભુજી-૫
આપ અરૂપી, બ્રહ્મ સ્વરૂપી, જ્યોત જગાવણહાર,
કીંકર કહે આ દીન બાળકના,
ભવભયના દુઃખવાર પ્રભુજી-૬

પદ દશમું

(વૈશ્નવ જન તો તેને કહીએ —રાગ)

મોત કિનારે હસતાં જાવું,
એહ વીરોની વાણી રે;
શૂરા હોય તે હસતાં ભેટે,
પ્રભુપદ ઉરમાં આણી રે. મોત-૧

મૃત્યુ નવ છોડે જગમાંહી,
મૃત્યુ ચોદીશ ફરતું રે;
પ્રભુ ભક્તિ વિણ કોઇ નરોનું,
જન્મમરણ નહિ ટળતું રે. મોત-૨.

રાય ન છોડે, રંક ન છોડે,
મદ માનવનો તોડે રે;
અમર નથી રહેવાતું જગમાં,
મૃત્યુ રણમાં રોળે રે. મોત-૩

જગ બંધનને ઉર નવ લાવે,
હરદમ ગુરૂગુણ ગાવે રે;
પળ પળ એની ધૂન ધખાવે,
એ નર હસતાં જાવે રે. મોત-૪

મરણ તણો ભય નાશ કરીને,
મસ્ત જીવનમા મ્હાલે રે,
એહ વીરાઓ નીજનુ સાધી,
રોગ શોગ ભય ટાળે રે મોત-૫

બ્હીયાતમ સહુ જુઠ પીછાણો,
અતર જ્યોત જગાડો રે,
પ્રભુ મૂર્તિને ઉરમા સ્થાપી,
ઘટમા ઘટ વગાડો રે મોત-૬

કીંકર કહે એ સત્ય વચન છે
એક દીન સહુને જાવુ રે,
નાથનિરંજન ભવદુ:ખભજન,
નિત્ય હૃદયમા ધ્યાવુ રે મોત-૭

પદ અગીઆરમુ

(રાગ વૈશ્નવ જન તો તેને કહીયે)

જગમા નામ હરીનુ સાચુ,
એ વિણ સર્વ કાચુ રે;

હરી નામવિણ સબ જગ જુઠા,
હરદમ ઘટમાં યાચું રે.—જગમાં-૧

પરમાતમ પદ એક જગતમાં.
ભિન્નરૂપે ભજવાતું રે;
ઘટ મંદિરમાં વીધવીધ રીતીએ,
નિશદિન સ્મરણ કરાતું રે. જગમા-૨

અજર અવીનાશી પદ પ્રભુનું,
નામ અમર પૂજવાતું રે;
વિશ્વમહીં સાચો જગદીશ્વર,
આખર એક કહાતું રે. જગમાં-૩

રામ ભજે રહેમાન ભજે,
કોઇ કૃષ્ણ તણા ગુણ ગાતું રે;
વીર ભજે, વેદાંત ભજે,
કોઇ અંતરમાં હરખાતું રે. જગમાં-૪

ઘટમંદિર જો સાફ બને તો,
ભિન્ન નથી દેખાતું રે;
પરમાતમ પદ પ્રાપ્ત કરે તો,
સઘળું એક જણાતું રે. જગમાં-૫

આત્મ પીછાણે એહ વીરોનુ,
અંતર નિર્મળ થાતું રે.
ભેદ નહિ ભાસે એ જગમા,
એકરૂપે મમજાતુ રે જગમા—૬
શ્રીંકર કહે પ્રભુ એક જગતમા
નિત્ય હૃદયમા યાચુ રે;
ભજન કરીલો શુદ્ધ હૃદયથી,
એજ જીવનમા સાચુ રે. જગમા—૭

પદ બારમું.

(રાગ—જાઓ જાઓ કે મેરે માધુ રહો ગુરૂકા સગ)

ભજલો, ભજલો, ઓ ! જગના પ્રાણી,
ભજો સદા કીરતાર
એહ વિના ભાઈ કોઇ નહિ જગમા,
સાચો પરમ દયાળ,
ત્રિભુવન નાયક શીવ સુખદાયક,

પ્રભુ ભજ વારંવાર. ભજલો ૧

અનેક ભવના પુન્યે પાયો,
માનવ ભવ અતી સાર,
ફેરફેર એ મળવો દુલહો;
પ્રભુ ભજ વારંવાર. ભજલો ૨

જગ સહુ જુઠા મતલબ કેરા,
મતલબ કા સંસાર:
પ્રભુ ભક્તિ વિણ કોઈ નહિ તેરા,
પ્રભુ ભજ વારંવાર. ભજલો ૩

પુત્ર મિત્રસહુ પંખી મેળો ઉડી જશે એક વાર;
નાથ નિરંજન ભવ દુઃખ ભંજન,
સાચો તારણુ હાર. ભજલો ૪

એક દીન હંસ જશે ઘટમાંથી,
રડતો રહે પરીવાર;
કીંકર કહે અણધાર્યાં જાવું,
માલીકનાં દરબાર. ભજલો ૫

પદ તેરમું.

(રાગ—નથી જગતમા સાથ સબંધી વિના ત્રિભુવનનાથ)

ફોગટ ફાંફા માર, મૂરખડા નથી જગતમા સાર,
ભજીલે અટ કીરતાર પ્રભુ વિણુ કોઇ નવ તારણહાર,
મૂરખડા નથી જગતમા સાર ૧
કુટુંબ કબીલો કોઇ નહિ ત્હારૂં, નારી અને પરીવાર,
સ્વાર્થ સબંધે મળીયા સર્વે, પ્રભુ ભજ વારવાર,
મૂરખડા નથી જગતમા સાર ૨
કાયા જુઠી, માયા જુઠી, જુઠો જગ વ્યવહાર,
દુનીઆ દારી સબ હેજુઠી, જુઠા સબ સંસાર;
મૂરખડા નથી જગતમા સાર ૩
માયામાં ત્હેં ખેલ ગુમાયો, ફર્યો અનંતી વાર,
શરણુ એક જગદીશનુ સાચુ, એ વિણુ નહિ આધાર,
મૂરખડા નથી જગતમા સાર ૪
ભમતા, ભમતા, પુન્યે મળીયો, માનવ ભવ અતી સાર,
ભજન કરી લે જગદીશ કેરૂ, એ વિણુ નહિ તરનાર,
મૂરખડા નથી જગતમા સાર ૫
ત્રિભુવન નાયક શીવ સુખદાયક, સાચો છે કીરતાર,

ભવભય ભંજન પાપ નિકંદન, ભજતું વારંવાર;
મૂરખડા નથી જગતમાં સાર. ૬
કીંકર કહે ભવસાગર તરવા, સ્મરણ કરો વારવાર,
એહ વિના ભાઈ કોઈ નહિ જગમાં, દીન બંધુ દાતાર;
મૂરખડા નથી જગતમાં સાર. ૭

પદ ચૌદમું

(રાગ–આશાવરી)

રાખો અમારી લાજ,
પ્રભુજી રાખો અમારી લાજ.—ગુરૂ
ભ્રમણ કર્યું મે સબ દુનીઆમે, કોઇ ન મળીયો સાથ;
સબ દેવોકું દેખ લીયા પણ, મીલો ન કોઇ સનાથ.
પ્રભુજી ૧
માતા ભમીયો, મહાદેવ ભમીયો, ભમીયો સહુ સંસાર;
ગોમતી તીરે સ્નાન કર્યાં પણ, મીલો ન તારણહાર.
પ્રભુજી ૨
ટેક ફળે છે ટેકે મળે છે, નિશ્ચય બળ હો અપાર;

શીર જાવે શ્રદ્ધા નહિ જાવે, કબહી ન તૂટેતાર
પ્રભુજી ૩
સબ દોષોકુ આપ નિવારો, મહેર કરો શીરતાજ;
ભૂલ ચૂક સઘળી માફ કરીને, ઉરમા આણો દાઝ
પ્રભુજી ૪
દીન બાળક આ નાથ તહમારો, કરગરતો વારવાર,
પાય પડીને કીંકર વિનવે, તારો અમારૂ ઝાઝ
પ્રભુજી ૫

પદ પંદરમું

(રાગ આશાવરી)

છોડ વિષયની જાળ,
મુસાફીર છોડ વિષયની જાળ
વિષય જાળ ભાઈ અતી બુરી છે, કદી ચઢાવે આળ,
કદી બનાવે કુત્તા જેવો, કદી બને વિકરાળ મુ
કચન કામીના અવધિ દુઃખો. નર્કતણીએ ખાણુ,

ઝેરી કીડાનો ચેપ થશે તો, અતી કરીશ બૂમરાણ. મુ
વિષય વાસના ઝેર સમી છે, ઝેરતણો કર ખ્યાલ;
પીતા પહેલાં ચેત મુસાફીર, પછી બનીશ બેહાલ. મુ
પત્ની વ્રત કોઇ ભાગ્યે પાળે, પતીવ્રતા રહેનાર;
કળીયુગના આ વિષમ સમયમાં, જુજ હશે નરનાર. મુ
કંચન કામીનીત્યાગ કરે તો, સદા રહે ગુલતાન;
કીંકર કહે એ વીર નર ત્યાગે, કરે પ્રભુનું ધ્યાન. મુ

પદ સોળમું.

(રાગ—કાફી તાલ દીપચંદી)

કોઈ નહિ તારણહારા;
ગુરૂ વિણુ કોઈ નહિ તારણહારા.
તન ધન જોબન સબહી જુઠા, જુઠા જગ કા સહારા;
નામ પ્રભુ જગદીશનું સાચું, એ વિણુ જગ સબ ખારા.
કોઇ—૧
નર ભવ મળીયો પુન્ય પ્રતાપે, પુન્ય તણા ભરો ભારા;
જન્મ સફળ કરવાને માટે, ગુરૂભજલો વારવારા.
કોઇ—૨

એક દીને રડના એક દીન હસના, જુઠા જગ વ્યવહાર,
ભવ સિંધુથી પાર થવાને, ગુરૂ ભજ લો વારંવાર
કોઇ–૩
સાથ જગતમાં સદગુરૂ વરનો. સદગુરૂ પ્રીતમ પ્યાર,
સદગુરૂ વરની સાચી છાયા, ગુરૂ ભજ લો વારંવાર
કોઇ–૪
ધ્યાન નીરંતર સદગુરૂ વરનું, એ વિણ નહિ તરનાર,
કીંકર કહે ઘટ સાફ બને તો, મળશે પ્રભુના સહાર.
કોઇ–૫

પદ સત્તરમું.

(રાગ–કાફી તાલ–દીપચંદી)

કર્મનકી ગત ન્યારી,
ચેતનજી કર્મ નકી ગત ન્યારી.
શ્રીમંત થઇ સુખમાં બહુ રાચ્યો, પર પીડા નહિ જાણી,
મોહ મદિરા પી મકલાયો, કંઇક દુભાવ્યા પ્રાણી. કર્મ
ખાનપાન સુખ ભોગવતા નર, પળમાં બનતા ભીખારી;

કર્મ તણી ભાઇ અજબ લીલા છે, કર્મ તણી બલીહારી.
કર્મ

સુત વનિતા યૌવનમાં મ્હાલ્યો, અંતર ભાનને હારી;
દયા તણો ભાઈ ધર્મના જાણ્યો, પર ઉપકારવી સારી.
કર્મ

ધન વૈભવ નીરખી હરખાયો, ચઢી હૃદયમાં ખુમારી;
મોજ મજામાં ખેલ ગુમાયો, માયાને નવ મારી. કર્મ
કીંકરદાસ કહે અંતરથી, પ્રભુ ભજલો ભયહારી;
મસ્તફકિર ગુરુ શાંતિસૂરીને, નમન કરો વારવારી. કર્મ

પદ અઢારમું

(રાગ-કાફી તાલ દીપચંદી)

કોઇ નહિ તારણુહારા;
ગુરૂ વિણુ કોઇ નહિ તારણુહારા. કોઇ
જગ સબ જુઠા મતલબ કેરા, મતલબકા સંસારા,
મતલબ ખાતર સબજન મીલતા, મતલબકા
પરીવારા. કોઈ-૧

મા, મતલબકી પીયુ મતલબકા, મતલબકા ભાઇયારા;
મતલબ બીન, ભાઇ કોઇ નહિ તેરા,
મતલબમે મગનાગ કોઈ. ૨
મોહ બીચે માનવ સપડાયા, મૂરખ ફીરા અંધાગ,
પ્રપંચકી બાજી ગમનેમે, ભટકયો ભવમે અપારા
કોઈ ૩
સદગુરૂ બીન ભાઈ પાર નહિ પાવે, ગુરૂકામચ્ચા સહારા,
ગુરૂ મીલનેમે ભવભય ભાગે, દુખડા દૂર કરનાગ.
કોઇ ૪
કરગરતા ગુરૂવરકો વિનત્તી, ચર્ણે પડો વાર વાર;
કી કર કહે એ નીગહીન ભજલો, ગુરૂ બીન નહિ
આધાગ કોઈ ૫

પદ ઓગણીસમું

(સંન-કાફી' તાલ દીપચંદી)

કોઇ નહિ તારૂ;
જગતમા કોઇ નહિ તારૂં;
માતપીતા સુત ભગીની સવે સ્વાર્થ તણુ અજવાળુ.

પાપ પુન્ય દો સાથે આવે, અવર થવાનું ન્યારૂં.
કોઇ–૧

દીન દીન ઘટતો જાય સમજલે, આયુષ્ય પુર્ણ થનારૂં;
કાળ આવીને ઝડપી લેશે. કોઇ નહિ ઉગારનારૂં.
કોઇ–૨

દેહ ધરમશાળા માની લે, જેમ મુસાફીરખાનું;
ઝાડ ઉપર જેમ પક્ષી બેઠું. પળમાં ઉડી જનારૂં.
કોઇ–૩

એમ મુસાફીર અંતર સમજી, ભજ ભયને હરનારૂં;
કીંકરદાસ કહે કર જોડી, ગુરૂ બીન કોઇ નહિ મ્હારૂં.
કોઇ–૪

પદ વીસમું

(રાગ–કાફી તાલ દીપચંદી)

જાવું જગ છોડીને;
એક દીન જાવું જગ છોડીને.
રાય રંક સજ્જન નર ચાલ્યા, ખાલી હાથ લઈને;

કોડી એક ન માથે આવે, સર્વે આહી મૂકીને
જાવુ-૧

લોક કહે લખપતી કહેવાયો, પૂર્વનુ પુન્ય વગીને;
પર ઉપકાર કરી લે જીવડા, આતમ શુદ્ધકરીને
જાવું-૨

માત પીતા સુત બધવ પત્ની, મળીયા સ્વાર્થ સહીને;
કુટુ બ કબીલો બાહુ બગીની, ચાલ્યા સ્વાર્થ તજીને.
જાવુ-૩

આતમ ઉજાળો કરવા માટે, સદગુરૂ પંથ વગીલે,
કીકરદાસ કહે કર જોડી, વારવાર ભજીલે
જાવુ-૪

પદ એકવીસમું

(રાગ-કાફીતાલ દોપચ દી)

ગુરૂ ગુણ અજબ કહાવે;
વીરલ નરો ગુણ ગાવે ગુરૂ
અવીચળમા ગુરૂનાદ બજાવે, અલખમાં ધૂન મચાને,

અહઁ અહઁ જાપ જપીને, જ્યોતીસે જ્યોત મીલાવે.
ગુરૂ ૧
જગ માયાને દૂર કરીને, આતમને અપનાવે;
ધ્યાન નીરંતર ઘટમાં સાધે, પરમાતમ પદ પાવે. ગુરૂ ૨
સોહં સોહં ધ્યાન કરીને, ઘટમાં ઘંટ બજાવે;
રોગ શોગ ભય નાશ કરીને, અદભૂત બળ બતલાવે.
ગુરૂ ૩
ગુરૂ ગુણથી કોઈ પાર નહિ પાવે, ગુરૂ પદમાં સહુ આવે;
ગુરૂ વિણ કોઇ નહિ માર્ગ બતાવે, ગુરૂવર બ્રહ્મકહાવે.
ગુરૂ ૪
શાંતિસૂરિ પ્રભો અર્બુદગીરીનો, મહીમા અજબ સૂણાવે;
કીંકર કહે એ દિવ્ય પુરૂષ છે, વિશ્વ સહુ ગુણ ગાવે.
ગુરૂ ૫

પદ બાવીસમું

(ગઝલ)

સરિતા નીરના જેવું, જીવન માનવતણું એવું,
પલકમાં સર્વ સુકાતું, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું. ૧

ભલે ધનવાન કે રાજા, કદાપી હોય મહારાજા,
પ્રભુના બાળ સર્વે છે, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું ૨
ભલે સત્તા તણા મદમા, અનાથોને ગીબાવેતુ,
સમય પણ આવશે ત્હારો, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું ૩
ભલે હો ! યોગી કે ભોગી, કરે સહુ ડોળ ડાહ્યાનો,
કદાપી એહ પણ ભૂલતા, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું ૪
રૂષીવરને મુનીવર સહુ, ગણાતા સૃષ્ટીના દાતા,
ચઢેલા તે કદી પડતા, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું ૫
કુકર્મો ઘોર આચરતા, ડર્યો નહિ તુ અરે ! ભાઇ,
રડે છે તુ પછી શાને, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું ૬
દુ ખો જ્યારે તને ઘેરે, પછી તુ ઇષ્ટ સંભારે,
ખુરૂ કરતા ન વિચારે, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું ૭
અરે ! લક્ષ્મીતણા મદમા, કર્યા અપમાન ત્હેં કઇના,
થશે ઇન્સાફ દરબારે, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું ૮
મર્યા તુ કઇ નજર ભાસે, તીહા તુ અશ્રુ સારે છે,
પલકમા સર્વ તુ ભુલતો, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું. ૯
નથી કઇ સાથ તું લાવ્યો, નથી કઇ લઈ જવાનો તુ,
છતા તુ મોહમા ભટકે, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું. ૧૦

કરીલે કાર્ય ઉપકારી, જીવન ત્હારૂં સફળ કરવા,
કહે શાંતિ ચરણ કીંકર, જુઠું સંસારનું સ્વપ્નું. ૧૧

પદ તેવીસમું

(ગઝલ)

જગતના ખેલ છે ખોટા. ફુટે જળ માંહે પરપોટા,
છતાં માનવ નહિ સમજે, બધો સંસાર ખુરો છે. ૧
મળી આ જીંદગી મોંઘી, જીવન માનવ અમોલું છે
સમયનું વ્યર્થના ગણતો, બધો સંસાર ખુરો છે. ૨
સૂતો શૈય્યા મહીં જ્યારે, સગાં સહુ મન વિષે ધારે,
અમારૂં શું થશે ત્યારે, બધો સંસાર ખુરો છે. ૩
અહો ! આ જીંદગી પામી, અરે રે ! શું કર્યું એને,
વિચારે કોઇ નહિ એવું, બધો સંસાર ખુરો છે. ૪
રડે સહુ સ્વાર્થને માટે, દુઃખો એનાં વિચારે નહિ,
પછી પોકો મૂકે મોટી, બધો સંસાર ખુરો છે. ૫
જગતની કારમી બાજી. જીતે વીરલા પ્રભો કોઇ,
સજે છે આત્મનું થોડા. બધો સંસાર ખુરો છે. ૬
કરી આ વિશ્વની શેવા, ભલાઇ કર અરે ! ભાઇ.

ભગી લે આત્મનું ભાતું, બધો સંસાર ખુરો છે. ૭
અરે! આ સર્વ બંધનથી, જીવનને મુકત કરવાને,
શરણ ગુરૂ દેવનુ માગ્યુ, બધો સંસાર ખુરો છે. ૮
હજુ તુ ચેત કંઇ ભાઇ, જીવન ત્હારૂ સફળ કરવા,
ભજી લે સદગુરૂ વરને, બધો સંસાર ખુરો છે ૯
કમાણી કર અરે! એવી, બનેલાં પાપ ધોવાને
કહે શાંતિ ચરણ કીંકર, બધો સંસાર ખુરો છે ૧૦

પદ ચોવીસમું

(ગઝલ)

દશાનાં ચક્ર ઉંધાં ત્યાં, સૂઝે સાચું નહિ ભાઈ;
લખાયા લેખ ભાવીમાં, ટળે નહિ કોઇથી ભાઇ. ૧
દશા ઉંચે ચઢાવે છે, દશા પળમાં ગીરાવે છે;
દશાના દુ:ખ ભોગવતા, બચાવે કોઈ નહિ ભાઈ ૨
દશાથી કઇ બને ડાહ્યા, દશાથી કઈ બને રાયા;
દશાથી કઇક દુનીઆમા, દીવાના થઇ ફરે ભાઈ ૩
દશા સાગી અને બુરી, નડે છે સર્વ માનવને,
દશાતાં નવ છુટે કોઇ, દશાના ચક્રથી ભાઇ. ૪

સુખી બનનાર ગુણ ગાવે, દુઃખી જન અશ્રુ ઉભરાવે;
દશા ત્યાં ભાન ભૂલાવે, રડાવે કંઇકને ભાઇ. ૫
દશાનાં ચક્ર દુનીઆમાં, ફરે છે ચોદીશા માંહી;
છુટયા નહિ કોઈ એનાથી, ભજીલો ઇષ્ટને ભાઇ. ૬
હકીમો ડોકટરો જ્ઞાની, છુટયા નહિ કોઇ વિજ્ઞાની;
શ્રીમંતો રાયને રાણી, ઘણા પળમાં બન્યા ફાની. ૭
અજબ! મસ્તિ જગાવીને, ધૂની ઘટમાં ધખાવે છે;
રૂષીવર એહ પણ કોઈ, દશાથી નહિ છુટયા ભાઈ. ૮
મહા મુનીજન રડાવે એ, ફના પળમાં બનાવે છે;
વીરાઓ સત્ય સમજીને, ભજે છે ઇષ્ટને ભાઇ. ૯
પૂકારે ધર્મના જ્ઞાતા, સદા જ્ઞાની વીરો ગાતા,
દશાના દુઃખથી બચવા, ભજીલો ઇષ્ટને ભાઈ. ૧૦
નિરંતર ઇષ્ટને ભજલો, નથી એના વિના કાંઈ,
કહે શાંતિચરણ કીંકર, ભજીલો ઇષ્ટને ભાંઈ. ૧૧

પદ પચીસમું.

ગઝલ.

અમારા ને ત્હમારામાં, બધો વહેવાર જુદો છે,
ત્હમારૂં જો તમે સમજો, પછીથી પંથ સીધો છે. ૧

ત્હમારાને અમારામા, રડે છે વિશ્વના પ્રાણી,
નહિ સમજે અરે નિજનુ, તીહા વહેવાર જુદો છે ૨
સમજદારો નહિ સમજે, મરે છે સર્વ માયામા,
ભીતર નિજનુ પીછાણે તો, પછીથી પથ સીધો છે. ૩
જગતના નાશ સુખોમા, લડે છે ભાઇને ભાઇ,
અરે ! એ સત્ય સમજે તો, પછીથી પંથ સીધો છે ૪
લડાવે સ્વાર્થ સર્વેને, ભગાવે સ્વાર્થ સર્વેને,
હૃદયનો સ્વાર્થ સમજે તો પછીથી પંથ સીધો છે. ૫
શ્રીમંતો સજ્જનો રાયા, નગીરા સર્વ દુનીઆના,
મરે છે મોહમા સર્વે, તીહા વહેવાર જુદો છે ૬
હકીમો ડોકટરો જ્ઞાની, જગતના વૈદ્ય વિજ્ઞાની,
બને અંતર નહિ-જ્ઞાની, તીહાં વહેવાર જુદો છે. ૭
ભણ્યાથી નવ મળે ભાઇ, નથી ઇલકાબથી કાઇ,
હૃદય નિજનું ભણે ત્યારે, પછીથી પંથ સીધો છે. ૮
જગતની છે અજાબ માયા, અરેરે કઇક સપડાયા,
ભજો સદગુરૂ રાયા. પછીથી પથ સીધો છે. ૯
હૃદય ધોયા વિના ભાઇ. નહિ સમજાય નીજ કેઇ,
કહે દીંકર કરો ભકિત, પછીથી પથ સીધો છે. ૧૦

પદ છત્રીસમું

ગઝલ

મલ્યું માનવજીવન મોઘું, અરેરે ! કંઈક કરતોજા,
પ્રભુના પંથ જાવાને, સડક તું સાફ કરતો જા. ૧
ચોરાશીલાખ ફેરામાં, અનંતિ વાર તું ભમીયો,
થવાને મુકત એમાંથી, સડક તું સાફ કરતો જા. ૨
ધૂની ભક્તિ તણી સાચી, મૂકી તું કયાં ભુંડા ભટકે,
જીવનને પાર કરવાને, સડક તું સાફ કરતો જા. ૩
જગતની ચોતરફ જોતાં, ઘટા ઘનઘોર ભાસે છે,
નથી કંઇ માર્ગ દેખાતો, સડક તું સાફ કરતો જા. ૪
માયાને મોહનાં બંધન, નયનમાં તેં કર્યું અંજન,
મૂરખ એ સર્વ છોડીને, સડકતું સાફ કરતો જા. ૫
ફસ્યા સૌ મોહ માયામાં, પ્રભો ! આ વિશ્વના પ્રાણી,
ભજી જગદીશને ભાઈ, સડકતું સાફ કરતો જા. ૬
મદીરા પાન પી નાચે, અભાગી ત્યાં પુરો રાચે,
નરકની ખાણ એ સાચે, સડકતું સાફ કરતો જા. ૭
તર્યા નહિ કોઈ માયામાં, નહિ તરશે અરે ! ભાઈ,

મૂરખ એ સર્વ મીથ્યા છે, સડક તું સાફ કરતો જા ૮
જીવન મૃત્યુ નહિ આવે, અમર આનંદ જ્યાં પાવે,
અરે ! એ શોધ કરવાને, સડક તું સાફ કરતો જા ૯
રહેતું, જેહના માટે, નથી ત્હારૂં થવાનું એ,
કહે શાંતિ ચરણ કીંકર, સડક તું સાફ કરતો જા ૧૦

પદ સત્તાવીસમું

ગઝલ

અજબ ! મસ્તિ જીવન કેરી, અખંડાનંદ સાચો છે,
નથી ત્યાં કોઇની પરવા, અરેરે કંઇક કરતો જા ૧
ઝૂકાવે આત્મ મસ્તિમાં, વીરો એવા ઘણા થોડા,
મરણનો ભય વિસારીને, અરેરે ! કંઇક કરતો જા ૨
જગત જંજાળને છોડી, જીવનને જે સમર્પે છે,
ધખાવી ધૂન અંતરમાં, અરેરે ! કંઇક કરતો જા ૩
નિશાની સ્વર્ગની સાધે, પ્રભુનો માર્ગ એ વાધે,
જીવનથી સર્વ આરાધી, અરેરે ! કંઇક કરતો જા. ૪
મથ્યા જે મુકતીના માટે, જવાનાં એહ જન નક્કી,
જીવન ઉજ્વળ બનાવાને, અરેરે ! કંઇક કરતો જા ૫

નથી જ્યાં ડાઘ અંતરમાં, કલેજાં સાફ જેનાં છે,
કરીને આત્મમાં શુદ્ધી, અરેરે ! કંઇક કરતો જા. ૬
ફર્યો તું બેલ ચક્કીમાં, સગાંને સ્નેહીઓ માટે,
વિચાર્યું નહિ કદી ત્હારૂં, અરેરે ! કંઇક કરતો જા. ૭
જવાનું પંથ લાંબા છે, વિકટ છે માર્ગ એ ભાઈ,
જીવન રક્ષક ઇહાં શોધી, અરેરે ! કંઇક કરતો જા. ૮
જીવન નિર્દોષ જેનું છે, નથી જ્યાં ભેદ અંતરમાં,
શરણુ એનું સ્વીકારીને, અરેરે ! કંઇક કરતો જા. ૯
કહે શાંતિ ચરણ કીંકર. ભજી લે સદ્દગુરૂવરને,
નથી એના વિના સાચું, અરેરે ! કંઇક કરતો જા. ૧૦

પદ અઠ્યાવીસમું

ગઝલ

સળગતી આગ કર્મોની. વસે ત્યાં માનવી ભાઇ,
બુઝાવી શાંત કરવાને, શરણુ ગુરૂ દેવનું સાચું. ૧
જગતની ચોતરફ ભાળો, ભભકતી કર્મની જ્વાળો,
અરે ! એ નાશ કરવાને, શરણુ ગુરૂ દેવનું સાચું. ૨

કરેલા કર્મ ભોગવતાં, બચાવે કોઇ નહિ ભાઇ,
હૃદયમાં હોમ ભરવાને, શરણગુરૂ દેવનુ સાચુ ૩
ભલે હો રંક કે રાજા, કદાપી હોય મહારાજા,
છુટયા નહિ કોઇ કર્મોથી, શરણગુરૂ દેવનુ સાચુ ૪
અજબ છે કર્મની માયા, હજારોને નચાવે છે,
ઉગરવા એહથી ભાઇ, શરણગુરૂ દેવનુ સાચુ. ૫
રૂષીવરને મુનીવર સહુ, છુટયા નહિ કોઇ કર્મોથી,
વદે છે એહ અંતરમા, શરણ ગુરૂદેવનું સાચુ ૬
બને છે જેહ જન મોટા, નમે છે કંઇક ચરણોમા,
અરે ! એ સર્વ જુઠુ છુ, શરણ ગુરૂદેવનુ સાચું ૭
ભીખારી ભીખ માગે છે, નયનમા અશ્રુસારી ને,
પૂકારે એહ અંતરમા, શરણ ગુરૂદેવનુ સાચુ ૮
ઉંડા ઉત્તરી નીહાળોતો, બધો સંસાર બુરો છે,
કહે શાંતિ ચરણ કીંકર, શરણગુરૂદેવનુ સાચુ ૯

પદ ઓગણત્રીસમું

ગઝલ

અજબ ! દુનીઆતણી બાજી, ગજબ કરનાર માયા છે,
બને મહુ કર્મને આધીન, અજબ ! છે કર્મની માયા ૧

બને છે કર્મથી સર્વે, શ્રીમાનો રંક કે રાજા,
બધી એ કર્મની બાજી, અજબ ! છે કર્મની માયા ૨
પલકમાં શેઠ બનનારા, ઘડીકમાં ભીખ માગે છે.
નચાવે કર્મ સર્વેને, અજબ ! છે કર્મની માયા ૩
ગૃહો જ્યારે નડે ત્યારે, બિચારો કર્મ સંભારે,
રડે ત્યાં અશ્રુસારીને, અજબ ! છે કર્મની માયા. ૪
મોટરમાં મ્હાલતો ત્યારે, ગરીબનું ત્યાં નહિ હાલે,
વધુમાં ગાળ બેઆલે, અજબ ! છે કર્મની માયા. ૫
નીશો લક્ષ્મીતણો ચડતાં, મરે મદમાં પુરો માનવ,
મૂરખ ત્યાં ભાન ભૂલે છે, અજબ ! છે કર્મની માયા. ૬
પૂકારે આંગણે આવી, અનાથો ચર્ણમાં પડતા,
દયા અંતર નહિ આવે, અજબ ! છે કર્મની માયા. ૭
કરે સંદેશ આવીને, જીવનનું શ્રેય કરવાને,
અઘોરી નીંદમાં ઉંઘે, અજબ! છે કર્મની માયા. ૮
સમય પલટાય છે જ્યારે, પછી અંતર વિચારે છે,
કર્યું નહિ મેં અરે ! ત્યારે, અજબ ! છે કર્મની માયા. ૯

પદ ત્રીસમું

ગઝલ

અતી તેં પુન્ય કીધાં તો, મલ્યું માનવજીવનભાઇ.
અમોલું રત્ન સમજીને, જીવન નૌકા તરીલેતું. ૧

ચોરાશી લાખ ફેરામા જીવન માનવ અતી દુલહુ,
ભૂલ્યો તો હાથ નહિ આવે, જીવન નૌકા તરીલેતુ ૨
ઉતારી કેફ અંતરથી, ભજી લે ઇષ્ટ તુ ભાઇ,
કરી ભક્તિ હૃદય સાચી, જીવન નૌકા તરીલેતુ ૩
ચડયું છે વહાણું વંટોળે, અરે સંસાર સાગરમા,
મુકાની શોધીને સાચો, જીવન નૌકા તરીલેતું ૪
ભમ્યો ભવસાગરે બહુધા, છતા કંઇ પાર નવ આયો,
ટીકીટ જલ્દી ખરીદીને, જીવન નૌકા તરીલેતુ ૫
કરે તુ શ્રમ હવે શાનો, ચઢયુ છે નાવ તોફાને,
ડૂબ્યું તો સૌખ્યથા જાશે, જીવન નૌકા તરીલેતુ. ૬
હજુ છે હાથમા બાજી, સુકાની શોધ તુ જલ્દી,
મદદ જગદીશની માગી, જીવન નૌકા તરીલેતું ૭
મુસાફીર સર્વ દુનીઆના, અમરપટ્ટ કોઈ નહિ લાવ્યુ,
જવાનું એકદીન નક્કી, જીવન નૌકા તરીલેતુ ૮
અરે! તુ એકલો આવ્યો, જવાનો એકલો ભાઇ,
નહિ ત્યા સાથ કંઇ આવે, જીવન નૌકા તરીલેતુ ૯
તજી તું મોહને માયા, ભજીએ સદ્દગુરૂ રાયા,
કહે શાન્તિ ચરણ કીકર જીવન નૌકા તરીલેતુ. ૧૦

પદ એકત્રીસમું

ગઝલ

મીલા નર ભવ મહાપુન્યે, જીવન તું પાર કરતો જા,
પીછેસે હાથ નહિ આવે, મુસાફીર ખ્યાલ કરતો જા. ૧
બની અંધા ફીરા જગમે, વિષયકી નીંદમેં સોતા,
વિચારા નહિ કભી તેરા, મુસાફીર ખ્યાલ કરતોજા. ૨
મર્યો તું ઇશ્ક બાજીમેં, અરેરે! રોજ સમ ભટકે,
જીવન તેરા પીછાણા નહિ, મુસાફીર ખ્યાલ કરતો જા. ૩
મૂરખનીજ ભાનકો છોડી, ફસાયો નર્ક બારેમેં,
પીધી વીષ્ટા મુખોસે ત્હેં, મુસાફીર ખ્યાલ કરતો જા. ૪
બુરી હે ઇશ્કકી બાજી, પૂકારે સજ્જનો ભાઇ;
સૂનાતે ધર્મ કે જ્ઞાતા, મુસાફીર ખ્યાલ કરતો જા: ૫
અંધેરા ચોતરફ ઘેરા, ગગન વાદળ ચડા ભારી,
ફસાયા ઉનબીચો મેં તું, મુસાફીર ખ્યાલ કરતો જા. ૬
તજી દઈ ઇશ્કકા ખેલો, ભીંતરમેં ભકિત રસ રેડો,
સફળ માનવજીવન તેરા, મુસાફીર ખ્યાલ કરતો જા. ૭
કહે શાંતિ ચરણ કીંકર, બીના ભકિત નહિ જગમેં,
સહારા કોઇભી સચ્ચા, મુસાફીર ખ્યાલ કરતો જા. ૮

પદ બત્રીસમું

ગઝલ

વિષયની અધ મસ્તીમા, મુસાફીર કઇ ફસાયા છે,
બની એ કેફમા પાગલ, અરેરે માનવી ભટકે ૧
વિષયની વામ છે ઝેરી, બનાવે એ કદી વ્હેરી,
છતાં પાગલ ભમે છે ત્યા, અરેરે માનવી ભટકે. ૨
મળી બે એક સમયે તો, કદી છોડી નહિ છુટે,
અજબ ! એ મોહનો માની, અરેરે માનવી ભટકે. ૩
વિષયમાં કઇ બને અધા, ભૂલીને ભાન ભટકાતા,
વિષય રમ ચાખવા માટે, અરેરે માનવી ભટકે ૪
સમજ દારો નહિ સમજે, મહામુનીઓ ફસે છે ત્યા,
ખુરી ! છે ઇશ્કની માયા, અરેરે માનવી ભટકે ૫
ચઢેલા ઉચ્ચ કોટીમા, તપસ્વી એ ગીરાવે છે,
કરે પળમા ફના સર્વે, અરેરે માનવી ભટકે ૬
પત્નીવ્રત છોડીને ભાઈ, અરેરે કઈક રખડે છે,
પતીવ્રત પાળવુ દુલહુ, અરેરે માનવી ભટકે ૭
ફ્માવે મસ્ત ત્યાગીતો, છુટે ક્યાથી અરે ! માનવ,
પૂકારે જ્ઞાનીઓ વિષ્ટા, અરેરે માનવી ભટકે ૮

કહે શાંતિ ચરણ કીંકર, વીરાઓએ તજે ભાઇ,
ગજબ છે ઇશ્કની માયા, અરેરે માનવી ભટકે. ૯

પદ તેત્રીસમું

કવાલી

બતાદો યહ પ્રભો ! મુજકો, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો,
દીખાદો યહ પ્રભો ! મુજકો, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો. ૧
ભયાનક યુદ્ધ કર્મોકા, ચઠ્ઠાભવ સિંધુ મે ભારી,
મરા સંસાર સાગરમે, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો. ૨
જુઠી માયા જગતકેરી, ફસાયા જાણુ હો કર મેં,
કુકર્મો ઘોરહી કીધાં, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો. ૩
વનિતા પુત્રને કારન, બની પાગલ ઢુંડા જગમે,
પડા મેં મોહ કીચડમે, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો. ૪
અતીશય જુલ્મ હે મેરા, કીયા સબ શેરસમ હોકે,
સતાયા રંક માનવકો, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો. ૫
બુરી યે જીંદગાની હે, ગુન્હા અગણીત પ્રભો મેરા,
મૂરખ મેં કયા કયા કરૂં વર્ણન, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો. ૬

અમોલા આપકે વચનો, ભૂલી-મે નીંદમેં સોતા,
નહિ શોચા કભી ઘટમેં, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો ૭
બીના ભક્તિ નહિ જગમે, સહારા કોઇભી સચ્ચા,
ગુજારૂ નાથ ચરણોમે, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો ૮
દયાકર ઓ દયા સિંધુ શરણ સચ્ચા તુમારા હૈ,
કૃપાળુ નાથ! બતલાદો, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો ૯
પીડા હરતે ત્રિભુવનકી, વહા પર તુચ્છ મે તો હું,
બતાદો અબક્ષમાકરકે, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો. ૧૦
પ્રભો! શાંતિ બીના જગમે, નયનભાસે નહિ મુજકો,
પૂકારે બાળદીન શ્રીંકર, મેરા ઉદ્ધાર કૈસે હો. ૧૧

પદ ચોત્રીસમું

(વહો વદો ગુરૂશ્રી જ્ઞાનીને-રાગ)

મેરી નૈયાકો પાર ઉતાર ગુરૂ,
તુજવિણ કોઈ નહિ પાર કરેગા,
ભવસાગરસે તાર ગુરૂ મેરી
સાગ જગતકો દેખલીયા જબ,
મળીયો તુ આધાર ગુરૂ મેરી

જન્મ જરાકા અવધિ દુઃખસે,
કોઈ ન તારણહાર ગુરૂ. મેરી
ભમીયો ભવસાગરમેં બહુધા,
તોય ન આયો પાર ગુરૂ. મેરી
અબ તું સાહેબ સાચો મળીઓ,
પુરણ કૃપા દાતાર ગુરૂ. મેરી
વિશ્વ વીશારદ વીપત નીવારક,
શાંત સુધા પાનાર ગુરૂ. મેરી
સબજન જગકે એક સ્વરૂપમેં,
ભેદ ન તું ધરનાર ગુરૂ. મેરી
અંતર ધ્યાની આતમરામી,
સાચો જગદાધાર ગુરૂ. મેરી
અલખ લગાવે બ્રહ્મ જગાવે,
જ્યોતિ જગાવણહાર ગુરૂ. મેરી
શ્રીંકરદાસ કહે અંતરથી,
સદગુરૂવર દાતાર ગુરૂ. મેરી

પદ પાંત્રીસમું

(વંદો વંદો ગુરૂશ્રી જ્ઞાનીને—રાગ)

બાઇ ગુરૂ બીનતારક કોઇ નહિ.

ભવસેતારક દુ ખનીવારક,
પાર ઉતારક કોઇ નહિ ભાઈ
તન, ધન, જોબન સબહી જુઠા,
જુઠા સબસસાર ભઈ ભાઇ
માત, પીતા, સુતરનેહી-સબધી,
કારમો સબ વરીવાર ભઇ. ભાઇ
માનવ જન્મ મળ્યો, મહાપુન્યે,
તો કઈ નીજનુ સાધ ભઇ ભાઇ
ભવ અધેરા બીચમે ઘેરા,
શામ ઘટા ચોમેર ભઇ ભાઇ
ભકિત સુધા પ્રગટે ઘટમા તો,
નૈયા થશે તારી પાર ભઈ ભાઈ
કીંકરકાસ કુહે અતરથી,
ગુરૂવરનો આધાર ભઇ ભાઇ

પદ છત્રીસમું

(મોહે લાગી લટક ગુરૂ ચરણનકી-રાગ)

ભાઈ ગુરૂ બીન કોન ઉગારે,
ભવ સમુદ્રમે ડૂબતા પ્રાણી;

કોઇ નહિ તારે. ભાઈ
સાગર બીચમેં નાવ ફસાયા,
મોજાં જોર અતી મારે. ભાઈ
હાંકનેવાલા બોત મુંઝાયા,
કોઇ નહિ ગુરૂબીન તારે. ભાઇ
માનવ દેહકા ડગતા પાયા,
મોહ માયા સબકો મારે. ભાઇ
દુનીઆ દારી દુઃખની કયારી,
આશા તૃષ્ણા મન ભારે. ભાઇ
આશા મે સબ જગ હોમાયા,
આશા સબ જનકો મારે. ભાઇ
વીરલનરો આશાકો તજકે,
ઘટ મહિરને શણગારે. ભાઇ
કીંકરદાસ કહે અંતરથી,
સદગુરૂવર મુજ મન પ્યારે. ભાઇ

પદ સાડત્રીસમું

હરીગીત છંદ

કીરતારના દરબારમાં, જાવું બધાને છે ખરે;
ભાખ્યું હશે ભાવી મહીં, એ તો કદાપી ના ફરે. ૧

દુનીઆ તણા કીચડ મહી તે મોજ મન માની પુરી;
ભાતું હશે નહિં મગ તો, ભમવું થશે નિશ્ચય ખરે ૨
જાના પડગા એક દીન, અપના મુસાફીર દેશમે,
ખર્ચી હશે નહિં ગાથ તો સાચો સુકાની નહિ મળે. ૩
ઇશ્વર તણા દરબારમા, ઇન્સાફ છે સાચો અરે,
કરણી કરે તેવું મળે, એ વાત તો નિશ્ચય ખરે ૪
થેલી હશે જો પાપની, તો સુખ સાચુ ક્યાં મળે,
કરતા વિચારે નહિ. પછી, રોયા કરેથી શું વળે? ૫
પરમાર્થ કાર્ય કર્યું હશે તો, કઇક સાચુ સાપડે,
બાકી બધુ સહુ જુઠ છે, રોયા કરેથી શુ વળે! ૬
ભક્તિ સુધા ઘટમા ભરો, પરમાર્થ મહુ પ્રીતે કરો;
ફીકર કહે છે શાંતિનો, તો આત્મનુ સાર્થક ખરે. ૭

પદ ૩૮ મું

હરીગીત છં.

સમારનો અવધિ દુઃખોમા, સુખ સાચું ક્યાં મળે;
જ્યા યુદ્ધ ચાલ્યાં કર્મનાં, ત્યાં માનવીનુ શું વળે,

અંગાર સળગ્યા રોમમાં, એ આગમાં સર્વે બળે;
સદ્દગુરૂ સાચા મળે તો, કંઈક પણ શાંતી વળે. ૧
માયા ધુતારી માનવીને, મોહમાં પટકે ખરે;
માયા તણી મહા જાળમાં, માનવ ફસાયા છે અરે;
માયા મહા વિકરાળ છે, માયા અધમ કરનાર છે;
માય છુટે એ નર તણો, જગમાં ઉંચો અવતાર છે. ૨
મોહ સૈન્ય ફરી વળ્યું, ત્યાં માર્ગ સાચો ક્યાં જડે;
આંધી ચઢી ચારે દીશામાં, પંથ સાચો ના જડે;
મારા અને ત્હારા મહીં, ઝકડઇ મુવા માનવ ખરે;
એ મોહનીમાં મુગ્ધ થઇને, વિશ્વમાં ભટક્યા કરે. ૩
માયા તણા ઘા વાગતાં, પોકાર સહુ મોટા કરે;
નીજ કર્મ ભોગવતાં અરે, અશ્રુ નયનમાંથી ખરે;
પ્રભુ ભક્તિમાં લય થાય તો, શાંતિ અહો ! સાચી મળે,
કીંકર કહે નીજ આત્મનું, એ કંઈક પણ સાધે ખરે. ૪

પદ ૩૯ મું

હરીગીતછંદ

દુઃખોતણા ડુંગર પડે, સુખ સાહીબી કદી સાંપડે,
તો પણ અરે ! આ દેહથી, પ્રભુને કદી ભૂલશો નહિ. ૧

વૈભવ મળે લક્ષ્મી મળે, માયા તણા મહેલો જડે,
એ બે ઘડીની મોજ છે, પ્રભુને કદી ભૂલશો નહિ ૨
મંગળ અમંગળ ગૃહ તૂટે, કર્મો કદી નીજ પગ તૂટે,
જ્વાળા ઉઠે તો પણ અરે, પ્રભુને કદી ભૂલશો નહિ ૩
ઓસા હીંચોળા ખાટમાં, મ્હાલ્યા કરે આનંદથી,
એ બે ઘડીની મોહીબી. પ્રભુને કદી ભૂલશો નહિ ૪
બાગો બગીચા પુષ્પના, મુખમાં સુવાસ લીધા કરો,
એ વાસના સ્વપ્ના સમી, પ્રભુને કદી ભૂલશો નહિ ૫
મોટર અને ગાડી મહી, આરામથી ફરતા ફરો,
એ પળ મહી ફાની થશે, પ્રભુને કદી ભૂલશો નહિ ૬
રાજ્ય રીદ્ધીવંત નર, પળમાં ધ્રૂજાવે કંઇકને,
એ પણ ઘણા ફાની થયા, પ્રભુને કદી ભૂલશો નહિ ૭
ભીખ માગવી જગમાં પડે, અપવાદ લોકો બહુ કરે,
તો પણ અરે આ દેહથી, પ્રભુને કદી ભૂલશો નહિ ૮
જગસુખ સાચું દુ:ખ છે, સુખ સત્ય ન્યારૂં છે ખરે,
એ સત્ય સુખને શોધવા, પ્રભુને કદી ભૂલશો નહિ ૯
સાચી કૃપા કીરતારની, તૃણને તજી મેરૂ કરે,
કીંકર કહે પળ માત્ર પણ, પ્રભુને તમે ભૂલશો નહિ. ૧૦

પદ ૪૦ મું

હરીગીત છંદ

પ્રાણ જાવે તોય ગુરૂનું, હું ભજન છોડીશ નહિ;
જગત જડ વ્યવહારને હું, જીવનમાં જોડીશ નહિ. પ્રાણ

આફત પડે કદી શીર પરે, અન્નપાન ખાવા નવ રહે;
લોકો ભલે નીંદા કરે, પણ ભક્તિ હું મુકીશ નહિ. પ્રાણ

જગત સાથે ભગતને, બનતું નથી એ જાણજો;
એ જગત મુજને શું કરે, એ હૃદયમાં આણીશ નહિ. પ્રાણ

શૂરવીર સદ્‌ગુરૂ ઓળખે, પાગલ બીચારો શું કરે;
પરવા કરે નહિ પ્રાણની, એ વીરતા ચૂકીશ નહિ. પ્રાણ

આશા નથી આ હૃદયમાં, ધનમાલ કે દોલત તણી;
જરૂર છે જે અખૂટ ધનની, જગતમાં શોધીશ નહિ. પ્રાણ

પરમાર્થ તો પ્રીતે કરી, મુજ આત્મનું ભાતું ભરી;
સદ્‌ગુરૂ સંગત કરી, શેવા કદી ભૂલીશ નહિ. પ્રાણ

આશીષ માગું છું પ્રભો, ભક્તિ અને નીતી તણી;
કીંકર કહે છે હર્ષથી, હીંમત કદી હારીશ નહિ. પ્રાણ

પદ ૪૧ મું

હરીગીત ૭૬

એક દીન ચાલ્યા જવાનુ, મોતના પંથે ખરે,
મૃત્યુ ન છોડે કોઈને, એ વાતતો નિશ્ચય ખરે ૧
રાજા ગયા ચક્રી ગયા, કોઈ જગમા ના રહ્યા,
લખ્ખો ગયા દુનીઆ તજીને, મોતના પંથે ખરે. ૨
વૈદો હકીમો ડોકટરો, વિજ્ઞાનીઓ મોટા ઘણા,
એ પણ જવાના એ દશામા, મોતના પંથે ખરે ૩
ધનવાનહો કે ગંકહો, વિદ્વાન કે પંડિત હો;
એ પણ અરે! ચાલ્યાં જવાના, મોતના પંથે ખરે ૪
સત્તાધીશો ન્યાયાધીશો, સત્તાતણા મદમા મરે,
સત્તા તજી એ પણ જવાના, મોતના પંથે ખરે ૧૩
લખ્ખોલૂટાવે પળ મહી, જીવવા તણી આશા ગ્રહી;
એ પણ બધા ચાલ્યા ગયા છે, મોતના પંથે ખરે ૬
ડોકટરો જગ ના મળે, ઉપચાર ત્યાં બહુ ધા કરે,
આખરે રડના ગયા છે, મોતના પંથે ખરે ૭
ત્રિકાળજ્ઞાનધરાવનાગ, જ્ઞાનીઓ મોટા ભલે,
એ પણ કહે એક દીન જવુ છે, મોતના પંથે ખરે ૮

પરમાર્થ કાર્ય કર્યુ હશે તો, કંઇક સાથે આવશે;
પાપ પુન્ય ભરી જવાનું, મોતના પંથે ખરે. ૯
લક્ષ્મી અને વૈભવ હશે, તે સર્વ અહીંઆં રહી જશે;
જનમ્યા હતા તેવા જવાનું, મોતના પંથે ખરે. ૧૦
પરીવાર સહુ રડતો રહે, અશ્રુ નયનમાંથી વહે;
કાળ હરણ કરી જવાનો, મોતના પંથે ખરે. ૧૧
પરમાર્થ સહુ પ્રીતે કરો, નીજ આત્મનું ભાતુ ભરો;
કીંકર કહે નિશ્ચય જવાનું, મોતના પંથે ખરે. ૧૨

પદ ૪૨ મું

હરીગીત છંદ

લક્ષ્મી અને વૈભવ તજીને કંઇક જન ચાલ્યા ગયા;
નારી અને પરીવાર સહુ પોકો મૂકી રોતા રહ્યા. ૧
મુછો પરે લીંબુ ઠરે ફક્કડ બની જગમાં ફરે;
પરવા ન કરતા કોઇની એ પણ અરે! ચાલ્યા ગયા. ૨
મારા અને ત્હારા મહીં મગરૂર થઇ મ્હાલ્યા કરે;
એ પણ અરે! માયા મૂકીને એકદીન ચાલ્યા ગયા. ૩
જે શીરપરે ચમર ઢળે ખમા, ખમા, શેવક કરે;

એ પણ બધા વૈભવ તજીને. એક દીન ચાલ્યા ગયા ૪

નોબત ગગડતી ગૃહપરે પહેરેગીરો પેરો ભરે,
એ મહેલને મોટર મૂકીને એકદીન ચાલ્યા ગયા. ૫
ગરમી પડે હીલ પર જતા સુખ સાહીબીમાં ફાલતા,
એ મોજને આગમ છોડી એકદીન ચાલ્યા ગયા ૬
હાકલ થતા જી.જી કરે માનવ ઘણા ચરણે પડે,
એ શેઠ. શેઠ, કહાવનારા એકદીન ચાલ્યા ગયા ૭
ડાઘ નહિ કપડે પડે અંગે સદા અક્કડ રહે,
એ શરીરને સંભાળનારા એકદીન ચાલ્યા ગયા. ૮
આ જીદગી ફાની થશે શુભ કૃત્ય સાથે આવશે;
આત્મનુ સાધ્યા વિનાના માનવી રોતા ગયા ૯

ભક્તિ સુધા અંતર ભરો નીજ આત્મનુ સાર્થક કરો,
ભક્તિ વિનાના માનવી દુનિઆ તજી રોતા રહ્યા. ૧૦
માયા તણા આ મહેલ છે ભકિત જીવનની વ્હેલ છે,
એ વ્હેલમા વીરલા સજીને મુક્તિમા ચાલ્યા ગયા ૧૨
ચેતો મુસાફીર જગતના હરદમ ભજો કીરતારને,
કી કર કહે એના વિના ભવમાગરે ભમતા ગયા ૧૧

પદ ૪૩ મું

(વંદન તો કર રહા હું ચાહય તારો યા ન તારો–રાગ)

એસી દશા હી આવે, કબહી મીલેગા ભગવંત;
જબ આત્મ શુદ્ધ થાવે, તબહી મીલેગા ભગવંત. ૧
નીજ દેહ ભાન છોડી, માયાસે પ્રીત જોડી;
ડૂબને લગી હે હોડી, કબહી મીલેગા ભગવંત. ૨
ભગવંત નામ ભારી, પ્રભુ મોક્ષ કે ધિકારિ;
પડો ચર્ણ વારી વારી, તબહી મીલેગા ભગવંત. ૫
ભગવંત નામ અપના, બાકી સબી હે સપના;
હરદમ હૃદયમેં જપના, તબહી મીલેગા ભગવંત. ૫
ભગવંત જ્યોત જાગે, મદ મોહ માન ભાગે;
ઘટમાંહે ઘંટ વાગે, તબહી મીલેગા ભગવંત. ૬
નિશ્ચય કભી ન છોડો, ચીત્ત એક માંહે જોડો;
મૃત્યુ પડે ન છોડો, તબહી મીલેગા ભગવંત ૭
સબ વિશ્વ એક જાણો, ઉરમાં ન ભેદ આણો;
સમભાવ કો પીછાણો, તબહી મીલેગા ભગવંત. ૮
લઘુતા મહીં પ્રભુતા, લઘુતા પ્રભુ બતાવે;
ઘટ મેલ સાફ થાવે, તબહી મીલેગા ભગવંત. ૧૦

કીંકર કહે મે રાચુ, ગુરૂતાન માહે નાચું;
શાંતિ પ્રભો ! કુ યાચુ, મુજકો મીલા એ ભગવંત ૧૧

પદ ૪૪ મું

(વદત તો કર રહાહું)

અબ તો દયા વૃષા કે, કરૂણા કરો એ ભગવંત,
પ્રભો ! આપ મહેર કરકે, કરૂણા કરો એ ભગવંત ૧
મહા ઘોર કર્મ કીધા, દુઃખીઆ કો દુખ દીધા,
સબ આપ હી પીછાણો, કરૂણા કરો એ ભગવંત ૨
મુખ કો દીખા શકુ નહિ, ઐસા જીવન હમેરા,
સબ આપ માફ કર કે, કરૂણા કરો એ ભગવંત ૩
ભમીયો હુ અંધ હો કે, નયનો બંનાયે કાતીલ,
સબ જાન કે ફસા હુ, કરૂણા કરો એ ભગવંત ૪
મુસે ન બોલ શકતા, હસ્તોસે લીખ શકુ નહિ,
કુચ આપમે ન છાના, કરૂણા કરો એ ભગવંત ૫
કપટોકી જાળ રચ કે, નિર્દોષ જન ફસાયા,
સબ સ્વાર્થ મે કીયા હે, કરૂણા કરો એ ભગવંત ૬

કાદવ કી ખાઈ દીસતાં, કીડા અતી પડા હે;
ઉન્મેકા એક મેં હું, કરૂણા કરો એ ભગવંત. ૭
મેં નીચ ઘોર કર્મી, સબસે બડા અધર્મી;
અબ હે શરણ તુમારા, કરૂણા કરો એ ભગવંત ૮
વચનો તુમારા ભૂલ કે, મેં ક્રૂર હો કે ભમીયા;
શોચા નહિ જીવનમેં, કરૂણા કરો એ ભગવંત. ૯
ગુરૂવર પ્રભો ! કૃપાળુ, દીન પર બડે દયાળુ;
તુમ બીન સહુ અકારૂં, કરૂણા કરો એ ભગવંત. ૧૦
ગુરૂશાંતિ બીન જગતમેં, નયનોમેં કોઇ ભાસે;
કહે તે હે દાસ કીંકર, કરૂણા કરો એ ભગવંત. ૧૧

પદ ૪૫ મું

(રાગ–વંદન તો કર રહા હું)

માનવ બધા જગતમાં, માયા મહીં મરે છે;
જાણ્યા છતાં બિચારા, ભમરા થઇ ફરે છે. ૧
માયા હસાવે સહુને, માયા રડાવે સહુને;
માયા લડાવે સહુને, માયા ગજબ કરે છે. ૨

માયા અતી બુરી છે, માયા અજબ છુરી છે;
કર્મો મહી વીધાવા, માયા ખરે શુળી છે ૩
માયા એ કઈક માર્યા, માયાથી કઈક હાર્યા,
માયાથી કઇક જગમા, બેહાલ થઈ ફરે છે ૪
માયા તજીને વીરલા, કઈ આત્મ વૂન ધખવે,
કહે શાતિ ચર્ણ કીકર, એ નર પુગ તરે છે ૫

પદ ૪૬ મું

(વદન તો કરહાહુ–રાગ)

લક્ષ્મી વિના જગતમા, કીમત નથી ગણાતી,
લક્ષ્મી વીના જગતમા. બુદ્ધિ નથી મનાતી ૧
લક્ષ્મી લીલા બતાવે, લક્ષ્મી સૂતા જગાવે,
લક્ષ્મી વીના જગતમા, હીકમત નથી મનાતી, ૨
લક્ષ્મી તણા નીશામા, કઇને અરે રડાવે,
લક્ષ્મીમા અધ થઇને, આંખો નથી ખુલાતી ૩
લક્ષ્મીમા મોજ માને, પ્રભુ રૂપ પોતે જાણે,
પરવા ના કોઇની છે, એ વાત ત્યા વદાતી ૪

અડબોથ ભોટ હોયે, બુદ્ધિ ન હોય તોયે;
લક્ષ્મી વડે જગતમાં, કીર્તી પુરી મનાતી. ૫
લક્ષ્મીની સર્વ માયા, લક્ષ્મીની સર્વ છાયા;
પળમાં બને ભીખારી, ત્યારે નજર કરાતી. ૬
બહુ લોભ થાય ત્યારે, પળમાં હેનાશ વાળે.
પછી હાય લાગે ત્યારે, પોકો ઘણી મૂકાતી. ૭
લક્ષ્મીથી પુન્ય કરવા, મહા જ્ઞાનીઓ પૂકારે;
કંઇ પુન્ય શાળી નરની, પરમાર્થમાં લૂંટાતી. ૮
લક્ષ્મી ચપળ કહાતી, પળમાં ફના એ થાતી;
કહે દાસ જાય ત્યારે, નવ કોઇથી રખાતી. ૯

પદ ૪૭ મું

(રાગ-ખુને જીગર કોપીતી હેબસગમેન કોયાર)

હુ ભાન ભૂલી અથડાયો જગમાં હવે થશે શું નાથ !
મેં હસતે હસતે કીધાં, દુઃખીઆને દુઃખ બહુ દીધાં;
વિષપાન મુખેથી પીધાં મારૂં હવે થશે શું ! નાથ-૧
માયામાં ખેલ ગુમાયો, મહાક્રૂર બની ભટકાયો;

જુલ્મી નર હું કહેવાયો મારૂં હવે થશે શું નાથ ! હું-૨
પ્રભુ નામ હૃદય નહિ આયું, નિજકેરૂં ભાન ભૂલાયું,
આત્મીક હીત નહિ સમજાયું મારૂં હવે થશે શું નાથ !
હું-૩

કરતાં નહિ કોઈ વિચારે, ભોગવતા ત્રાય પૂકારે,
પછી પ્રભુ, પ્રભુ, સભારે રડતા મૂકે મસ્ત કે હાથ હું-૪
સુત માત પીતાને યારી, જુઠી સહુ દુનીઆ દારી,
પ્રભુ નિત્ય ભજો ભયહારી સાચા અનાથના એ નાથ
હું-૫

આ અરજી નાથ સ્વીકારો, તુમ અનાથ બાળ ઉગારો;
કીંકર કહે ડૂબતા તારો ઝાલો હવે અમારો હાથ હું-૬

પદ ૪૮ મું

(રાગ હે રંગ ભીના નેમનગીના)

અધ બની આથડીયા જગમા, મળે અરે કયાથી ભગવાન
પ્રભુ પંથ ભાઇ જગથી ન્યારો, અલખ વાસમા એ વસનાર,

દિવ્ય ચક્ષુ પ્રગટે સાચાં તો, પછી મળે સ્હેજે ભગવાન.
અંધ

પ્રભુ પંથ ભાઇ અતિ વિકટ છે, કાયર નરનું ત્યાં નહિ
કામ;
મૃત્યુ તણા ભયને વીસરે તો, પછી મળે સ્હેજે ભગવાન.
અંધ

ટીલાં કરતા માળા જપતા, મુખે કરે પ્રભુનાં ગુણગાન;
તપ કરવાથી જપ કરવાથી, કદી નથી મળતા ભગવાન.
અંધ

ભસ્મ લગાવે ધૂન ધખાવે, રામ રામનું કરતા તાન;
નદી તટે જઈ સ્નાન કરે છે, છતાં નથી મળતા ભગવાન.
અંધ

રૂષી બને કંઇ સંત બને છે, ફકીર બની કરતા ગુલતાન;
ઘટ મંદીર જેસાફ બને તો, પછી મળે સ્હેજે ભગવાન.
અંધ

આત્મ પીછાણે જેતું ત્હારો, સદા કરે સમતા રસ પાન;
વિશ્વ બધું નીજ સમમાને તો, મળે પછી સ્હેજે ભગવાન.
અંધ

ડીકર કહે પ્રગટી અંતરમા, જ્યોત પ્રભુનુ માચુ તાન,
મસ્તી મહીં લખતો હુ, સર્વે મળયા પ્રભો શાંતિ
ગુણવાન. અધ

પદ ૪૯ મું

(રાગ–સિદ્ધા ચલકે વાની જીનને ક્રોડો પ્રણામ)

મુક્તિ પુરીના વાસી વીભુવર કોટી નમન !
ત્રિભુવન જ્યોત પ્રકાષી વીભુવર કોટી નમન !

વિશ્વ ઉદ્ધારક આપ કહાયા, અજર અમર પદવીને પાયા,
દીન કે નાથ કહાયા વીભુવર કોટી નમન ! મુક્તિ–૧

અવીચળ ભૂમીમા આપ બીરાજ્યા, જન્મ જરાના
ભયને ભાગ્યા,
વચનામૃત તુમ ગાજ્યા વીભુવર કોટી નમન ! મુક્તિ–૨

આપ અનંત રૂપે ભજવાયા, વાણીમા અમી રસ
વરસાયા,
ત્રીલોક નાથ કહાયા વીભુવર કોટી નમન ! મુક્તિ–૩
ભવ દુખ ભંજન આપ કહાવો, ભક્તિ સુધા જગમા
પ્રગટાવો,

ઘટઘટમાં પથરાવો વીભુવર કોટી નમન ! મુક્તિ-૪
અનાથની આ અર્જ સ્વીકારો. ભવ સાગરથી
ડૂબતા તારો;
કીંકર બાળ ઉગારો વીભુવર કોટી નમન ! મુક્તિ-૫

પદ ૫૦ મું

(રાગ–કલ્યાણ)

નમન કરો ભવ ભયહર વીભુવર;
વિશ્વ મહીં સાચા જગદીશ્વર. નમન-૧
ત્રિભુવન તારક શીવ સુખધારક,
અષ્ટ કર્મ પ્રભુ આપ નિવારક;
શાસન નાયક ધર્મ ધુરંધર. નમન-૨
તુંહી, તુંહી, ત્રાતા વિશ્વવિખ્યાતા,
ઘરઘર મહીં પ્રભુ ગુણ ગવાતા;
વિશ્વતણા સાચા પરમેશ્વર. નમન--૩
અકળ અરૂપી બ્રહ્મસ્વરૂપી,
દિવ્ય દીપકની જ્યોત ઝળકતી;

નાથ! દયાળુ દીન દાનેશ્વર । નમન--૪
વિશ્વ હસાવો વિશ્વ રીઝાવો,
વિશ્વ મહી આનંદમા વરસાવો,
દીન દુ ખ ભજન જય જગદીશ્વર નમન-૫
કીંકર આ નીરધાર તુમારો,
તુમ વિણ કોઈ નહિ આધારો,
લળી લળી લાગુ પાય પ્રભુવર. નમન--૬

પદ ૫૧ મું

(રાગ--કલ્યાણ)

નમન કરો ત્રિભુવન નાયકને
વિશ્વ ઉદ્ધારકને નમન
આત્મ ઉદ્ધારક કર્મ નિવારક,
વિશ્વ વીશારદને. નમન
બાળ ઉગારો, ભવ ભયટાળો
જગ પ્રતિપાળકને નમન
શીવસુખ વાસી, જ્યોત પ્રકાશી,
શાંત સુધારસને નમન

ભક્તિ ઉલ્લાસે ભવદુઃખ નાસે,
ભવજળ તારકને. નમન
કીંકર તારો પાર ઉતારો
દીન દુઃખ વારકને. નમન

પદ પર મું

(રાગ હાર હીરાનો હૈયે મઢાવજો)

પ્રભુ નાથ! નીરંજનને ધ્યાવજો,
ભક્તિરસ ઉરમાં વહાવજો. પ્રભુ
દિવ્ય સ્વરૂપનાં દર્શન કરાવજો,
અતી આનંદ ઉરમાં ભરાવજો. પ્રભુ
આત્મ ઓજસ તણાં ઝરણાં વહાવજો,
નયન બાણોથી ક્રોધને હણાવજો. પ્રભુ
પ્રેમ પુષ્પ થાળ ભરી હર્ષે વધાવજો,
સહુ મોતીડાના ચોક પૂરાવજો. પ્રભુ
આત્મ કલ્યાણ કેરી ભાવના દીપાવજો,
સહુ અંતરમાં જ્યોતી જગાવજો. પ્રભુ
દર્શન કરી સહુ પાપને પખાળજો,

નર નારી મળી ગુણ ગાવજો પ્રભુ
નાથ ! આપ બાળકને ડૂબતા બચાવજો,
દયા દાસ પરે વરસાવજો પ્રભુ

ø

પદ ૫૩ મું

(રાગ હે રંગલીના નેમનગીના)

નાથ નિરંજન ભવભય ભંજન,
નિત્ય હૃદયમાં ધ્યાવો રે,
ભવ દુઃખ ભંજન પાપ નિકંદન,
દુઃખડા દૂર ભગાવોરે નાથ-૧
અકળ અરૂપી બ્રહ્મ સ્વરૂપી,
અધમગ જ્યોત જગાવો રે,
દિવ્ય સ્વરૂપ ઓ ! નાથ ત્હમારૂં,
બાળકને બતલાવો રે. નાથ-૨
દુઃખડા ટાળો નાથ નિહાળો,
તુમ બીન નહિ આધારો રે;
માર્ગ ભૂલેલા દીન બાળકને,
રસ્તે આપ ચઢાવો રે. નાથ-૩

અમૃત જળ અમપર વરસાવો,
સાચો સ્નેહ વહાવો રે;
ભક્ત તણી ભીડ દૂર કરીને,
જ્યોતિસે જ્યોત મીલાવો રે. નાથ-૪
અકળ કળાઓ ! નાથ તુમારી,
મૂર્તિ મુજ મન પ્યારી રે;
ત્રિલોક કેરાનાથ પ્રભુશ્રી,
દીન દાતાર કહાવો રે. નાથ-૫
પાય પડું છું નાથ તુમારા,
અર્જ હૃદયમાં ધ્યાવો રે;
કીંકર કહે આ દીન બાળકને,
ડૂબતો આપ બચાવો રે. નાથ-૬

પદ ૫૪ મું

(નાગર વેલીયો રોપાય-એ રાગ)

નિરંજન નાથ પ્રભો ! ભગવાન;
કરો મન મંદિરીયામાં સ્થાન.

ત્રિલોક કેરાનાથ ગવાયા, ત્રિભુવન તારણ હારરે,
વૃષાવી અમૃત રસનુ પાન, કરો મન મંદિરીયામા
સ્થાન નિરંજન-૧
આત્મ અખંડાનંદના, ઝરણુ પીલાવો આપરે,
મચાવુ અંતરમા હુ તાન, કરો મને મંદિરીયામા
સ્થાન નિરંજન-૨
આપ અખંડ સ્વરૂપ છો, અવીનાશી પદ ધારરે,
કરૂ હુ નિત્ય તમારૂ ધ્યાન, કરો મન મંદિરયામા
સ્થાન નિરંજન-૩
પીડા હરો ત્રણ લોકની, વિશ્વ તણા દુખ કાપોરે,
ત્હમારા સર્વ કરે ગુણગાન, કરો મન મંદિરીયામા
સ્થાન નિરંજન-૪
નાથ અનાથ સનાથ છો, સાચા સર્જન હારરે,
પ્રભો! મુજ અંતરના છો પ્રાણ, કરો મન
મંદિરીયામા સ્થાન. નિરંજન-૫
દીન બાળક હું આપનો, કીંકર ઉરમા ધારોરે,
ચરણમા શીર મૂકયુ ભગવાન, કરો મન
મંદિરીયામા સ્થાન. નિરંજન-૬

પદ ૫૫ મું

(રાગ દેશ)

રાચો નાથ નગીના મુક્તિપુરીના વાસમાં રે.
મુક્તિપુરીમાં તાન મચાવો,
વિશ્વ તણાં માનવ હરખાવો;
રમણ કરો છો શીવસુખ કેરા વાસમાં રે. રાચો-૧
છપ્પન દીગ કુમરી ગુણ ગાવે,
ઇંદ્ર મળી હર્ષે હુલવરાવે;
નાથ બિરાજો આપ સદા ઉલ્લાસમાં રે. રાચો-૨
આશ્રય છે ઓ ! નાથ તમારો,
એ વિણ કોઇ નહિ આધારો;
પુરણ કરો પ્રભુ આપ અમારી આશને રે. રાચો-૩
નાથ પ્રભો દીન દુઃખ દાતારી,
વિશ્વ તણા સાચા હિતકારી;
પર ઉપકારી શાંત કરો મુજ પ્યાસનેરે. રાચો-૪
સાચા સુખના ભોગી બનાવો,
અરજી આપ હૃદયમાં ધ્યાવો;
કીંકર રાખો આપ ચરણુનિ વાસમાં રે. રાચો-૫

પદ ૫૬ મું

(થઈ પ્રેમવશ પાતળીયા-રાગ)

જગનાથ સાચા મળીયા.
ભવભયના બંધન ટળીયારે, જગનાથ સાચા મળીયા -૧
પ્રભુનાથ નિરંજન સ્વામી, શીવસુખ પદવી ને પામી,
બન્યા મુક્તિ પુરીના ગામીરે, જગનાથ સાચા મળીયા -૨
ત્રણ ભુવન મહી ભજવાયા, પ્રભુજગ પાળક કહેવાયા;
આનંદ આનંદ વર્તાયારે જગનાથ સાચા મળીયા -૩
નયનોમા મૂર્તી ત્હારી, મુજ પ્રાણ થકી એ પ્યારી,
પ્રભુઅક્ષય સુખ દાતારીરે, જગનાથ સાચા મળીયા -૪
ત્રિભુવન પતિ આપ કહાવો, ડુબતા ઓ ' નાથ બચાવો;
દયા દાસ પરે દર્શાવોરે, જગનાથ સાચા મળીયા.-૫
પ્રભુ અજર અમર કહેવાયા, પરમાતમ રૂપવરાયા,
ઘટઘટમાં આપ પૂજાયારે, જગનાથ સાચા મળીયા -૬
પ્રીતે હાથગ્રહો પ્રભુ મારો, તુમદીન બાળકને તારો,
કીંકર કાઢે ભવદુ ખ વારોરે, જગનાથસાચા મળીયા -૭

પદ ૫૭ મું

(રાગ–માઢ)

છે નાથ નિરાળા, તારણહારા,
એ વિણ નહિ આધાર.
દુનીઆનાં સુખ દુઃખસમાં છે, એમાં નથી કંઇ સાર;
દરીયા વચ્ચે ન્હાવ પડયું છે, કોણ ઉતારે પાર રે. છે
અંતપળેભાઇ સૂતો ત્યારે, નારી કહે ભરથાર;
સાંભળજો કંઇ નાથ અમારૂં, કોણ હવે આધારરે. છે
ત્હારૂં વિચારે કોઇ નહિ ત્યાં, સ્વાર્થ કરે પોકાર;
પુત્ર કહે છે કંઇક બતાવો, વિનવે સહુ પરીવારરે. છે
બેલ બની ચક્કીમાં ફરીયો, કષ્ટ સહ્યાં ત્હેં અપાર;
અંત સમય ભાઈ કોઇ નહિ ત્હારૂં, સાચો છે કીરતારરે. છે
લક્ષ્મી તણા લોભે સહુ કરશે, ત્હારી અતી સારવાર;
સ્વાર્થ તણી આ દુનીઆદારી, કોઈ ન તારણહારરે. છે
અર્જ સૂણી આ દીન બાળકની, ઉરમાં કંઈક વિચાર;
કરગર તો કીંકર વીનવે છે. નાથ જપો વારવારે. છે

પદ ૫૮ મું

(રાગ–માઢ)

ઓ ! નાથ અમારા, પ્રાણથી પ્યારા,
મહેર કરો કીરતાર
આપ વિના પ્રભુ કોણ અમારો, અલબેલો આધાર,
ભમતા ભમતા પુન્યે પાયો, છોડુ હવે નહિ તારે,
ઓ ! નાથ

ભવ નગરીમા બહુ ભટકાણો, ફેરા ફર્યો વારવાર,
રોઝ મૃદગ પેરે અથડાયો, તોય ન આયો પારે
ઓ ! નાથ

બાળક આ નીરધાર તહમારો, ચર્ણ પડે વારવાર,
હર્ષ થકી પ્રભુ પાય પડુ છુ, મુજ હૈયાના હારે.
ઓ ! નાથ

મધપુડાને માખ વમાવે, ફરતી રહે વારવાર,
પારધી આવી સર્વ ભગાવે, તીમ ફરૂ મસારે
ઓ ! નાથ

કર્મ કર્યા છે ક્રૂર પ્રભુ મેં, ગળગ્યા છે અગાર,

રોમ રોમ મહીં આગ ધીખી છે, એહથી નાથ ઉગારરે.
ઓ ! નાથ

આપ વીના પોકાર હમારો, કોણ સૂણે કીરતાર;
નાથ વિના સહુ સાથ અકારો, આપ અનાથ સનાથ રે.
ઓ ! નાથ

લળી લળી લાગુ પાય તુમારા, કરગર તો નીરધાર,
કીંકર કહે આ દીન બાળકને, ભવના દુઃખથી તારરે.
ઓ ! નાથ

પદ ૫૯ મું

(રાગ–માઢ)

ભાઈ અર્જ સ્વીકારો, ઉરમાં ધારો,
નાથ જપો વારંવાર.

નાથ વિના કોઇ તાત નથી ભાઇ, સાચો છે એ સાથ,
અંધારે ભામાં ભમવાનાં, એ વિણ સર્વ અનાથરે. ભાઇ

સરોવરતીરે જાળ બીછાવે, પારધી માછીમાર,
ગુલ્લીતણા લોભે સપડાવે, પ્રાણ હરે તતકાળરે. ભાઇ

માનવ ભટકે મોત ફીનારે, મધ લેવાને કાજ,
કાળ આવી ને ઝડપી લેછે, ત્રાપમારેજીમ બાઝરે. ભાઇ
માત પીતા સુત બધુ સર્વે, નારી અને પરીવાર,
મધપુડા જીમસર્વ ગણીલે જુઠો છે, મ મારરે ભાઇ
ખેડુત ખેતી કરે નીજ હર્ષે, બીજ રોપે અતી સાર,
કોપ ફાટે જો કુદરતનો તો, હીમકરે સહારરે ભાઇ
એણી રીતે મહુ દુનીઆદારી, નારી અને પરિવાર,
કીકર કહે આ દીન બાળકને, શાંતિ પ્રભો આધારરે
ભાઇ

પદ ૬૦ મું

(રાગ-માઢ)

દીનાનાથ ઉગારો, આશ્રય ત્હારો, સાચો તું કીરતાર
દીનપણું પામ્યો મુજ કર્મે, દુઃખ તણો નહિ પાર;
આ દુઃખમાથી કોણ ઉગારે. સાચો તારણહારરે
દીનાનાથ

મોહ તણું તોફાન મચાણું, સપડાયા નીરધાર;
કર્મ રાજાનો કોપ થયો ત્યાં, કોણ બચાવણ હારરે.
દીનાનાથ

કરજોડી કહું ક્રૂર બન્યું છે, કીધાં કર્મ અપાર;
નાથ તણું ભાઇ નામ જપ્યું નહિ, પીછે કરૂં પોકારરે.
દીનાનાથ

ફક્કડ થઇ ફરતો તો ત્યારે, નતી તને દરકાર;
સાનસામાં સપડાયો ત્યારે, અર્જ કરે વારંવારરે.
દીનાનાથ

કરોળીઆ જીમ ચઢતો ભીંતે. પાછળનું નહિ ભાન;
કીંકર કહે ઇમભવ અટવીમાં, સર્વ ભૂલ્યા છે ભાનરે.
દીનાનાથ.

પદ ૬૧ મું

(રાગ-માઢ)

જગનાથ વિચારો, અર્જ સ્વીકારો. પાય પડું વારંવાર.
પરનીંદા કરી પેટ ભરીને, કીધો કદી ન વિચાર;

નીજ તણા દોષો નહિ જોયા, એળે ગયો અવતારરે.
જગનાથ

વહાણવટુ વેપારી ખેડે, લોભ તણો નહિ પાર,
લાખ મટી બે લાખ થવાને, આશ કરે છે અપારરે
જગનાથ

પાઘડી પહેરી દેશ વીદેશે, ફેરી ફરે વારવાર,
પુન્યવિના ભાઈ કઈ નહિ પામે, પુન્યથકી મળનારરે
જગનાથ

મજજન નરનો મગ કરે તો, કઈક પામે ભાઈ સાર.
તેમ પ્રભુની ભક્તિ કરે તો, નર ભવ પામે પારરે
જગનાથ

કાળ ચક્રથી બચવા માટે, પુન્ય તણો ભરોભાર;
કીંકર કહે આ દીન બાળકના, નાથ તુમે આધારરે
જગનાથ

પદ ૬૨ મું

(રાગ-મિશ્ર)

નાથ તણા દર્શન કરવાને, ખૂબ મચાવો ઉગ્મા તાન,
પછી મળે રહેજે ભગવાન

નાથ ખાતર તું સર્વ તજી દે, માયાને મમતાનું પાન,
બંધન સર્વે નાશ કરીને, ખૂબ મચાવો ઉરમાં તાન;

પછી મળે સ્હેજે ભગવાન.

નાથ વિચારો, ઉરમાં ધ્યાવો, હસો કૂદો ગાવો ગુણગાન,
રોમ રોમને ખૂબ રડાવો, ભીંતરથી બનજો બળવાન;
પછી મળે સ્હેજે ભગવાન.

હીંમતથી કદી પીછેનવકરજો, જીવન મૂકો ચરણે ભગવાન;
શુદ્ધ હૃદયથી ભક્તિ વહાવો, રહો સદા એમાં ગુલતાન;
પછી મળે સ્હેજે ભગવાન.

ઓરત માટે અશ્રુ વહાવે, સુત માટે ભાઈ ભૂલતો ભાન,
પ્રભુ માટે તું કંઈ નહિ કરતો, પછી મળે કયાંથીભગવાન,

ખૂબ મચાવો ઉરમાં તાન.

કીંકર કહે પ્રભુ ઇમ નથી મળતા, જેહ કરે સર્વે કુરબાન,
એહ વીરલ નર દર્શન પાવે. આત્મ તણું કરશે કલ્યાણ,
મળે અરે તેને ભગવાન.

પદ ૬૩ મું.

(રાગ-મિશ્ર)

નાથ તણી ભાઇ અદ્દભૂતમાયા, વીરલનરો દર્શન પાવે,
નાથ નીરજનને ધ્યાવે
નાથ તણી ભાઇ ધૂન મચાવે, પળે પળે ઉરમા ધ્વાવે,
ઘડી પલકવીસરે નહિ મનથી, એહ વીરો દર્શન પાવે
નાથ નીરંજનને ધ્યાવે
નાથ નિગળા જગથી ન્યારા, સસારી નરકીમ પાવે,
મોહ માયાના બધન બહુધા, યાદ હૃદયમા નહિ આવે,
વીરલ નરો દર્શન પાવે
નાથ નગીના છે રગ ભીના, દિવ્ય લીલા એ બતલાવે;
વીર પુરૂપસહુ ઘટમા નીરખે, કાયર નર કઇ નહિ પાવે,
વીરલ નરો દર્શન પાવે
મોત કીનારે હસતા જાવું, કીમ કરી હીમત થાવે,
મરણુ તણો ભાઇ ભય નહિ જેને, એહ પ્રભુ દર્શન પાવે,
નાથ નીરજનને ધ્યાવે
ભકિત વહાવો તાન મચાવો, એ વિણુ સાથ નહિ આવે,
શ્રીંકર કહે એ પથ વિકટ છે, વીરલ નરો દર્શન પાવે,
નાથ નીરજનને ધ્યાવે.

પદ ૬૪ મું

(રાગ મિશ્ર)

ભાગ્ય વિના ભાઇ કંઈ નહિ પાવે,
ભાગ્ય તણી અદ્દભૂત કહાણી;
ભાગ્ય વિનાની બાજી સઘળી, આખર મળશે ધૂળ ધાણી;
આખર મળશે ધુળ ધાણી.
ભાગ્ય થકી કંઇ રાય બને છે, રંક ભરે ઘરઘર પાણી;
પેટ ખાતર કંઈ ઘરઘર ભટકે, ગાળ ઉપરથી સૂણવાની;
ભાગ્ય તણી અદ્દભૂત કહાણી.
શેઠ બની મોટરમાં મ્હાલે, સ્વર્ગપુરી મનમાં માની;
પુન્ય વિના ભાઇ કંઇ નહિ પામે, પુન્ય કરો સાચુ જાણી;
ભાગ્ય તણી અદ્દભૂત કહાણી.
ભાગ્ય રૂઠે ત્યાં કંઇ નહિ ચાલે, પળમાં સર્વ બને ફાની;
હાય! જીવનમાં કંઇ નવ કરીયું, પછી રડે પોકો તાણી;
ભાગ્ય તણી અદ્દભૂત કહાણી.
પરમારથકર પ્રીત ધરીને, એહ વિના સહુ ધૂળ ધાણી;
પરને શાંત કરીશ તો તુજને, સાચી શાંતિ મળવાની;
ભાગ્ય તણી અદ્દભૂત કહાણી.

મારૂં નસ્યું કર્મ કરે છે. કર્મ નચાવે બહુ પ્રાણી;
શંકર કહે સુખ દુઃખ ભોગવવા, કર્મ તણી એ નિશાની,
ભાગ્ય તણી અદ્દભૂત કહાણી

પદ ૬૫ મું

[મૂળ ઉપર વધારા સાથે]
(રાગ મિશ્ર)

લક્ષ્મી વિણુ લક્ષણવંતાની, કીમત નહિ અકાવાની,
કીમત નહિ અકાવાની
ભાગ્ય વિનાની લક્ષ્મી ઘરમા, આવી તે વહી જાવાની;
આવી તે વહી જાવાની,
લક્ષ્મી તું છે મૂળ દુઃખનું, જ્યા ત્યા કલેશ જગાવાની,
ચચળ થઈ તુ ઘરઘર ફરતી, સારા કર્મ તજાવાની,
સારા કર્મ તજાવાની
એકનું લઈ બીજાને આપે, તું પણ છે મોટી કયાની,
હીકમત છે બસ એકજ ત્હારી, હસતાને જ રડાવાની,
હસતાનેજ રડાવાની.

લક્ષ્મી લડાવે લક્ષ્મી મરાવે, લક્ષ્મી કફન કઢાવાની;
લક્ષ્મીદેવીની અજબ ! લીલા છે, પળમાં ભીખ મગાવાની;
પળમાં ભીખ મગાવાની.
વ્હેર કરાવે ઝેર કરાવે, આખર શરીર ગળાવાની;
લક્ષ્મી, લક્ષ્મીની માળા જપતાં, કંઇક સૂતા સોડો તાણી;
કંઇક સૂતા સોડો તાણી.
પ્રભુ ભક્તિવિણ કોઇ નહિ સાચું, સદા ભજો પ્રભુનીવાણી;
એજ જીવનની સાચી લક્ષ્મી, નૈયા પાર કરાવાની;
નૈયા પાર કરાવાની.
વીરલ નરો મીટ્ટી સમજીને, રહે સદા અંતર ધ્યાની;
શ્રીંકર દીન બાળકની વિનતી, ભક્તિ જીવન દીપાવાની;
ભક્તિ જીવન દીપાવાની.

પદ ૬૬ મું

(રાગ મિશ્ર)

ગુરૂવિના ભાઇ કોઈ નહિ ત્હારૂં, નિત્ય ગુરૂવરને ભજલે;
નિત્ય ગુરૂવરને ભજલે.

ભક્તિ સુધા ઘટમા પ્રગટાવી, આતમ તુ ઉજળો કરલે,
આતમ તુ ઉજળો કરલે
કંઇ નહિ લાવ્યો, કઇ નહિ આવે, એહ શીખામણુ
ઉર ભરલે;
પાપ પુન્ય દોસાથે આવે, એતો તુ નિશ્ચય કરલે;
નિત્ય ગુરૂવરને ભજલે
અલખ મચાયા લાખલૂટાયા, અનાથજનને કઇ નમળે,
જાના સબકો એક દીશામા, કરણી કઇ સાચી કરલે,
નિત્ય ગુરૂવરને ભજલે
દેહ તણો ભાઇ ગર્વન કરવો, સર્વ જીવોનીજ સમગણુલે,
મરણુ જીવવુ સર્વ શરીરને, આતમ તો ન્યારો સબસે,
નિત્ય ગુરૂવરને ભજલે
ભવજળ તરવા પાર ઉતરવા, ઇષ્ટતણી શેવા કરલે,
પરદુ ખભ જન કાર્ય કરીને, માનવ જન્મ સફળ કરલે,
નિત્ય ગુરૂવરને ભજલે
કી કર દીન બાળકની વિનતી, કાગ્જ તુ સઘળા સજલે,
ભવભયના દુઃખ દૂર કરવાને, નિત્ય ગુરુવરને ભજલે,
નિત્ય ગુરૂવરને ભજલે

ø

પદ ૬૭ મું

(રાગ—મિશ્ર)

કૃપા કરી આ દીન બાળકની, અર્જ પ્રભુ ઉરમાં ધારો;
બાળકને ડૂબતો તારો.
પ્રભુ વિના ભાઈ કોઈ નહિ મારૂં, સદા પ્રભુ હું છું ત્હારો;
દોષ જીવનના માફ કરીને, બાળકને ડૂબતો તારો;
અરજી અંતરમાં ધારો.
બાળક હું નીરધાર પ્રભુજી, કોઈ નથી તુજ વિણ આરો;
કૃપા સિંધુ અબ મહેર કરીને, બાળકને ડૂબતો તારો;
અરજી અંતરમાં ધારો.
પરમ કૃપાળુ, આપ દયાળુ, દયા હવે દીન પર ધારો;
કરૂણા સાગર કરૂણા કરીને, બાળકને ડૂબતો તારો;
અરજી અંતરમાં ધારો.
ઘણું કહ્યું થોડામાં સમજી, રહેમ નજર મુજ પર ધારો;
આપ અરૂપી બ્રહ્મ સ્વરૂપી, અરજી અંતરમાં ધારો;
બાળકને ડૂબતો તારો.
સદ્દગુરૂવર મનમંદિર વસીયા, શાંતિ પ્રભો ઘટમાં પ્યારો,
કરગરતો પ્રભુ પાય પડું છું, કીંકરને ડૂબતો તારો;
અરજી અંતરમાં ધારો.

ૐ

એકતારાનાં પદો

પદ ૬૮ મું

મૂરખ મન કયા કરેરે, તેરા કોઈનહિ અહી સગી.

પરભવમાં કઇ પુન્ય કર્યું તો, માનવ દેહ તુ પાયો,
અબ તુ ભજન કરી લે ભાઇ, તો કુચ કર્મ કટાયો.
મૂરખ

ચોરાશી ચકકરના ફેરા, ફીરતા ફીરતા આયો;
ન્હાવડુ તારૂ ચોદીશ ફરીયું, જબ તુ કાઠો પાયો
મૂરખ

ભવ સમુદ્રકી બીચમે આયો, જબ તુ ખૂબ ગભરાયો,
હાકને વાળો મલ્યો મુતાબીક, ડૂબતા તુને બચાયો
મૂરખ

સદગુરૂ મળે તો માર્ગ બતાવે, દેહના દર્દ દબાવે;
કીકરદાસ હૃદયથી ભજતો, શાંતિ ગુરૂ ગુણ ગાયો
મૂરખ

પદ ૬૯ મું

સમજ મન મેરા રે, જગમેં કોઈ નહિ તેરા;
તેરા હે સો તેરી પાસે, બાકી સબી અનેરા. સમજ
જબ તું ઉદર મહીં બસતો તો, તબ પ્રભુને ભજતોતો;
બંધનમાંથી મુક્ત થવાને, હરદમ જપ કરતોતો. સમજ
નવ માસ તું માત ઉદરમે, ઉંધા શીરે લટકયો તો;
ઉદરતણા અવધિ કષ્ટોમાં, નીત્ય અરજ કરતોતો. સમજ
ઉદર થકી તેં જન્મલીયા જબ; અતિ હર્ષે ઉછર્યો તું;
દીન દીન વધતાં બાળપણેથી, યુવાનવય પામ્યો તું. સમજ
કુટુંબ કબીલા સબ જન બીચમેં, મોજમજા કરતો તું;
અબ મેરી ઘડીયાં સફળ બની ભાઇ, મુકિત પુરી
ગણતો તું. સમજ
ઉદરતણા સબ દુઃખ વિસરીને, અંધારે ભટકાણો;
સાચા હીરાની શોધ મૂકીને, પત્થરમાં પટકાણો. સમજ
ભકિત વિના કોઇ પાર નહિ પામ્યા, ભકિત સદા
ઉર ભર તું.
કીંકરદાસ કહે ભકિત વિના ભાઇ, પાર નહિ પામે તું.
સમજ.

પદ ૭૦ મું

સદગુરૂ મળીયા રે, આતમ સાધીલેજી,
શાતિના દરીયા રે, શાતિરસ સીચીલેજી
ભવોભવ ભમીયો જીવડા, તોય નહિ આવ્યો અરે પાર,
સદગુરૂ ભજીનેરે, આતમ સાધી લેજી
યોગીઓની મસ્તી માહે, અનહદ તાન મચાય,
ૐકારને સાધીરે, આતમ સાધીલેજી
આબુ અવીચળ ગુફામા, ધ્યાન ધરે છે ગુરૂરાય,
આસન જમાવી રે, આતમ સાધીલેજી.
" શાતિવિજયગુરૂ ,, દિવ્ય મહર્ષિ કહેવાય,
કી કર નિત્ય ભજતોરે, આતમ સાધી લેજી.

પદ ૭૧ મું

(રાગ-હ સને કર્યો છે હેરાન મનવે મૂરખ થઇનેરે)

આત્મમા થયુ નહિ ભાન;
લોભમા લલચાઇને રે, આત્મમા થયુ નહિ ભાન
સદગુરૂ મળીયા તોયે, સમજ્યો નહિ રે,
માયામા બન્યો છે મહાન, લોભમા લલચાઈને રે,
આત્મમા થયુ નહિ ભાન

મનુ જન્મ પામ્યો તોયે, અજ્ઞાનમાં ડૂલ્યો રે;
ગુરૂવરનું લીધું નહિ નામ, લોભમાં લલચાઇને રે;
આત્મમાં થયું નહિ ભાન.
રાત, દિવસનેરે, ઓળખ્યો નહિ રે;
સ્વાર્થમાં બન્યો છે ગુલામ, લોભમાં લલચાઇને રે;
આત્મમાં થયું નહિ ભાન.
" શાંતિવિજય ગુરૂ,, સાચા મળ્યા રે;
શાંતિથી પામ્યો ના વિરામ, લોભમાં લલચાઇને રે;
આત્મમાં થયું નહિ ભાન.
કીંકરદાસ કરે, ગુરૂશ્રીને વિનતી રે;
અહંમ્‌થી કરોને આરામ, લોભમાં લલચાઇને રે;
આત્મમાં થયું નહિ ભાન.

પદ ૭૨ મું

(રાગ–હંસલો નાનોને દેવળ જુનું રે થયું)

જ્ઞાન ના થયું રે જીવને જ્ઞાન ના થયું;
સદ્‌ગુરૂ મળીયા તોયે ભાન ના થયું. જ્ઞાન
માટી કેરા મહેલમાં હે આનંદ માન્યોરે;
અમૃત મૂકીને વિષ પાનને પીયું. જ્ઞાન

આરે કાયાના ઉપર રાચ્યો મુસાફીર,
દેહને છોડીને એક દીન ચાલ્યારે જવું. જ્ઞાન
કુટુંબ કબીલો સહુ સ્વાર્થ સબંધે રે,
મારા ને તારામા ત્હારૂ ગુમાવી દીધુ જ્ઞાન
કીંકરદાસ કહે મૂણો નર નારીરે,
સદ ગુરૂવરનુ મે તો શરણુ ભયુ જ્ઞાન

પદ ૭૩ મું

ધીરા ધીરા ચાલોરે ગુરૂવર ભેટવાહોજી
ગુરૂવર ભેટે તો ભવ દુખ જાય ધીરા
આબુ ગીરીવર મારે ગુરૂવર તપ તપે હોજી,
તપતપી કાઢે છે કર્મ કઠોર ધીરા
આતમ ધ્યાન કેરા ગુરૂવર જાપ જપે હોજી,
ગુરૂવર તારે ઘણા નરનાર ધીરા
ૐકારને સાધ્યો રે અધકાર ટાળવાજી,
રાતદીન ધરે છે પ્રભુનુ એ ધ્યાન ધીરા
પચમ આરેરે પ્રગટયો એ દીવડોજી,
શાંતિગુરૂ અબધૂતને છે યોગીરાય ધીરા
કીંકરદાસ કહે ગુરૂવર ભેટીને રે,
મનુજન સફળ કરો અવતાર ધીરા

પદ ૭૬ મું

સંતો અમર રહે છે ભઇ, સંતો અમર રહે છે ભઇ.
એને જનમ મરણુ ફરી નહિ, સંતો અમર રહે છે ભઇ.

સંત બનીને આતમનું સાધે, પરમાં પડે એ નહિ,
મોહ માયાથી અળગો રહીને, હરી ભજન લય થઇ.
સંતો ૧

દુનીઆદારીથી દૂર રહીને, નાચે આતમની મહીં,
કુટુંબ કબીલો છોડી દઇને, સંત બન્યો એ ભઇ.
સંતો ૨

અગમ કુવામાં જાળ બીછાવે, અદ્દભૂત દોરી લઇ,
સોહં સોહં ધ્યાન કરીને, શોધે એ બ્રહમ સગઇ.
સંતો ૩

અકળ કોટના અતી દરવાજા, કોણે દીઠા કહો ભઇ,
આત્મ મસ્તીમાં રમતા સંતો, નજર કરી બતલઇ.
સંતો ૪

પંડીત બને છે પોથી પઢકર, આતમ પીછાણે નહિ,
પાઠ પઢાવે મોટા મોટા, પરની કરે બુરઇ. સંતો ૫

શાતિગુરૂશ્રી આતમનુ સાધે, ત્યાગ જગતથી રહી
કીંકર કહે છે આતમ ધ્યાન બીન, મૂકતી મળે નહિ
નહિ સતો ૬

પદ ૭૭ મું

મુજને સતગુરૂ સાચો મળીયો, માગ મનનો
સશય ટળીયો મુજને
આબુ પહાડમા અલખ જગાવે, બ્રહ્મ સ્વરૂપ બતલાવે,
ઘટ મદિરમા જ્યોત જગાવે, જ્ઞાન દીપક પ્રગટાવે
મુજને ૧
આબુ પહાડની અજબ [1] ઘટા ભાઇ, મ તોએ ભષ્મ
લગાઇ,
વીગહતા તેને સારા શરીરમા, કર્મોરી આગ જલાઈ.
મુજને ૨
આત્મ મસ્તીની અનહદ ધુનમા, દિવ્ય લીલા
દીખલાઇ,
અકળ કળા ભાઇ અબધૂત કેગી, જાણે એ વીરલા કોઇ
મુજને ૩

યોગી હોય તે આતમનું સાધે, ભોગીનું કામ ત્યાં નહિ,
ફકીરદાસ કહે શાંતિગુરૂશ્રી, સાધે આતમની મહીં. મુજને ૪

પદ ૭૮ મું

(રાગ–રક્ત ટપકતી સોસો ઝોરી સમરાંગણથી આવે)

ગુરૂવરજી આ અર્જ સ્વીકારો, નાથ હૃદયમાં ધારો,
ડૂબતો હું દીન બાળક ત્હારો, ભવથી પાર ઉતારો;
લળી લળી લાગુ ચરણેરે, ગુરૂજી મહેર કરીને તારો. ૧
ભમરો થઈ ભવનગરે ભમીયો, મોહ પુરીમાં રમીયો,
માયા દેવીનો સંગ થયો ત્યાં, અધ વચ્ચે આથડીયો;
રડતો રડતો વીનવુંરે, નાથ દયા આ દીન પર ધારો. ૨
આપ તણાં અમૂલાં વચનો ને, ભૂલી ખરે ભટકાણો,
નાથ વિચાર્યાં નહિ મેં મનમાં, રોઝ બની અથડાણો;
દુર્ગુણ અવધિ મારારે, માફ કરી ગુરૂવરજી તારો. ૩
માયા દેવીની દુષ્ટ ખાઈમાં, અંધ બની પટકાણો,
પંથ ભૂલી ખાડામાં પડીયો, અતી કરૂં બૂમરાણો;
ફરતું સૈન્ય મોહનુંરે, નીરખી ખૂબ મનમાં ગભરાણો.૪

મદિરા પીને મેડ બને તીમ, મદ દારૂમે પીધો,
નીશા મહી ચકચૂર બનીને, નર ભવ એળે કીધો,
સઘળુ આપ પીછાણોરે,ગુરૂજીઆપ થકી નવ છાનું ૫
અગ્ની ધખી છે રોમરોમમા, ત્રાય ત્રાય પામ્યો છુ,
નથી હવે સ્હેવાતુ મુજને, કર્મ થકી હાર્યો છુ
શરણું ગુરૂનુ સાચુ રે, એ વિણ કોઈ હવે નહિ મારૂ ૬
ઘણુ કહ્યુ થોડામા સમજી, હસ્ત હવે પ્રભુ ઝાલો,
કરગરતો આ દીન બાળક કહે, અરજી નાથ સ્વીકારો,
વિનવે શ્રી કર ત્હારોરે, મુજને ભવસાગરથી તારો ૭

પદ ૭૯ મું

[રાગ-ધન્યભાગ્ય હમારા આજ પધારો મોંઘેરા મેમાન]

ઓ ! નાથ ! કહેલા કોલ પ્રમાણે મુજ ફળશો કયારે
પ્રભુઅંતર્યામી મળીયા, ઉલટ અવધિ ઉરમા ભરીયા;
રજની વિષે આપેલા કોલ પ્રભુ ફળશો કયારે
ઓ ! નાથ-૧
નીરખતો ભીન્ન સ્વરૂપ ત્હારૂ, બતાવો સમય સમય ન્યારૂ,

દર્શનમાં આપેલ દીલાસા મુજ ફળશો ક્યારે.
ઓ ! નાથ-૨

નિહાળું નાથ ઘણા રૂપમાં, વસે છે મન મારૂં તુજમાં;
સ્વપ્ન મહીં આપેલાં વચનો મુજ ફળશો ક્યારે.
ઓ ! નાથ-૩

નયનમાં માર્ગ નથી સૂઝતો, પ્રભો પળ માત્ર નથી
ભુલતો;
દર્શાવેલાં સ્વરૂપ પ્રભોશ્રી મુજ ફળશો ક્યારે.
ઓ ! નાથ-૪

ઘડીભર વચન નથી ભૂલતો, સદા તુજ તાન મહીં
ઝુલતો,
કૃપાસિંધુ એ દિવ્ય લીલાઓ મુજ ફળશો ક્યારે.
ઓ ! નાથ-૫

પુરો વિશ્વાસ પ્રભો ત્હારો, દયા આ દીન પરે ધારો,
તલસાવ્યા વિણ કોલ પ્રભુશ્રી મુજ ફળશો ક્યારે.
ઓ ! નાથ-૬

વિરહથી અશ્રુઅતિ સારૂં, રડે છે હૃદયસદા મારૂં,
વિરહ તણાં દુઃખ શાંત કરીને મુજ ફળશો ક્યારે.
ઓ ! નાથ-૭

હવે તો ધીરજ નથી રહેતી,બધી શકિત તુજમા વહેતી,
કોલ મુજબ આ દીન બાળકના મન વસશો કયારે
ઓ ! નાથ-૮
ગુરૂશ્રી ભેદ સહુ ખોલો, હૃદયથી આપ હવે બોલો,
કીકર કહે પ્રભુ કોલ પ્રમાણે મુજ ફળશો કયારે.
ઓ ! નાથ-૯

પદ ૮૦ મું

સ્તુતિ

જય, જય, ગુરૂદેવા,
અભય અગોચર આનદ, શાસ્વત સુખલેવા જય
આતમ ધ્યાન ધુરધર, અવીચળમા વસતા,
કામ ક્રોધ રીપુ ભયને, અંતરથી હણતા જય
જગલ પહાડ ગુફામા, ધ્યાન અતી ધરતા,
હિસક પશુ ભય છોડી, શૂરવીરતા ભરતા જય
અબધૂત યોગીશ્વર ગુરૂ, વિશ્વ તણા રાગી,
ઓમ્ ધુની ધખવીને, ભય દુર્ગતી ભાગી. જય
વિશ્વ પ્રેમ સાગરમા, પાન સદા કરતા;
દિવ્ય દિપક પ્રગટાવી, જગના દુઃખ હરતા. જય

સત્ય તણો પોકાર કરી, આલમને તેં જગવ્યા;
વિશ્વ ધર્મના પૂજક, અન્ય જનો રીઝવ્યા. જય
જાતી તણો નહિ ભેદ, જીવનમાં શાંતિ તણી ધારા;
આત્મ એક રૂપ નીરખી, અમ્રત પાનારા. જય
તું જગત્રાતા દાતા, પ્રાણ થકી પ્યારો;
કીંકરદાસ કહે છે, ભકતોને તારો. જય

પદ ૮૧ મું

સ્તુતિ

જય,જય. ગુરૂદેવા;
આરતી કરૂં સદગુરૂની, ચરણ કમળ શેવા. જય
ચિત, ચંદન, જળ શબ્દે, પ્રેમ તણા પુષ્પે;
જ્ઞાન, ગુલાલ, અબીલ, શીલ ધીરજના ધુપે. જય
દિપક, અવીચળ નામ, અક્ષત અનુભવના;
કર્પુર આરતી કરૂણા, લગ રહી ગુરૂ જપના. જય
નથી ઇચ્છા અંતરમાં, કંઈ લેવા કે દેવા;
ભજન ગુરૂ પ્રતાપે, પામું હું નિત્ય મેવા. જય
આરતી સદગુરૂ કેરી, જે કોઇ ગાશે;
ભવ ધરી શેવક કહે, શાંતિ થઇ જાશે. જય

ૐ શાંતિ ૐ શાંતિ ૐ શાંતિ

સમાપ્ત